

မရည်ရွယ်သော အဖြစ်အပျက်များ (၁)

စင်ကာပူရှိ မြန်မာဘုန်းကြီးကျောင်းမှအပြန်မိုးဖွဲရွာနေ၍ ကျနော် တက္ကသိုလ်တစ်တစ်တားပြီး ကျနော်ချစ်သောချောချောနေထိုင်ရာသို့ ကားသမားကိုမောင်းခိုင်းလိုက်သည်။

မှတ်မိပါသေးသည်။ သူနဲ့ကျနော် ပထမဆုံးစတွေ့တဲ့နေ့ကပေါ့။ ကျနော်က ဗုဒ္ဓဘာသာပေမဲ့ ဘာသာရေးသိပ်လေးစားသူတယောက်တော့ မဟုတ်ပါ။ ဒါပေမဲ့ အမိနို့ငံငံက ဝေးကွာနေသူများအဖို့ တနှစ်မှာမှတခါသာကျင်းပတဲ့ ဒီစင်ကာပူဘုန်းကြီးကျောင်းက သင်္ကြန်လေးဟာ အားလုံးအတွက်တော့ နေ့ထူးနေ့မြတ်လေးတခုပါ။ ဘယ်လောက်ပဲလောဘကြီးပြီးစနေ့တနင်္ဂနွေမရှောင် အိုတီဆင်းလဲ ဒီလိုနေ့မျိုးကတော့ ဘော့စ်ကိုပြောထားပြီးသားဖြစ်သည်။

ထိုနေ့က စနေနေ့။ မနက်ခင်းထုံးစံအတိုင်းအိုက်စပ်စပ်ကလေးဖြစ်နေသည်။ မနက်ငါးနာရီလောက် နိုးပြီးကတဲကပြန်အိပ်မရတော့ပေ။ ရန်ကုန်မှာအားကစားကို တိုက်ကွမ်ဒိုခါးပတ်နက်အထိ ဆော့ခဲ့သော်လည်း ဒီရောက်မှသိပ်မဆော့ဖြစ်တော့။ သုံးလေးလနေ့မှတခါဆော့ဖြစ်တော့သည်။ မဆော့ ဖြစ်သော်လည်းတခါတလေတော့လေ့ကျင့်ခန်းအဖြစ် ပြေးဖြစ်သေးသည်။

အခုတော့ပြန်အိပ်မရတော့မဲ့အတူတူဟိုကောင်ကြွက်နီကိုနို့အုံးမှ။

ဟေ့ကောင်ကြွက်နီ ညီလေး၊ ငါနဲ့လိုက်ပြီးပြေးဦးမလား၊ တော်ကြာမှ စလုံးမ မိုက်မိုက်လေးတွေတွေ့လာရင်မင်းကိုမခေါ်ဘူးဖြစ်မှာစိုးလို့၊ ထတော့

ရတယ်ကိုညီ၊ ကျနော်မလိုက်တော့ဘူး၊ ညကမြန်မာကျူးပစ်ဝက်ဆိုက်တက်ကြည့်ပြီး အိပ်တာနောက်ကျသွားလို့၊ နောက်တခေါက်မှဘဲ...

အေးလေ၊ အဲဒါဆို ကိုညီသွားပြီ

ဘာပဲပြောပြော ကြွက်နီကလိမ္မာရေးခြားရှိသည်။ မိဘကငွေကြေးချမ်းသာတယ်ဆိုပြီးမာနမရှိ။ အားလုံးကိုခင်တတ်သည်။ စလုံးမှာ ကွန်ပျူတာနဲ့ပတ်သက်ပြီး ပေါ်လီတက်နစ် ကောလိပ်တက်နေသူ။ အခုလဲ ကြွက်နီသူငယ်ချင်းတော်တော်များများက အင်တာနက် အွန်လိုင်းမှာမြန်မာကျူးပစ်ဝက်ဆိုက်အကြောင်းပြောကြရင်းနဲ့ သူဝင်ကြည့်တာဖြစ်လိမ့်မည်။ သူလဲငယ်မှမငယ်တော့တာ။ လမ်းမှားမလိုက်ရင်ပြီးတာပဲလေ။ အရာရာဆုံးဖြတ်နိုင်တဲ့ အသက် ၂၀ရှိပြီပဲ။ ကျနော်ကိုတော့ ကြွက်နီကလေးစားသည်။ သူ့မိဘကလဲ စောင့်ရှောက်ထိန်းသိမ်းရန် အပ်ထားသည်။

တမိုင်နီးပါးလောက်ပြေးပြီး၊လူကနဲ့နဲမောချင်လာသည်။ဖြေးဖြေးလျှောက်ပြန်လာရင်း ဘေးဘီ
စလုံးမလေးတွေကြည့်ပြီးမျက်စိပါအမောဖြေလာသည်။

ပြန်ရောက်တော့သူကြီးလင်မယားလဲမနိုးကြသေး။ ဟိုကောင်ကြွက်နီလိုတော့
မြန်မာကျားပစ်ဝင်ကြည့်တာမဖြစ်နိုင်။ ကြီးကောင်ကြီးမားကျကာမှ၊ဒါပေမဲ့ ပြောလိုမရ၊
ဒီအရွယ်တွေလဲကဲတတ်သည်။ ညကများသွားတာလဲဖြစ်နိုင်သည်။ ဟိုတပတ်အလုပ်က
ပြန်လာတုံးကဧည့်ခန်းမှာ တီဗွီကြည့်ရင်းပွတ်သတ်ပြီး နမ်းနေတာတွေလို့မမြင်သလို
ဟန်ဆောင်ရင်း ကိုယ့်အခန်းထဲကိုယ်ဝင်နေခဲ့ရဖူးတာမှတ်မိနေသည်။

ရေကိုတဝကြီးခေါင်းကလောင်းချိုးရင်း ဆပ်ပြာတိုက်တော့မနှစ်က ရေအတူ
ချိုးရင်း ဆပ်ပြာတိုက်ဂျိုးတွန်းပေးတဲ့ စလုံးမရေဆေးငါးကြီးကိုသတိရမိတယ်။
တကယ်ကရေဆေးငါးကြီးလို့ ပြောသာပြောရတာ၊အသက်က၁၉နှစ်၊ လုံးကြီးပေါက်လှ၊
မျက်နှာလေးကကိုရီးယား မင်းသမီးတွေလိုချစ်ဖို့ကောင်းလှသည်။ နောက်ကကြည့်လျှင်
ဆံပင်ကုပ်ဝဲလေးနှင့် ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်ခပ်တောင့်တောင့်၊ခါးသေးသေး ပြစ်မှားချင်စရာအတိ။
အရပ်ကငါးပေရှစ်လက်မလောက်ရှိတော့ ဖိနပ်ဒေါက်ခပ်မြင့်မြင့် ဝတ်လိုက်လျှင်ငါးပေ
ဆယ်လက်မ လောက်ရှိသောကျနော်ကမော့ကြည့်ရမလိုလို။နခဲနိမ်းနာမည်ကဘယ်ရီ
တဲ့။ငယ်ငယ်ကစတော်ဘယ်ရီသီး အရမ်းကြိုက်တတ်လို့နာမည်ရင်းပျောက်ပြီးဘယ်ရီ
လို့ပဲခေါ်ကြတော့တယ်။ ကျနော်နဲ့တွေ့ပြီးမှ ကွမ်းသီးကြိုက်တတ်နေရင်တော့ ကွမ်းသီးလို့
နာမည်ပေးရမကောင်းပဲရှိတော့မယ်။ သူနဲ့တွေ့လိုက်တိုင်း ရေချိုးခန်းထဲမှာ အနည်းဆုံး
၂ခါလောက်ပဲ၊ အအေးမပတ်တာကံကောင်း။ သတိရမိသေးတော့ဘယ်ရီမလေးရယ်။
သူနဲ့တွေ့မှကျနော်လဲသပြေသီးကြိုက်တတ်လာသလိုလို။

ဘယ်ရီအကြောင်းစဉ်းစားရင်း သူသေသေချာချာကိုင်ပြီး ဆပ်ပြာတိုက်ပေးခဲ့ဖူးတဲ့
အရသာကိုတမ်းတမိတယ်။

အင်းဘယ်ရီသာ ဒီ စလုံးမှာ ရှိနေသေးရင် ...

ရေချိုးပြီး ထုံးစံအတိုင်းကြက်ဥငါးလုံးပြုတ်ပြီးပေါင်မုန့်မီးကင်လေးငါးချပ်လောက်ကင်ပြီး
ဘုန်းကြီးကျောင်းသင်္ကြန် အတူသွားမဲ့ မောင်ကြွက်နီကိုနိုးရပါတော့တယ်။ ၁ခါလဲမနိုး၊၂ခါ
လဲမနိုးနဲ့ ခြေထောက်နဲ့သွားကန် စောင်ဆွဲပြီးနိုးတော့မှ၊ လားလား ကိုယ်တော်ချောက်
ပေါင်နှစ်လုံးကြားကဟာကငေါက်တောက်နဲ့၊ ဝက်ဆိုက်ထဲက သက်မွန်မြင့်တို့
အိန္ဒြာကျော်ဇင်တို့ကိုအိပ်မက်မက်နေသလားမသိ... သွားမနှောင့်ယှက်တာပဲကောင်းပါတယ်လေ။
မနက်စာစားပြီးသတင်းစာဖတ်မလို့လုပ်တုန်းကြွက်နီဟန်းဖုံးမြည်လာတယ်၊
ပထမတော့ မကိုင်ပဲနေမလို့ နောက်မှဒီကောင်ကြွက်နီဘာအချိန်းအချက်တွေလုပ်ထားပြီး

တော်ကြာဖုံးမကိုင်လိုက်တော့မှ..အာ..ကိုညီကြီးကလုပ်ချလိုက်ပြန်ပြီ ဘာညာနဲ့
ဒီကောင်ကရစ်တတ်သည်။ ပြဿနာကိုမီးခွက်သာမက၊ တခါတလေ
အောက်လင်းခါတ်မီးနဲ့ပါထိုးရှာတတ်သည်။ သူ့ဒဏ်ခံရပေါင်းကမနဲတော့။

ဟဲလို၊အမိန့်ရှိပါခင်ဗျာ ကျနော်ဖုံးကောက်ကိုင်ပြီး ထူးလိုက်သည်။

ဟဲလိုကိုကြွက်နီလား၊အံမယ်ဒီနေ့တယ်ရိုသေနေပါလား၊
ချောသူငယ်ချင်းတွေနဲ့မိတ်ဆက်ပေးမယ်လို့ပြောထားလို့မို့လို့လား၊ဒီနေ့ထီထိုးရမယ်ဟိဟိ..

ဟမ်..တမျိုးပါလား၊ ဒီဘက်ကဘာမှမပြောရသေး သူကကြီးဘဲစွတ်ပြောနေသည်။
အသံလေးကချိုသာပြီးကလေးဆန်နေသယောင်ယောင်၊
ဟိုကောင်ကြွက်နီ ခဏခဏဖွင့်နားထောင်တဲ့ နိုးအဖွဲ့ထဲကသင့်အသံလိုလို၊
နားထောင်လို့တော့ တော်တော်ကောင်းသည်။

တခြားကောင်မလေးတွေလို အီးငြောင်အီးငြောင်ပျစ်ချဲ့ချဲ့အသံမျိုးမဟုတ်၊
စည်းစည်းလေးနှင့်ဆွဲဆောင်မှုအတော်ရှိသည်။

ဟဲလို ၊ကြွက်နီမဟုတ်ဘူးဗျ..သူ

ဟင် အဲဒါဆို၊ကြွက်မဲလား

ရောဒုက္ခဘဲ၊စကားတောင်ဆုံးအောင်မပြောရသေး၊နည်းနည်းတော့ဖုပြီး၊အီးပိတ်လာပြီ။မနက်
မိုးလင်းမယ်ရှိသေး

ဒီမှာခဏလောက်နားထောင်ပါအုံး၊အခုပြောနေတာ ကြွက်နီလဲမဟုတ်ဘူး၊ ကြွက်မဲလဲမဟုတ်ဘူး၊
ကြွက်ပျင်း လဲမဟုတ်ဘူး အဲမဟုတ်သေးပါဘူး၊ငါ့နှယ်ပေါက်ကရတွေလျှောက်ရောက်ကုန်ပြီ...

ဒီမှာခဏလောက်နားထောင်ပါအုံး၊အခုပြောနေတာကြွက်နီလဲမဟုတ်ဘူး၊ ကြွက်မဲလဲမဟုတ်ဘူး၊
ကြွက်ပျင်း လဲမဟုတ်ဘူး အဲမဟုတ်သေးပါဘူး၊ ငါ့နှယ်ပေါက်ကရတွေလျှောက်ရောက်ကုန်ပြီ...
ပြောချင်တာကတခြား ...

အခုကြွက်နီကအိပ်ရာမထသေးလို့အရေးကြီးကိစ္စများရှိမလားလို့ကိုင်လိုက်တာ၊ရှင်းပြီလား
မိန်းကလေး။

ဪ၊ဟုတ်ကဲ့ မသိလို့ပါ၊ကိုကြွက်နီမှတ်လို့...ဆောရီး၊ သူနိုးလာရင်သူ့ညီမချောချော
သူငယ်ချင်းတွေနဲ့သင်္ကြန် ဘုန်းကြီးကျောင်းကိုလာမလို့ သူဘယ်အချိန်ရောက်မလဲဆိုတာ
ဖုံးလှမ်းဆက်တယ်လို့ပြောပေးပါနော်...

အံမယ်၊ဒီလိုဆိုတော့လဲ အသံလေးကပျော့တော့တော့နဲ့ စောစောကဖုနေတာလေးတွေ

ဘယ်ပျောက်သွားမှန်းမသိတော့၊အင်းငါကလဲငါပဲ၊မိန်းကလေးတွေနဲ့ပတ်သက်လာရင်
စိတ်ပြေလွယ်၊ စိတ်မဆိုးတတ်၊ ဘူးစိတ်များလားမသိ၊ဟီးဟီး ...
ရတယ်ညီမ၊ဘာတဲ့၊ချောချောနော်၊အကိုသူနိုးလာရင်ပြောလိုက်ပါ၊မယ်၊ အကို့နာမည်ကိုညီပါ၊
မှတ်ထားနော်၊နောက်တွေ့ရင်ခေါ်ပါ၊ ဘာပြောပေးရအုံးမလဲ
ကျေးဇူးပဲ၊နောက်ပြီးချောတို့၊မုန့်လုံးရေပေါ်တွေလုပ်လာမယ်လို့ပြောပေးပါ၊ဒါပဲနော် ဘိုင့် ...
အိုကေ၊ဘိုင် ...
သူလေးသိချင်ချင်မသိချင်ချင်အတင်းကိုယ့်ကိုယ်ကိုမိတ်ဆက်ပစ်လိုက်သည်။ ဒီခေတ်ကြီးမှာ
နည်းနည်းလေးသိရုံနဲ့ပိုက်ဆံအကုန်အကျခံပြီးလုပ်ထားတဲ့နိမ်းကတ်(ဗစ်စစ်တင်းကတ်)ကို
သူများတွေချေးပေါသေးပေါပေးနေကြသေးတာ၊ကိုယ်ကဒီလောက်တော့လုပ်သင့်သည်။
အလကားရတဲ့လေ ကို။ ပျင်းတောင်ပျင်းသေးတယ်။တကယ်က သူလေးနဲ့စကားတွေပြောလို့
ရရင်ဒီထက်ပိုပြီးပြောချင်သေးသည်။ တော့ကင်းတွေပွားချင်သေးသည်။ ဒါပေမဲ့ခုခေတ်
ကောင်မလေးတွေကမလွယ်။မလွယ်တာမှတော်တော့ကိုမလွယ်။ တစ်ထွာပြရင်တစ်တောင်မက၊
ဒူးတွေပေါင်တွေပါ ကွက်ကွက်ကွင်းကွင်းမြင်တတ်သည်။ လက်သန်းလောက်ပြလိုက်ရင်၊
ခရမ်းသီးဆယ်လုံးလောက်က ဈေးခြင်းတောင်းထဲရောက်နေပြီ။ ဟင်းချက်ဖို့ပြောပါတယ်၊
တခြားမတွေ့ပါနဲ့။တော်ကြာမှဇာတ်လမ်းလာမရှာနဲ့၊ ဇာတ်လမ်းရှာချင်ရင် ချယ်ရီသစ္စာတို့၊
မြန်မာပြည်သားဝက်ဆိုက်တို့ကိုသွားရှာလို့ဆိုရင် ကိုယ်ကဗလိုင်(ပလိန်း)ကြီး ကျွတ်နေမှဒုက္ခ ...
ပြီးတော့ဒီကောင်ကြွက်နီညီမလဲရှိတယ်ဆိုသေး၊ သေချာလဲပြောတာမကြားဖူးသေးပါဘူး၊
ဒီကောင်ဘာခိုင်ရှိလေးတွေလုပ်ထားလဲမသိဘူး။ညီမအရင်းတော့မဖြစ်နိုင်၊ သူ့ကြည့်ရတာ
ညီမအရင်းရှိရင်လဲ အဲဒီလောက်ချုပ်ထားမဲ့ပုံမပေါ်။ နိုးလာမှချော့မေးအုံးမှ၊
ဒီနိုင်ငံမှာအခင်ဆုံးကမင်းဘဲ၊ အချင်းချင်း ဒါလေးတောင်ရှိထားတယ်ဘာညာနဲ့
ဟုတ်သော်ရှိ၊မဟုတ်သော်ရှိအစ်လိုက်အုံးမယ်။

စဉ်းစားရင်းနဲ့သတင်းစာလေးအပြီးသတ်တုံး၊ ကြွက်နီ အလမ်းပေးထားတဲ့နာရီတလုံးက
ရှစ်နာရီခွဲထမြည်တော့တယ်။ ထုံးစံအတိုင်းလူကမထဘဲ၊ လက်တစ်ဖက်ကဟိုရှောက်စမ်း၊
ဒီရှောက်စမ်းနဲ့အလမ်း ပိတ်ပြီးပြန်နှပ်နေတယ်။ နောက်တစ်မိနစ်လောက်ကြာတော့
နောက်နာရီတစ်လုံးကအလမ်း ထပ်မြည်လာတယ်။ ဒါကကြွက်နီအကျင့်၊
အရေးတကြီးထရမဲ့နေ့တွေဆိုနာရီအလမ်းတွေတစ်လုံးပြီးတစ်လုံးပေးတတ်သည်။
နာရီဆယ်လုံးလောက်များရှိရင်အလမ်း ဆယ်လုံးလောက်များပေးမည်လားမပြောတတ်။ အခုလဲ
ဒီဟန်းဖုံးတွေမှာအလမ်းတွေပါတတ်တော့ အလမ်းပေးထားဦးမလားမသိ၊နို့လိုက်ဦးမှ။
ဟေ့ကောင် ကြွက်နီထတော့၊ဟိုမှာမင်းနဲ့ချိန်းထားတဲ့ ကောင်မလေးတွေကဖုံးဆက်တယ်၊
မုန့်တွေလဲလုပ်လာမယ်ပြောတယ်၊မထလို့ကတော့ မင်းငတ်မှာဘဲ။ နောက်ကျမှ
အပေါက်ဝကမြောက်စွမြောက်စွနဲ့ပြန်လာရမှငါ့ကိုလာမပွားနဲ့ထထ ဟေ့ကောင်

ဟေ့ကောင် ကြွက်နီထတော့၊ဟိုမှာမင်းနဲ့ချိန်းထားတဲ့ ကောင်မလေးတွေကဖုံးဆက်တယ်၊
မုန့်တွေလဲလုပ်လာမယ်ပြောတယ်၊မထလို့ကတော့ မင်းငတ်မှာဘဲ။ နောက်ကျမှ
အပေါက်ဝကမြောက်စွမြောက်စွနဲ့ပြန်လာရမှငါ့ကိုလာမပွားနဲ့၊ထထ ဟေ့ကောင်

ကောင်မလေးတွေနဲ့မုန့်နဲ့ပြောပြီးနိုးတော့ ကြွက်နီနှစ်ခါမနိုးရ အင်းအဲနဲ့ထပြီး
မျက်နှာသစ်သွားတိုက်ပြီးရေချိုးတော့သည်။ တော်တော်ဟုတ်တဲ့ကောင်၊ငါငယ်ငယ်ကအတိုင်းဘဲ။

ပြောသာပြောရတာ၊နိုင်ငံခြားရောက်ဗမာများကကိုယ့်နိုင်ငံအစားအစာကိုတော့အနည်းနဲ့အများတစ်
တတ်ကြသည်။ ဘယ်လောက်ပင်ပေါင်မုန့်တွေ၊ဘာဂါတွေ၊ ခေါက်ဆွဲခြောက်တွေ
ကြိုက်တယ်ပြောပြော၊ နှစ်ကြာလာတော့မရချင်။

အခုလဲချောချောတို့ကောင်မလေးတသိုက် မုန့်လုံးရေပေါ်တွေလုပ်လာမယ်လို့
ကြားတော့အကြောနှစ်ကြောကထောင်ထလာသည်။ငတ်ကြောနဲ့ငမ်းကြောပါ။ တခြားမဟုတ်။
ဒါ့အပြင်တခြားသကြိန်ထမင်းတို့၊ငါးခြောက်ထောင်းတို့၊မုန့်ဟင်းခါးအုန်းနို့ခေါက်ဆွဲတို့
ရှိနိုင်သေးသည်။ ရလွတ်...။
ရှယ်ယာလုပ်ပြီးစားဖြစ်သောသူကြီးမိန်းမ၏(ထမင်း၊ဟင်းပြောပါတယ်)တခါတလေလုပ်တတ်
သည့် အရသာသိပ်မကောင်းသော အခြောက်ထုပ်များထက်တော့ ပိုကောင်းမှာသေချာသည်။
မြန်မြန်ရွေ့မှ။

ကြွက်နီရေချိုးပြီးမနက်စာစားနေတုန်း၊ ကျနော်က

မင်းညီမချောချော ဆိုလား၊ဘာဆိုလားခုနလေးကဖုံးဆက်တယ်၊
မင်းနဲ့ချိန်းထားတယ်လဲပြောတယ်၊ သူ့သူငယ်ချင်းတွေနဲ့မိတ်ဆက်ပေးမယ်လို့လဲပြောတယ်၊
မုန့်လုံးရေပေါ်တွေလဲလုပ်လာမယ်လို့ပြောတယ်၊ နေပါဦးငါ့ညီ ကြွက်နီ။မင်းကညီမ
ရှိတာတောင်ငါ့ကိုမပြောဘူး၊ဘာတွေရှိထားတာလဲ ငါကတော်တော်လေး
မယုံကြည်ထိုက်တဲ့လူစားမျိုးမို့လို့လား၊ဒီနိုင်ငံမှာမင်းကို ငါအခင်ဆုံးဘဲ၊ငါ့မှာညီမ
ရှိရင်တောင်မင်းကိုယောက်ဖတော်လိုက်မယ်၊မင်းကမမိုက်ပါဘူး အောင်မယ်အကယ်ဒမီရှော့၊ညီမ
တကယ်မရှိလို့၊ ရှိရင်ဒီစကားပြောချင်မှပြောမှာ ...

အာ..ကိုညီကြီးကလဲ၊အဲဒါအမေ့ဘက်ကတော်တဲ့ညီမနှစ်ဝမ်းကွဲဗျ၊
ဘာမှရှိထားစရာလဲမရှိဘူး၊စိတ်လဲမဝင်စားဘူး။ဟိုတစ်ခါလေဆိပ်သွားကြိုမယ်ဆိုတုန်းကသူပဲ
ပရောဂျက်အသစ်တွေလုပ်ရလို့ဘော့စ်ကအိုတီဆင်းခိုင်းသလေးဘာလေးနဲ့၊အခုမှ

သူနဲ့သူ့သူငယ်ချင်းတွေကကျနော်တို့ကျောင်းမှာပဲအိုင်တီတက်တာ၊
ဖရက်ရှာ(ကျောင်းသား/ကျောင်းသူသစ်)လေးတွေ
အခုသင်္ကြန်ဒီမှာမရောက်ဖူးသေးလို့၊ရှင်းပြီလား

အမ်...ဟုတ်တော့လဲဟုတ်သည်၊ဟိုတလောကပရောဂျက်အသစ်တွေလုပ်ရလို့၊
ကိုယ့်ကိုတော်တော်ခင်သော၊လခကောင်းကောင်းလဲပေးထားသော အဲ
တော်တော်လဲခိုင်းတတ်သော ဘော့စ်ကိုအားနာပြီးခဏခဏ အိုတီဆင်းဖြစ်သည်။မနှစ်က
အဲလိုအားနာတတ်လို့လဲ ဘယ်ရီလေးနှင့်ငြိခဲ့ရခြင်းဖြစ်သည်။ထားလိုက်တော့ အတိတ်တွေ ...

ဪဒီလိုလား၊ မသိလို့ဟဲဟဲ၊
ဟိုရောက်ရင်လဲသေချာမိတ်ဆက်ပေးဦးကွာ။ကျေးဇူးမိလျှင်ပါညီလေးကြွက်ရယ်

ဒီလိုနဲ့ပဲအမ်အာရ်တီရထားစီးပြီး နှစ်ယောက်သားခိုးလာလိုက်တာ၊
နာရီဝက်လောက်ကြာတော့ကျောင်းဝင်းထဲရောက်ပြီး လူတချို့ကိုတွေ့ရပါတယ်၊
ကျနော်ကတော့မနက်တုန်းကကြားလိုက်ရတဲ့အသံရှင်ချောချောတစ်ယောက်ကိုပဲ
မျက်စိထဲပုံဖော်ကြည့်ရင်းလိုက်ရှာနေမိတယ်၊ကြွက်နီကတော့ဖုံးထုတ်ဆက်ရင်းမေးနေလေရဲ့ ...

တွေ့ပါပြီ။အတွင်းဘက်ခုံလေးတွေမှာထိုင်နေကြတာသုံးယောက်၊ နှစ်ယောက်က
သိသိသာသာလေးကိုအဝေးမှလှမ်းကြည့်ရုံနဲ့ထင်းနေသည်။တစ်ယောက်က
ပန်းရောင်တီရှပ်အကျပ်လေးနဲ့စကတ်အနီဒူးဖုံးရုံလေးနှင့် ရင်ခွန်ချင်စရာကောင်းအောင်
တော်တော်မိုက်သည်။

အသားအရမ်းမဖြူသော်လည်းမညိုသော သူ့အသားလေးကပန်းရောင်တီရှပ်လေးနဲ့
တော်တော်လိုက်ဖက်သည်။ဆံပင်ကကျောလယ်မရောက်တရောက်။
နောက်တစ်ယောက်ကတီရှပ်အဝါရောင်လေး၊ ဂျင်းစကတ်နက်ပြာ၊ ဆံပင်ကုပ်ဝဲလေးနဲ့။
နောက်ဆုံးတစ်ယောက်ကအဝေးက လှမ်းကြည့်လျှင် ထင်းကနဲမနေသော်လည်း အသားနဲ့နဲ့လေး
ညိုတာကလွဲရင်တော်တော်လေးကြည့်လို့ကောင်းသည်။ဆံပင်ကျောလယ်လောက်ကိုစုချည်ထား
သည်။ ကြွက်နီရောကျနော်ပါသူတို့ဆီလျှောက်သွားကြရင်းနဲ့ကြွက်နီက

အဲဒီပန်းရောင်နဲ့ကောင်မလေးက
ချောချောလေ၊ဘယ်နဲ့လဲ။နာမည်နဲ့လူနဲ့လိုက်မလိုက်အနီးရောက်မှသေချာကြည့်၊
အခုတည်းကမျက်လုံးကြီးတွေ ပြူးထွက်မနေနဲ့ဦးနော်ဟီးဟီး ကိုညီအကြောင်းသိလို့

ဟာ၊ဒီကောင်။ကြားသွားပါဦးမယ်ဟ၊တိုးတိုးလုပ်ပါ

ပြောရင်းနဲ့ကျနော်လက်ကအနားမှာရှိတဲ့ရေပါတဲ့
ရေခွက်ခပ်သေးသေးတစ်ခွက်ကိုနောက်ကျောမှာဖွတ်ယူသွားရင်း

ချောချောတို့ ဘယ်တုန်းကထဲကရောက်နေကြလဲ၊ဒီမှာကိုညီနို့လို့၊
နို့မို့ဆိုဒီထက်နောက်ကျနေဦးမှာ၊ ညကစာကြည့်ရင်းနဲ့အိပ်တာ
နည်းနည်းနောက်ကျသွားတယ်၊ဆောရီး ... ကျနော်နာမည်ကထက်လင်းအောင်ပါ၊
သူငယ်ချင်းတွေကတော့ကြွက်နီလို့ခေါ်ပါတယ်။ဒီဘက်ကကိုညီပါ

ဟုတ်ကဲ့ကျနော်နာမည်ညီညီထူးပါ၊သူငယ်ချင်းတွေကညီညီ
ဒါမှမဟုတ်ကိုညီလို့ခေါ်ပါတယ်၊အားလုံးကိုတွေ့ရတာဝမ်းသာပါတယ်

တော်တော်ဟုတ်တဲ့ကောင်၊သူ့ဘာသာသူညကဝက်ဆိုက်တက်ကြည့်ပြီး
အိပ်တာနောက်ကျတဲ့ဟာကို၊ စာကြည့်သလေးဘာလေးနဲ့ ...

ဟုတ်ကဲ့၊သမီးနာမည်ကချောစုသဲပါ၊ဟိုဘက်ကဇာခြည်၊ ဟိုးဘက်ကနှင်းဆီပါ

သကြီန်ဆိုတော့ရေနည်းနည်းလောင်းမယ်နော်

ပါးချိုင့်လေးနဲ့ပြုံးလဲပြုံး၊ပြောရင်းနဲ့မိတ်ဆက်နေသောသူ့ကိုကြည့်ရင်း
လူကဒီအတိုင်းနေလို့မရတော့၊ တခုခုထလုပ်လိုက်ချင်စိတ်ကိုမျိုသိပ်ရင်း
ပထမဦးဆုံးလဲဖြစ်အောင် ပြောလဲပြောရေလဲကောက်လောင်းလိုက်သည်။

အိုကနဲဖြစ်ရင်း အံ့ဩသွားဟန်လေးက မျက်စိထဲကမထွက်၊ဟင်း ...ဘယ်သူမှမရှိပဲ၊
နှစ်ယောက်တည်းဒီလိုတွေ့လို့ကတော့မလွယ်ရေးချမလွယ်။ ကိုယ်စိတ်ကြီးမှန်း
ကိုယ့်ဘာသာအသိဆုံး၊ဒီမှာမနဲထိန်းနေရတယ်။

ပြီးတော့သူတို့ပါလာတဲ့မုန့်လုံးရေပေါ်တွေကိုကျောင်းကပ်၊ ပိုက်ဆံလှူရင်း သူများတွေ၊
အသိတွေယူလာတဲ့စားစရာတွေကိုစားကြရင်းဗမာပြည်အလွမ်းပြေ ရေပက်ကြပါတော့တယ်။
ရေစိုနေတဲ့ပန်းရောင်တီရှပ်အကျပ်လေးအောက်က တောင်ပူစာလေးနှစ်လုံးက ကျနော်ကို
စပါးကြီးမြွေညှို့သလိုညှို့နေသယောင်ယောင်၊ရေစိုပြီးတင်းအိနေတဲ့စကတ်အနီအောက်က
တင်သားအစုံကဖျစ်ညှစ်ပစ်ချင်စရာ၊ တစ်နေ့လုံးဒါတွေခိုးခိုးကြည့်ရင်း ရေစိုဂျင်းဘောင်းဘီပျော့
အောက်က ခေါင်းထောင်ထောင်ထလာတာကိုမလုံမလဲဖြစ်မိသည်။သူ့ကိုခဏခဏ
ကြည့်မှန်းတော့သိလားမပြောတတ်၊ အကြည့်ချင်းဆုံတိုင်း မျက်လုံးကြည်ကြည်လေးတွေက
ရှက်သလိုလို၊ ကျေနပ်သလိုလို။ ဟိုကောင် ကြွက်နီကတော့ဇာခြည်တို့နှင်းဆီတို့နဲ့ လေပေးလိုက်၊
သူ့သူငယ်ချင်းတွေဆီ သွားလိုက်နဲ့ဘာမှအားမကိုးရ။ အေးပေါ့လေ သူ့နှမပိုးမလိုဟာ
သူ့အကိုကိုသိပ်အားကိုးနေလို့တော့ဘယ်ဖြစ်မတုံး၊

တော်ကြာမှလမ်းကြောင်းသိသွားလို့လုပ်ကွက်လေးတွေ၊ ပါမစ်လေးတွေ ပိတ်သွားနိုင်သည်။

ဒီလိုနဲ့ပဲတွေ့တဲ့အစားအသောက်လေးတွေယူသွားပေးလိုက်၊ ရေလောင်းလိုက်၊ အီးငြောင်အီးငြောင်နဲ့ စကားရောဖောရောနဲ့ပဲ စကားတွေပြောချင်လို့ဘာညာနဲ့ ဖုံးနံပါတ်တောင်းလိုက်သည်။
ကြွက်နီဆီကတော့မမေးချင်တော့။ ဒီလောက်ကလေးကတော့ အင်ထရိုလေးဝင်ပြီး ခုံးစိုင်းထားမှ။နို့မို့ဆိုဒီလောက်အမိုက်စားလေးကို တခြားကောင်လေးတွေက (ကျနော့်လိုကောင်ကြီးတွေလဲပါသည်) ရေလာလောင်းလိုက်၊ အဝေးကနေ စကားခုံးကျည်နဲ့ ချိန်သလိုရောအနီးကပ်အူဇီ နဲ့ချိန်သလိုရောချိန်ပြီး ရှိုးနေကြတော့ ကိုယ်ကမြန်မြန်တွတ်ထားမှ တော်ကာကျမည်။တော်ကြာမှလုံးသားလေးမြွေတင်မကဘူး၊ ကင်းတို့၊ ပင့်ကူတို့ပါ (စပိုက်ဒါမန်းထဲကပင့်ကူကိုမဆိုလိုပါ၊ အဆိပ်ရှိသောပင့်ကူကိုဆိုလိုသည်) ကိုက်မှ ဆေးမမီပဲ ဖြစ်နေမှာစိုးသည်။

ဒီလိုနဲ့သင်္ကြန်ပြီးထဲက စလုပ်ရှားတော့သည်။ ဖုံးဆက်ပြီးအာခြင်း၊ နေကောင်းလားမှစ၍ သီချင်းများ၊ ရုပ်ရှင်ဟောင်းရုပ်ရှင်သစ်များ၊ သိသိမသိသိ ဗမာပြည်မှမင်းသား မင်းသမီးများအဆိုတော်များအကြောင်း၊ စာအုပ်စာပေနှင့်ဝက်ဆိုက်များအကြောင်း၊ အစားအသောက်များအကြောင်း၊ သူ့ကိုသတိရကြောင်းများ စသဖြင့်ယောက်ျားတို့တတ်အပ်သော (အဋ္ဌာရဿ ၁၈ရုပ်တော့မသိပါ) ဖွန်ကြောင်နည်း ၁၈ရုပ်မကသောပညာများဖြင့် တစ်နေ့တစ်မျိုး မရိုးနိုင်အောင် ကြောင်ပြီးသကာလ ၃ပတ်လောက်ရောက်တော့အိစီကလီဖြစ်ကြပြီး၊ ရှော့ပင်သွားခြင်း ရုပ်ရှင်သွားကြည့်ခြင်း များတစ်ဆင့်ပြီး တစ်ဆင့်လာပါတော့သည်။ (အမျိုးကောင်းသား ကျူးပစ်များ ဝါသနာပါလျှင် အတုယူကြပါကုန်၊ စကားချပ်။)

ရည်းစားဖြစ်ပြီးတစ်ပတ်၊ နှစ်ပတ်ကြာတော့ သူငယ်ချင်းများနှင့်မဟုတ်ပဲ နှစ်ယောက်ထဲ ဟိုဟိုဒီဒီလည်ချင်ပတ်ချင်ဟိုဟာဒီဟာလုပ်ချင်သည်။ လက်ကလေးကိုင်တာတို့ ပါးကလေးနမ်းတာတို့ကိုပြောတာပါ။ ချောက ကျနော့်ကိုအရမ်းကြီးအလိုမလိုက်တတ်ပေမဲ့ တခါတလေ သူ့အိမ်ကိုသွားလည်ရင်း လူလစ်လျှင် ပုံမှန်ထက်အခွင့်အရေးပိုရတတ်သည်။ အဟီး၊ ငယ်ငယ်က သမဝါယမသက်သာဆိုင်မှာ အသိရှိသလိုပေါ့။ (ယနေ့လူငယ်များယခင်ဆိုရှယ်လစ်ခေတ်မှ သမဝါယမသက်သာဆိုင်များကို သိမသိမပြောတတ်ပါ)

သူ့အိမ်မှာကအီးပီ(အလုပ်ပါမစ်)ရ အင်ဂျင်နီယာအဒေါ်အပျိုကြီးရယ်၊ တခြားသူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်ရယ်အတူနေသည်။ အဒေါ်အပျိုကြီးကအိုတီခဏခဏ ဆင်းသလို၊ တခြားသူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်က စာလဲတော်လျှပ်စီးလဲထ၊ ခြေထောက်လဲဗွေပါသည်။

သွားလိုက်တဲ့ဝင်းခိုးရှော့ပင်၊ကြည့်လိုက်တဲ့ရုပ်ရှင်၊ တခါတလေသူတို့စကားပြောနေလျှင်
ဘာအကြောင်းတွေတောင် ကိုယ်ကသေချာမသိ၊မနဲလိုက်မေးယူရသည်။
ရုပ်ရှင်မင်းသားမင်းသမီးများလား၊ သူတို့အဝတ်အစားလား၊ဖိနပ်လား၊ ဖက်ရှင်လား
လူမှာအူကြောင်ကြားနဲ့။ လိုက်လို့မမှီ၊အိုင်တီခေတ်။ ဘာပဲပြောပြော သူ့သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်
အိမ်မှာမရှိလျှင်ကျနော်အကြိုက်၊ အဟဲ၊ ချောနဲ့ကျနော်နှစ်ယောက်တစ်ကမ္ဘာ။

အရင်တစ်ပတ်ကချောတို့အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲချက်စားကြတော့ ကျနော်သွားစားသည်။
ကျနော်ရောက်တော့ထုံးစံအတိုင်း သူ့အဒေါ်အပျိုကြီးကအိုတီဆင်း၊
သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်ကအမြီးတောင်မတွေ့ရတော့၊ မနက်အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲ
စားပြီးတာနဲ့အပြင်ကိုလစ်ကြပြီဖြစ်ကြောင်း သတင်းရတော့၊ ဒီကောင်ငညီတို့
ဝမ်းသာလိုက်သည့်ဖြစ်ခြင်း၊အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲမစားမှီ ချောကိုကြိုပေးလစာ
လေးငါးဆယ်ချက်နမ်းပစ်လိုက်သည်။ ဒါတောင်သူမိုက်ဆာလျှက်နဲ့မစားပဲစောင့်နေလို့
သနားပြီးဒီလောက်နဲ့ရပ်လိုက်တာ။ တွေ့မယ်၊အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲစားပြီးမှ၊ ဟင်း ။

အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲစားပြီးတော့လိုလိုမယ်မယ်အိမ်ရှေ့တံခါး သော့ဂျက်ထိုးပြီး၊ ဧည့်ခန်း
တီဗီဖွင့်လိုက်သည်။ ဆိုဖာဆက်တီထိုင်ခုံပေါ်တွင်နှစ်ယောက်ပူးကပ်ထိုင်ပြီး၊
သူ့လက်ကလေးကိုဆုပ်ကိုင်လိုက်ရင်းနဲ့နဖူးလေးတွေကိုဖွဖွနမ်းလိုက်သည်။
ချစ်ခြင်းရဲ့သင်္ကေတတွေ ...

ပြီးတော့ပါးလေးတွေကိုနမ်းရင်း

ချစ်တယ်ကွာ ...

ယုံပါဘူး၊ဟုတ်ပဲနဲ့

ယုံအောင် ဒီလိုတအားနမ်းပစ်လိုက်ရမလား ချစ်စရာကောင်းအောင်လုပ်ပြနေသော
ချောကိုပြောလဲပြောရင်းသူ့ နှုတ်ခမ်းလေးတွေကို ဖိနမ်းလိုက်သည်။ ဒေါသထွက်တဲ့
မျက်လုံးကြည်ကြည်လဲ့လဲ့လေးတွေနဲ့ ရုန်းကန်မှုမရှိပဲ သူ့ရဲ့နှူးညှိတဲ့ နှုတ်ခမ်းလေးတစ်စုံက
ပြန်လည်ပြီးနမ်းနေသယောင်။ ကျနော်လက်နှစ်ဘက်ကချောရဲ့ကျောနဲ့ဂုတ်သားနုလေးတွေကို
ပွတ်သပ်ပေးနေတုန်း သူ့ရဲ့တွယ်ရာမဲ့လက် နှစ်ဘက်ကကျနော်ကို တင်းတင်းကြပ်ကြပ်လေး
ပြန်ဖက်ထားရင်း သူ့အသက်ရှူသံပြင်းထန်လာတာကို ကြားနေရသည်။

ကျနော့်လက်နှစ်ဘက်ကချော့ရဲ့ကျော့နဲ့ဂုတ်သားနုနုလေးတွေကိုပွတ်သပ်ပေးနေတုန်း
သူ့ရဲ့တွယ်ရာမဲ့လက်နှစ်ဘက်ကကျနော့် ကိုတင်းတင်းကြပ်ကြပ်လေးပြန်ဖက်ထားရင်း
သူ့အသက်ရှူသံပြင်းထန်လာတာကို ကြားနေရသည်။

ကျနော့်လက်တွေကအငြိမ်မနေပဲအရှေ့ဘက်ကိုရောက်သွားပြီး၊သူ့အိမ်နေဂါဝန်လေးအောက်မှာ
ဖောင်းဖောင်းလေးဖြစ်နေတဲ့ ရင်သားတစ်စုံကိုပွတ်သတ်မိတော့တယ်...

ဟင့်အင်းကွာ...လို့သူ့ရဲ့မိန်းမောတဲ့လေသံလေးကိုကြားရတော့သူ့နှုတ်ခမ်းသားလေးတွေကို
ထပ်ဖိနမ်းရင်းသူ့ရဲ့ကျော့ရှင်းတဲ့လည်တိုင်ကိုအထက်အောက်ဘေး နမ်းလိုက်တဲ့အခါမှာတော့
တဟင်းဟင်း ဖြစ်လာပြီး၊ ကျနော့်လည်ပင်းကိုပြန်ဖက်ထားသည်။ ငြင်းဆန်မှုမရှိတဲ့
သူ့ရဲ့အမူအရာလေးကြောင့် ရင်ခုန်နှုတ်တို့မြန်ဆန်လာပြီးမွတ်သိပ်စွာ တောင့်တလိုက်မိသည်။

အပေါ်ပိုင်းအောက်ခံချွတ်ပေးမလားဟင်...

သူ့ရှက်ပြီးလေးပြီးရင်းနောက်ချိတ်ကလေးတွေဖြုတ်ပေးလိုက်တော့ကျနော့်လက်တွေကသူ့ရဲ့အိစက်
နှူးညှိတဲ့ရင်သားတွေကိုအုပ်ကိုင်လိုက်ရင်းလက်တွေကမခွာချင်တော့ထိပ်သီးခေါင်းလေးတွေကို
ပွတ်သပ်ပြီး လက်ညှိုးလက်မကြားထဲလှိမ်းလိုက်ချိန်မှာတော့ သူ့တွန့်ကနဲတစ်ချက်ဖြစ်ရင်း

အင့်...ယားတယ်

ချစ်လို့ကွာ...

ယားတယ်ဆိုသော်လည်းကော့ကော့တက်လာသောရင်အစုံကိုကြည့်ရင်း စိတ်ဆင်ရိုင်းက
ချွန်းအုပ်မရတော့။ခါးမရောက်တရောက် တက်လာသောဂါဝန်လေးကို ဆွဲလှန်လိုက်ရင်း
သူ့ရဲ့ကော့တက်လာတဲ့ ရင်သားတွေကိုနှုတ်ခမ်းတွေ နဲ့ဖိနမ်းလိုက်မိသည်။
အာ...ကနဲဖြစ်ရင်းရှက်ရှက်နဲ့ ဂါဝန်လေးကိုဆွဲဖုံးဖို့ကြိုးစားနေသောသူ့လက်များကိုဖိကိုင်ထားရင်း
တံတောင်ဆစ်နှင့်လက်မောင်း လေးများကိုပွတ်သတ်ပေးလိုက်သည်။ လုံးဝန်းပြီးအိစက်နေသော
ရင်သားတွေကိုနမ်းရှုံ့ပြီး ကျနော့်နှုတ်ခမ်းများကမရပ်နားပဲသပြေသီးရောင် မရှိတရီ
ထိပ်သီးခေါင်းလေးများကို စုပ်ယူလိုက်ချိန်တွင် သူ့ကျနော့်လက်များကိုဖြစ်ညှစ်ထားရင်း
ရင်ခုန်သံမမှန်တော့။

ကျနော့်လက်များကသူ့ရဲ့ရုန်းကန်မှုအားမရှိတော့တဲ့လက်များကိုဖယ်ရှားရင်းနယ်ကျော်ပြီး
အောက်ခံဘောင်းဘီပါးပါးလေးပေါ်ကိုအုပ်ကိုင်လိုက်မိသည်။နူးညံ့ဖောင်းအိသော
အမို့အမောက်လေးကို ပွတ်သတ်မိတော့၊နွေးထွေးစိုစွတ်တဲ့အတွေ့အထိကိုကျေနပ်မိသည်။
ကျနော့်လက်တွေက ဒီလောက်နဲ့ရပ်မသွားသေးပဲအောက်ခံဘောင်းဘီလေးဘေးမှအသာလေး

လျှော့ဝင်ပြီးသူ့ရဲ့နူးညံ့တဲ့ အောက်ပိုင်းနှုတ်ခမ်းသားလေးတွေ ကြားထဲကို
လက်ခလယ်လေးနဲ့စမ်းမိချိန်မှာတော့ သူ့ရဲ့ချစ်စရာအသံလေး

အာ... ကို..ရာ

ဘာလို့လဲဟင်..

သိပ်ဆိုးတာပဲ...

ချစ်ဖို့ကောင်းလို့ပါ...

ဒီလိုအချိန်မှာသိပ်ဆိုးတာပဲဆိုသည့်စကားကကျနော့်လက်များကို ပိုပြီးလုပ်ပါတော့ဟု
အဓိပ္ပာယ်ဆောင်သည်။ရင်ထဲမှာဗလောင်ဆူပွက်ရင်း ကျဉ်းမြောင်းပြီးပူနွေးစိုရွဲနေတဲ့
အပေါက်ဝလေးကို လက်ခလယ်လေးဝင်သွားတယ်ဆိုရင်ပဲသူ့ရဲ့ဆင်စွယ်ပေါင်လုံးလေးတွေက
တစ်ဖက်တစ်ချက်ကိုအနည်းငယ်ကားသွားပြီးလမ်းဖွင့်ပေးနေသလိုလို။
ကျနော့်လက်ချောင်းတွေက ဒီလောက်နဲ့ရပ်မနေပဲဆက်ပြီး အပေါက်ဝလေးအနားရှိ
ကြွက်နားရွက်ပုံစံမရှိတရှိ နှုတ်ခမ်းသားလေးကို အပေါ်အောက်ပွတ်သတ်ပေးလိုက်တော့သူ
တအင်းအင်းနဲ့ကျနော့်လက်မောင်းတွေကို တအားပျစ်ညှစ်ကာ

ကို... မလုပ်ပါနဲ့တော့ကွာ၊ ချော မနေတတ်တော့ဘူး ဟုမောရှိုက်စွာပြောရင်း

အဲဒါဆိုအခန်းထဲခဏသွားရအောင်ကွာ

ဒီလောက်နဲ့ကတော့ကိုညီတို့အကင်းပါးပြီးသား အခန်းထဲဝင် တံခါးသော့ဂျက်ထိုးပြီး
ခုတင်ပေါ်မှာထိုင်နေတဲ့သူ့ကိုသိုင်းဖက်လိုက်ရင်း သူ့ နှုတ်ခမ်းတွေကိုဖိနမ်းရင်း
ရှက်သလိုလိုလေးဖြစ်နေတဲ့ချောကို အိပ်ရာလေးပေါ်ဆွဲလှဲလိုက်ပါတယ်။
ဂါဝန်လေးကိုဆွဲလှန်ပြီးသူ့ရဲ့နူးညံ့ပြီးလုံးဝန်းနေတဲ့ရင်သားတင်းတင်းလေးကိုပါးစပ်လေးနဲ့အသာ
နမ်းစုပ်ကာသူ့ရဲ့အရည်လေးတွေစိုရွဲနေတဲ့အောက်ခံဘောင်းဘီလေးကိုဖြေးဖြေးလေးအောက်ကို
ဆွဲချွတ်ရင်းကျနော့်နှုတ်ခမ်းတွေကသူ့ရင်သားမှတဆင့် ချက်ပိုင်းအောက်ကိုလျှော့ဆင်းရင်း
နမ်းရှုံ့လိုက်တော့ သူ့ရဲ့သင်းပျံ့ပျံ့ကိုယ်သင်းနဲ့နဲ့အတူဆီးခုံအစပ်ကအမွှေးနုလေးများက
လာနမ်းလှဲပါဟုဖိတ်ခေါ်နေသလိုလိုရင်ကိုဗလောင်ဆူစေသည်။ သူ့ရဲ့အောက်ပိုင်းချက်၊
ဗိုက်သားဆီးခုံနဲ့အမွှေးနုလေးများကို ကျနော်နမ်းရင်း သုံးသပ်ပြီးချိန်မှာတော့

ကို...ငရဲကြီးမယ်ကွာ၊အဲဒါတော့မလုပ်နဲ့နော်...

အခုချိန်မှာသူများတွေပြောသလိုမွေးကထဲကအမေ့အောက်ကထွက်ခဲ့တာပဲ၊
ဘာညာနဲ့မငြင်းချင်၊ သူ့စိတ်ထဲမခုစေချင်။ မိန်းကလေးတွေကို မခံချင်အောင်မလုပ်နဲ့၊
ခံချင်အောင်ပဲလုပ်ဆိုသည့်ဆိုရိုးစကားကိုလက်ကိုင်ထားမှဖြစ်မည်။

နောက်များမှဒီအောက်ပိုင်းအနမ်းခံရတဲ့အရသာသိသွားတော့မှ ဒီလိုမနမ်း
(ဂျာ)ရသေးပဲပေးမလုပ်ဘူးတွေ၊ ဘာတွေနဲ့ပါမစ်တွေထုတ်လာနိုင်သည်။
ရှိစေတော့...၊ နောက်များမှတွေ့မယ်ဟုမှတ်ထားရင်း၊ ဂျာချင်စိတ်ကိုမျှသိပ်ကာ၊

လက်ခလယ်နဲ့သူ့အောက်နှုတ်ခမ်းအလေးကိုထိုးသွင်းလိုက်တော့ ဆင်စွယ်ပေါင်လုံးလေးတွေက
အနည်းငယ်ကားသွားပြီး၊ လက်ကိုအတွင်းထဲထိ ထိုးသွင်းရန် လမ်းဖွင့်ပေးနေသည်။
ပူနွေးစိုရွဲနေသည်။ အပေါက်ကျဉ်းကျဉ်းလေးကို လက်ခလယ်နဲ့ရှေ့ထိုးနောက်ငင်
ခပ်မြန်မြန်လေးလုပ်လိုက်ရင်ပဲ

အိုး...ကိုရယ်...ဘယ်လိုလုပ်နေတာလဲ၊ ဒီမှာ..ခံရတဲ့သူ မနေတတ်တော့ဘူး ...

ကျနော်သိလိုက်ပါပြီ၊ ဒီလိုနိုင်ငံရေးဆန်ဆန် သွယ်ဝိုက်တဲ့စကားတွေရဲ့နောက်မှာဘာကိုဆိုလိုမှန်း
...

ကျနော်ဝတ်ထားတဲ့ဘောင်းဘီကိုအောက်ခံဘောင်းဘီပါတပါတည်း မြန်မြန်ချွတ်ချလိုက်တော့
မာထန်နေတဲ့ဂုလက်မနီပါး ကျနော်ဟာကိုသူကြည့်ရင်းငေးမော မှင်တက်စွာ မျက်လုံးလေးတွေ
ဝိုင်းနေပါသည်။

ကို...ဖြစ်ပါ့မလားဟင်၊ ချောတစ်ခါမှမလုပ်ဖူးဘူး ...

ရပါတယ်ချစ်ရယ်...ချောမနာရအောင်၊ ကိုလုပ်ပေးမယ်စိတ်ချ...

ပြောသာပြောရတာ၊ အပျိုစစ်စစ်လေးဆိုရင်တော့ဘယ်လောက်မနာရအောင် လုပ်ပေးပေး
အစပိုင်းတော့နာတတ်သည်။ အခုလဲသူ့ဟာလေးကကျနော်လက်ခလယ်လေး သွင်းတာတောင်
နည်းနည်းကျပ်ချင်ချင်။ ကျနော်ဟာထိပ်ကိုတံတွေးနည်းနည်းဆွတ်ပြီး သူ့ပေါင်လေးကိုနဲ့နဲ့ဖြူကာ
မသွင်းသေးပဲသူ့ဟာရဲ့နှုတ်ခမ်းသား အပေါ်ထိပ်အစေ့လေးကိုအထက်အောက် စုန်ဆန်ကာ
ပွတ်တိုက်ပေးလိုက်သည်။ သူ့ပေါင်နှစ်ချောင်းကဘေးကို အလိုလိုကားသွားချိန်မှာ
ပက်လက်အိပ်နေတဲ့ သူ့ကိုကျနော်ခါးလေးကုန်းကာ အသာအယာနမ်းလိုက်ရင်း

အရမ်းချစ်တယ်ကွာ...မနေနိုင်တော့ဘူး၊ အကို့ဟာကို အထဲကိုသွင်းလိုက်ချင်ပြီ

ယုံပါဘူး...ဟွန်း၊ လူကိုညာပြီးတော့...

လည်တိုင်လေးတွေကိုနှုတ်ခမ်းတွေနဲ့ဖွဖွနမ်းလိုက်ချိန်မှာသူ့ရဲ့မောလျှာတဲ့ရိုက်သံလေးနဲ့အတူသေး
သွယ်ပြီးခွန်အားမဲ့တဲ့လက်လေးတွေကကျနေကျကျပြင်ကိုပွတ်သတ်နေပါတယ်။

သူနဲ့ရည်းစားဖြစ်ပြီးထဲကဆောင်ထားလေ့ရှိသည့်အဖော်(အစွပ်)ကိုစွပ်ပြီး သူ့ရဲ့အပေါက်ဝလေးက
အရည်ကြည်လေးတွေထပ်ထွက်လာတာနဲ့ကျနေလဲကျနေတဲ့ဟာလေးကိုကိုင်ရင်းထိပ်ဖျားလေးကို
သွင်းလိုက်ပါတယ်။

အာ...ကို...တော်တော်ကြီးနေသလိုပဲ၊ဆန့်ပါ့မလားဟင်...

ရတယ်ချစ်ရယ်...၊ပေါင်လေးဖြူထားပေး၊သူ့ဘာသူဝင်သွားလိမ့်မယ်၊ ဘာမှကြောက်စရာမရှိဘူး၊
နောက်ဆိုကောင်းလွန်းလို့လုပ်ပါဦးဖြစ်နေမယ်

ကျနေကပြောလဲပြောရင်းသူ့နှုတ်ခမ်းတွေကိုစုပ်နမ်းလိုက်ပြီးထိပ်ဖျားနဲ့ ရှေ့ထိုးနောက်ငင်
သွင်းရာကနေ တဝက်လောက်ထိရောက်အောင်ထပ်ပြီးဆောင်သွင်းလိုက်ချိန်မှာတော့

အား...ကို...အရမ်းနာတယ်...မရဘူး...တအားနာတယ်ကွာ

ငိုရိုက်သံလေးနဲ့ကျနေကျကျပြင်ကိုသူ့ရဲ့လက်ချောင်းလေးတွေနဲ့ဖိညှစ်ရင်း သူ့မျက်ဝန်းမှာ
မျက်ရည်လေးတွေဝိုင်းနေသည်။

ခဏလေးအောင်ခံလိုက်နော်ချစ်ရယ်၊တစ်ချောင်းလုံးဝင်သွားပြီးရင်အဲဒီနာတာတွေအောင်တာတွေ၊
ပျောက်ပြီးအရမ်းကောင်းသွားလိမ့်မယ်

တဝက်လောက်ကိုပဲရှေ့ထိုးနောက်ငင်ဖွဖွမှန်မှန်လေးဆောင်ပေးနေလိုက်သည်။ချောကအပျိုစစ်
လေးဖြစ်မည်ထင်သည်။ သူ့ဟာလေးက တအားကိုကြပ်ထုတ်နေသည်။သွေးတော့မထွက်။
မဆန့်မပြဲဆိုတာ ဒါမျိုးလားမသိ။ မဆန့်လဲမဆန့်ဘူး၊မပြဲလဲမပြဲဘူးဆိုတာလိုပေါ့။
ချောရဲ့ဖောင်းအိနေတဲ့ရင်သားအစုံကိုအသာအယာနယ်ဆုပ်ရင်းတဟင်းဟင်းနဲ့ ဖြစ်လာတာကို
ကြည့်ရင်းအဆုံးထိသွင်းလိုက်ချင်စိတ်ကိုချိုးနှိမ်မရတော့။ သူ့လက်ကလေးတွေကို
ဆုပ်ကိုင်လိုက်ပြီး၊ လည်တိုင်လေးတွေကိုငဲ့နမ်းရင်း ရွဲစိုနေတဲ့သူ့ဟာလေးကို
အဆုံးသွင်းလိုက်သည်။

အား ...ကိုရယ်...ချောသေပါပြီ၊အရမ်းနာပြီးအောင်နေတယ်၊ မရတော့ဘူးကွာ

သူ့ဟာလေးထဲကိုကျနေတဲ့တစ်ချောင်းလုံးကဝင်သွားပြီးစို့ရိုက်ထားသလို၊ သပ်ရိုက်ထားသလို
လှုပ်လို့မရချင်၊တစ်ချောင်းလုံးဆွဲမထုတ်သေးပဲ သူ့ရင်သားတွေကိုပွတ်သတ်ကာခါးကုန်းပြီး
ထိပ်သီးခေါင်းလေးတွေကိုငုံရင်းလျှာလေးနဲ့ပွတ်သတ်ကစားနေလိုက်သည်။

ချစ်လေး၊အရမ်းချစ်တယ်ကွာ၊တစ်ချောင်းလုံးဝင်သွားပြီ၊ မနာအောင်ဖြေးဖြေးဆောင်ပေးမယ်နော်
အင်း ...

သူ့ရဲ့မိန်းမာသံလေးကိုနားထောင်ရင်း၊ကျနော်တစ်ချောင်းလုံးဆွဲထုတ်ကာရသလောက်ဖြေးဖြေး
ချင်း ပြန်ဆောင်သွင်းလိုက်သည်။ကျနော်ပဲမမြင်တာလား၊ဒါမှမဟုတ် အိပ်ရာခင်း
အရောင်ကြောင့်ပဲလားမပြောတတ်၊အခုထက်ထိသွေးထွက်တာကို မတွေ့သေးပေ။ ကျနော်
အတွေ့အကြုံအရချော၏အပြုအမူတွေကအပျိုစင်လေးဖြစ်သည်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်
ကျနော်အချစ်တွေက ချောအပေါ်မှာမလျော့။အပျိုစင်ဖြစ်ခြင်းမဖြစ်ခြင်းနှင့်သွေးထွက်ခြင်း၊
မထွက်ခြင်းများက ကျနော်ချစ်ခြင်းများကိုမတားဆီးနိုင်။နည်းနည်းချင်းဆောင်ပြီးချိန်မှာတော့
အရည်လေးတွေအနည်းငယ်ရွဲလာရင်း

ကို..မောလားဟင်၊ချောနည်းနည်းခံနိုင်သွားပြီ၊ကိုသဘော...

အင်း...ချစ်ကိုအရမ်းလုပ်ပစ်လိုက်ချင်တာ၊သနားလို့

ဖြေးဖြေးနော်၊ ကို

အဆုံးထိ ဖြေးဖြေးသွင်းလိုက်မယ်နော်၊ နာရင်ပြော

နည်းနည်းအရှိန်မြှင့်ရင်း၊အဆုံးထိသွင်းလိုက်သည်။

သူ့ပေါင်လေးတွေကားထားရင်းမျက်လုံးလေးတွေမှေးစင်းကာတဟင်းဟင်းနဲ့ဖြစ်လာသည်။
ခေါင်းလေးတွေဘယ်ညာရမ်းရင်းကျနော်ဟာအသွင်းအထုတ်ကို စည်းချက်လိုက်ရင်း
အောက်မှတန်ပြန်ဆောင်ပေးနေသည်။ တစ်ချက်တစ်ချက်တွင်အထဲမှစုပ်ဆွဲထားသလိုလို။
မျှော့ဆိုတာမျိုးများလားမသိ။စည်းစည်းပိုင်ပိုင်ရှိသည်။

အရမ်းပဲကွာ...လူကိုသေမတတ်ပဲ

ချောနာလို့လားဟင်...

အရမ်းဆောင့်တော့အထဲမှာအဆောင့်အဆောင့်သွားတယ်

ကျနော် ဆောင့်တဲ့အရှိန်ကိုနဲ့နဲ့လျှော့ချပြီးအဆုံးထိသွင်းထားလိုက်ကာ

ဖြေးဖြေးညှောင်ရင်း၊သူ့ဟာရဲ့နှုတ်ခမ်းသားအပေါ်ထိပ်အစေ့လေးကိုလက်မလေးနဲ့ဆွဲပေးနေလိုက်
သည်။ ပြီးတော့အထဲအတွင်းသားများပတ်ပတ်လည် အကုန်ထိရန်စကောဝိုင်းသဖွယ်ဖြစ်အောင်

အနည်းငယ်မွေ့ကာမှန်မှန်လေးဖြေးဖြေးခြင်းဆောင်ပေးနေလိုက်သည်။ချော့ရဲ့ ဂျီစပေါ့ ထိသွားသလားမပြောတတ်။

ဟင်း...ဟင်း ...ကို...အာ့ ...

အား...ကို...ဟင်း ...

သူ့ရဲ့မပီမသငြီးတွားသံလေးများကပိုပြီးဆောင်ပါတော့ဟု ဆိုနေသယောင်။

ကျနော်စိတ်တွေ တအားပေါက်ကွဲလာအောင် သူ့ရဲ့မချီတင်ကဲခံစားနေရသည့်အသံလေးတွေက နှိုးဆွပေးနေသည်။ကျနော် အရှိန်ပြန်မြင့်ရင်း အဆုံးထိဝင်အောင်ပြန်ဆောင်ပစ်လိုက်သည်။

ဒီတစ်ခါ ချော့ မနေနိုင်တော့။

အိုး ...ကို...ဆောင်လိုက်၊ချော့မနေတတ်တော့ဘူး၊မခံနိုင်တော့ဘူးကွာ

ဆောင်လိုက်...ကို .. ဟင်း ..မရတော့ဘူး ...ရင်ထဲမှာတမျိုးကြီးပဲ

တကယ်ကတော့တမျိုးကြီးမဟုတ်ပါ၊သူ့ပြီးခါနီးနေလို့ပါ၊ကျနော်ကတော့ ခုနလေးထဲက ပြီးချင်နေပေမဲ့၊သူနဲ့အတူပြီးအောင်စောင့်ရင်းစိတ်ထဲကနေ တစ်၊နှစ်၊သုံး၊လေးရေတွက်နေ ပြီးအားကုန်ဆောင်ပေးလိုက်သည်။

အိုး ... အား ...ဆောင် ...ဟင်းဟင်း...

အိပ်ရာခင်းတွေကိုဆုတ်ဆွဲထားရင်းသူ့ပေါင်လေးတွေကိုအစွမ်းကုန်ဖြိုကားပေးထားသည်။

ချော့ ကျနော်ကိုတန်ပြန်ဆောင်ချက်တွေနဲ့ တအားပြန်ပြန်ဆောင်ရင်းသူ့ဟာလေးထဲမှ အရည်တွေရွဲစိုကာအပြင်ဘက်ကို စီးကျလာချိန်မှာတော့ ကျနော်လဲ အား ...ကနဲနဲ့ နောက်ဆုံးတစ်ချက်ကိုဆောင်ရင်း၊ ချော့အပေါ်မှောက်ကာအထဲမှာ ပြီးလိုက်ပါတော့တယ်။

အင်း ..ကို..ရာ

ဟင် ...

လူကိုမြော့သွားတယ်ကွာ...

နာသေးလားဟင်... ချစ်

နဲ့နဲ့စပ်ပြီး၊ အထဲမှာအောင်တောင်တောင်နဲ့

သူ ကျနော့်ကိုလှမ်းဖက်ထားရင်း

ချောကို...ချစ်ရဲ့လားဟင်

အရမ်းချစ်တာပေါ့...ငုံတော့မထားချင်ဘူး၊အိအီးတွေပါချမှာစိုးလို့

သွား ...

တကယ်ကတော့မသွားစေချင်မှန်းသိပါသည်။ အခုတောင် ပြီးလျှက်သားနဲ့မထုတ်ခိုင်းပဲ စိမ်နှပ်ပြီး
ဖက်ထားနေသေးတဲ့ဟာကို၊ဘယ်သွားစေချင်မှာလဲ။

အင်း၊ကိုညီ...ကိုညီ...တစ်ခါကျွေးဖူးရင်နောက်များလဲ...

ပြီးပါပြီ။

မရည်ရွယ်သောအဖြစ်အပျက်များ (၂)

ဒီနေ့လဲအလုပ်အားရက်မို့ မနက်စောစော ကြွက်နီနဲ့လမ်းလျှောက်ပြေးပြီး စကားတွေပြောဖြစ်ရင်း

ကိုညီရေ ဒီစင်ကာပူနိုင်ငံကသေးလို့များတိုးတက်တာလားမသိဘူးဗျ

သေချာတော့မပြောနိုင်ဘူးကွ၊ ဒါပေမဲ့နိုင်ငံသေးရင်တော့အုပ်ချုပ်ရတာတော့ ပိုပြီး လွယ်ကူမယ်ကွ၊ ငါပြောချင်တာက မတရားနည်းနဲ့အုပ်ချုပ်တာကိုပြောတာမဟုတ်ဘူးနော်၊ လူထုဆန္ဒအရတင်မြှောက်ထားတဲ့ ခေါင်းဆောင်ကနိုင်ငံတိုးတက်ကြီးပွားဖို့စည်းရုံးတဲ့အခါ ပိုလွယ်ပြီးထိရောက်တာပေါ့ကွ။ ဥပမာ ရေဓွေးအိုးထဲကိုရေနည်းနည်း ထဲ့တယ်တဲ့အခါ ရေများများထဲ့တယ်တာထက် ရေဆူတာပိုလွယ်တယ်ကွာ

သန့်ရှင်းရေးလဲဒီလိုပဲလားမသိဘူးကိုညီ

ဟုတ်တယ် ကြွက်နီရ၊အရမ်းတိုးတက်ပြီးတဲ့ အင်္ဂလန်၊အမေရိကန်တို့ဆိုရင်တော့ တမျိုးပေါ့ကွ။ တိုးတက်ဆဲအာရှကျားနိုင်ငံတွေမှာတော့ ဒီစင်ကာပူနိုင်ငံကတော်တော်လေး သန့်ရှင်းတယ်ကွ၊ ဟိုတစ်ခေါက်ယပက်လက် (ယိုးဒယား)ရောက်တုန်းက စင်ကာပူလောက်တော့မသန့်ရှင်းဘူးကွ

လုပ်စမ်းပါဦးကိုညီရ၊ကိုညီရဲ့ယပက်လက် အတွေ့အကြုံလေးတွေ၊ ယပက်လက်မလေးတွေက တော်တော်မိုက်တယ်ဆို၊ ကျနော်ကိုညီမချောကိုပြန်မပြောပါဘူး၊စိတ်ချ

မိုက်တာတွေရှိသလို၊မမိုက်တာတွေလဲရှိတာပေါ့ကွ၊ များသောအားဖြင့်ကတော့ မိုက်ပါတယ်၊ အေး ...သတိတော့ထားရတယ်၊အခြောက်တွေ ဖြတ်ဖောက်ချုပ်တွေလဲဒုနဲ့ဒေးဆိုတော့ မိုက်တယ်ဆိုပြီးသွားကပ်လိုက်မှသူများတွေပြောသလို နင်ပြီးငါ့အလှည့်ဖြစ်တတ်တယ်

ကိုညီရေယပက်လက်မမိုက်မိုက်လေးတွေ ဒါမှမဟုတ် ဟိုဖြတ်ဖောက်ချုပ်တွေနဲ့တွေ့ဖူးလား။

အဟဲ့... တစ်ယောက်နှစ်ယောက်တော့ကြုံဖူးတယ်၊ ခြုံကြည့်ရင်တော့ယပက်လက်ကမဆိုးပါဘူး၊ နေလို့ကောင်းပါတယ်... အဲတချို့နေရာတွေတော့သွားတဲ့အခါ၊သတိနဲ့သွားရတာပေါ့

လုပ်စမ်းပါဦးကိုညီရ၊တကယ်သိချင်လို့ပါ...

ဒီလိုကွ၊ညပိုင်းအပြင်တွေဘာတွေထွက်ရင်တစ်ယောက်ထဲအပြင်မထွက်တာတို့၊ နို့ကလပ်တို့၊ဘားတို့သွားရင်သိတဲ့လူ၊စကားတတ်ပြီးလည်လည်ဝယ်ဝယ် ရှိတဲ့လူတို့နဲ့ သွားရတယ်။ နို့မို့ဆိုရိုးရိုးတောင်မဟုတ်ဖူး၊ရှယ်အဖဲ့ခံရတတ်တယ်

အဲလိုလားဗျ...ဗဟုသုတရပါဗျာ

`တချို့နေရာတွေကမဆိုးပါဘူး၊တချို့နေရာတွေကတော်ဆိုးတယ်၊ ဆေးတွေလဲရှိတယ်၊ ဂန်းစတား (gang) တွေလဲရှိတယ်(ဗမာပြည်ကမန်းစတား၊ရှမ်းစတားဂျစ်ကားများမဟုတ်ပါ)၊ သေနတ်အစစ်တွေ၊ အတုတွေရောင်းတဲ့နေရာတချို့လဲရှိတယ်၊ငါတောင်သေနတ်အတုတစ်လက်နဲ့ အလုပ်ဖြစ်လာခဲ့သေးတယ်

အောင်မယ်၊ ကိုညီကြီးက တယ်ဟုတ်ပါလားဗျ၊လုပ်ပါဦး

ကံဆိုးလား၊ကံကောင်းလားတော့မသိဘူးကွာ၊ဟေ့ကောင်ကြွက်နီ၊မင်း ... ချောကိုတော့သွားမပြောနဲ့နော် သူ့ကိုကြောက်လို့တော့မဟုတ်ဘူး၊ တော်ကြာ သူစိတ်ဆင်းရဲပြီး၊ စိတ်မချမ်းသာဖြစ်မှာစိုးလို့။ပြီးတာတွေလဲပြီးသွားခဲ့ပြီပဲ...

ဟာ ... ဒါတော့စိတ်ချ ကိုညီ၊ ကျနော်အဲဒီလို သူများသမီးရည်းစား ကိစ္စဝင်မရှုပ်တတ်ဘူး၊ ကတိပေးတယ်...မပြောဘူး

လွန်ခဲ့တဲ့သုံးနှစ်လောက်က စလုံး(စင်ကာပူ) ကနေ ယပက်လက်(ယိုးဒယား)ကို ခဏ စတေးရှောင်(တိုင်ပတ်)ရင်း ငယ်သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်ဖြစ်တဲ့ ကျော်စွာရှိရာဗန်ကောက်ကို နှစ်ပတ်လောက်သွားနေဖို့ထွက်ခဲ့တယ်။

ဆဝါဒီခပ်-မင်္ဂလာပါခင်ဗျာ၊တစ်-နိုင်၊နှစ်-စောင်..

တစ်ယောက်ထဲယပက်လက်မှာ သွားရလာရအဆင်ပြေအောင် စကားပြောစာအုပ်ထဲက တစ်လုံးစနှစ်လုံးစမှတ်မိသလောက် ပြန်ရွတ်ရင်းလေဆိပ်ရဲ့အရိုင်ဗယ်(ရောက်ရှိ)ပေါက်ကနေ လာကြိုမဲ့ ကျော်စွာကိုလိုက်ရှာနေမိတယ်။

ဟေ့ကောင်ငညီ၊ မင်းကအသားတွေဖြူပြီးနည်းနည်းပိုဝလာတော့၊ ငါသိပ်တောင် မမှတ်မိချင်ဘူး...

ပြောလဲပြောပခုံးကိုပုတ်ရင်း ကျော်စွာက ကျနော့်ကိုလှမ်းနှုတ်ဆက်လိုက်ပါတယ်။

ဟာ၊ဟေ့ကောင်ကျော်စွာ ငါ့မှာရှာလိုက်ရတာကွာ

ရောက်နေတာကြာပြီလားကွ...

မကြာသေးပါဘူးကွ...အခုပဲ၊ အောင်မယ် မင်းကောဘာထူးလို့လဲ၊ဗိုက်ခေါက်ကြီးထွက်ပြီးတော့၊ ဘီယာတွေနင်းကန်သောက်ပြီး ဘီယာဖေါ ဖေါနေတာ

အဟီး၊ အေးကွဒီမှာ ဘီယာပေါတယ်၊ ယပက်လက်မလေးတွေကအဲလို
ဗိုက်လေးထွက်နေမှကြိုက်ကြတာ

တော်ပါကျော်စွာရာ မင်းအကြောင်းငါမသိတာကျလို့... ဘယ်မှာလဲတက္ကဆီဌားတဲ့နေရာက...
သွားရအောင်...

မင်း ဘာအထုတ်တွေပါသေးလဲ၊ ဒီကျောပိုးအိတ်ကြီးတစ်လုံးပဲလား

အေး၊ ဒါပဲယူလာတယ်ကွ

ငညီ...၊ ငါဟိုတလောက ယပက်လက်ဘော်ဒါတစ်ကောင်ဆီကဈေးချိုချို နဲ့ပြန်ရောင်းတဲ့
ဆိုင်ကယ်တစ်စီးဝယ်ထားတာ၊ ဒီကောင်ကသိပ်မစီးချင်တော့လို့၊ ငါအခုအဲဒါမောင်းလာတာ၊
မင်းငါ့နောက်ကလိုက်စီးရဲ့ပါ့မလား

ဟေ့ကောင်ကျော်စွာ၊ မင်းငါ့ကိုနောက်နေတာလား၊ ငါရန်ကုန်မှာတုန်းက ဆိုင်ကယ်နဲ့
ဘယ်လောက် လမ်းသလားခဲတာ မင်းမေ့နေပြီလား

အေးပါ၊ ငါ့ဆိုင်ကယ်နဲ့မဖြစ်မှာစိုးလို့မေးကြည့်တာလားလစ်မယ်

ဒီလိုနဲ့သူ့ဆိုင်ကယ်ထားရာပတ်ကင်းရပ်တဲ့နေရာကိုသွားကြသည်။ ဟိုရောက်တော့
သူ့ဆိုင်ကယ်လေး ကြည့်ရတာမဆိုးလှ။ ဟာလေဆိုင်ကယ်မဟုတ်ပေမဲ့ ချိုးထားသည့်ပုံစံက
ဟာလေ တို့လိုသက်တောင့်သက်သာစီးရန်ပုံစံမျိုးဖြစ်သည်။ ဒါနဲ့ပဲ နှစ်ယောက်သား
သူ့အခန်းရှိရာ 'ဘန်ကပ်' ဆိုသောနေရာဘက်သို့ ဆိုင်ကယ်စီးလာခဲ့ကြသည်။
ကားများအကြားတွင်ဆိုင်ကယ်တီးဝီးနဲ့ စီးရသည့်အရသာကိုကျနော်နှစ်သက်သည်။
ငယ်ငယ်လေးထဲကကားသို့မဟုတ် ဆိုင်ကယ် racing type များကိုခရေဇီဖြစ်သည်။
ဆိုင်ကယ်စီးရင်း ရန်ကုန်တွင်ဆိုင်ကယ်စီးခဲ့ရသည့်အရသာကိုလွမ်းမိပြီး ရန်ကုန်တွင်
ဆိုင်ကယ်မစီးရတော့သည့် ဥပဒေသစ်အကြောင်းတွေးမိသည်။ ကျနော့်လို ဘယ်နှစ်ယောက်
လွမ်းကြမလဲ မပြောတတ်။ တခါတရံမှာတော့ရှေ့နောက်သိပ်မစဉ်းစားပဲထုတ်လေ့ရှိသည့်
အဓိပ္ပာယ်မဲ့၍ ပြည်သူလူထုကိုလဲအကျိုးသိပ်မရှိစေသောဥပဒေသစ်များကိုအံ့ဩမိသည်။
ထားလိုက်ပါတော့လေ...

တိုင်းပြည်နဲ့ပြည်သူလူထုအကျိုးကိုဘယ်တုန်းကကြည့်ခဲ့ကြလို့လဲ... ခြိုးခြိုးခြံခြံနဲ့
အိမ်ခြံဝင်းလေးထဲမှာသီးပင်စားပင်လေးတွေတနှိုင်စိုက်စားရင်း တိုင်းပြည်နဲ့
ပြည်သူလူထုအကျိုးကိုစွမ်းစွမ်းတမံဆောင်ရွက်ပြီးကျဆုံးခဲ့တဲ့ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းလို
ဗိုလ်ချုပ်မျိုးဘယ်နှစ်ယောက်ရှိလဲလို့ကုန်းအော်ပြီးမေးရင်(ကန်တော့ပါရဲ့) ကျနော့်ဖင်ကနေ

လိပ်ခေါင်းမိုင်တစ်ရာလောက်သာရှည်ရင်ရှည်ထွက်မယ်၊ တစ်ယောက်လောက်
ယောင်ကန်းပြီးတွေ့ချင်မှတွေ့မှာ။ကျနော်မစဉ်းစားချင်တော့ပါ...

ကျော်စွာအခန်းရောက်တော့ရေချိုးပြီးထမင်းထွက်စားဖြစ်ကြသည်။ တချို့ဟင်းများက
စားလို့ရသော်လည်းတချို့ဟင်းကချိုသလိုလို၊ တချို့ဟင်းကစပ်သလိုလို။ နာမည်ကြီး
ယိုးဒယားပုဇွန်ဟင်းချိုကိုလဲစားဖြစ်သည်။ ဟင်းချိုလို့သာဆိုသည်။ ချဉ်ချဉ်စပ်စပ်မှန်း
ရန်ကုန်မှာထဲကသိခဲ့ဖူးသည်။ ဒီမှာစားကြည့်တော့မှရန်ကုန်မှာယိုးဒယားဟင်းချိုစပ်တယ်ဆိုတာ
ပျင်းတောင် ပျင်းသေးတော့သည်။ မသီးသွားရုံတမယ်ဖြည်းဖြည်းသောက်ရင်း
လျှာကိုအပြင်ထုတ်ပြီး ရေခဲစက်မှာ ပို့ထားရမဲ့ပုံပေါ်သည်။ဒါပေမယ့် ယပက်လက်မ
ချဉ်ချဉ်စပ်စပ်လေးတွေနဲ့တွေ့လို့ကတော့ ဒီလျှာဘယ်ရောက်နေဦးမည်မသိ။ ဟင်း ...
တွေ့လိုက်ချင်စမ်းတော့တယ်ယပက်လက်မချဉ်စပ်လေးတွေရယ်...။

ဒါပေမယ့်ယပက်လက်မ ချဉ်ချဉ်စပ်စပ်လေးတွေနဲ့တွေ့လို့ကတော့ ဒီလျှာ
ဘယ်ရောက်နေဦးမည်မသိ။ ဟင်း ... တွေ့လိုက်ချင်စမ်းတော့တယ်
ယပက်လက်မချဉ်စပ်လေးတွေရယ်...။

နောက်နေ့တနင်္လာကျော်စွာရုံးသွားတော့ တစ်ယောက်ထဲပျင်းလို့ ဟိုနားဒီနားလျှောက်သွားရင်း
သမောလ် တို့၊တက်စံကိုတို့လို ရှော့ပင်းစင်တာများ၊ ဂူပါမားကက်များ၊ ကုန်တိုက်များ
သွားကြည့်ဖြစ်သည်။ယပက်လက်မလေးများက စလုံးမများထက်ပိုပြီးချစ်ဖို့ကောင်းသည်။
သူတို့မျက်နှာများကအမြဲလိုလိုပြီးနေကြသည်။ ရှုတည်တည်မျိုးမရှိကြ။ ဗမာတွေကမှ တခါတလေ
သိသိမသိသိကြည့်တာတောင်မှဘာကြည့်တာလဲ၊ ဘာညာနဲ့ရန်လုပ်ရင်လုပ်ဦးမည်၊ ဒီမှာက
သူတို့ယပက်လက်လိုမတောက်တခေါက်ပြောရင်း အင်္ဂလိပ်လိုညှပ်ပြောလျှင် ရယ်ပြီး
သိလျှင်သိတယ်၊မသိလျှင်မသိဘူးပြောကြသည်။ တချို့ပညာသိပ်မတတ်ပုံရသည့်
သူများ၊တချို့ဈေးသည်များက တော်တော်ခုံးဝေးသည်။ မေးလျှင်ဘာမှနားမလည်။ ဒါကြောင့်
ယပက်လက်စကားပြောစာအုပ်နဲ့အတူ လမ်းညွှန်မြေပုံကိုပါ အမြဲတမ်းသွားလေရာ ယူရသည်။
ညနေကျတော့ ကျော်စွာရုံးကပြန်လာပြီး ထမင်းထွက်စားရင်းနဲ့ မြို့ထဲထွက်ကြသည်။
ကျောင်းသူသားများသွားလေ့ရှိသည့်အာရ်စီအေ ဘက်လဲရောက်ဖြစ်သည်။ နာမည်ကြီး
စီးလုံလမ်းမနှင့်ပက်ပုန်းလမ်းတစ်လျှောက်ခြေရာများဖြန့်ကြဲဖြစ်သည်။ နိုက်ကလပ်များ၊
ဘားများ၊ကော်ဖီရှော့ပုံများကတော့ထုံးစံအတိုင်းရိုးဂဲလ်များချွတ်၍ကပြခြင်း၊ အောက်ပိုင်းဟာနှင့်
မျိုးစုံကစားပြီး၊ ထူးထူးဆန်းဆန်းလုပ်ပြကြသည်။ သူတို့မိန်းမများ တတ်ပဲတတ်နိုင်လွန်းသည်။
ကိုကာကိုလာအအေးပုလင်းများဖွင့်ပြခြင်း၊စီးကရက်မီးညှိပြီးသောက်ပြခြင်း (အံမယ်...
ပြီးတော့အဲဒီအောက်ကဟာကြီးနဲ့ညှပ်ယူလာပြီး လာတောင်ဆေးလိပ်တိုက်လိုက်သေး၊
ကောင်းရော...)၊ အဝေးမှပူဖောင်းကိုမြှားနှင့်ပစ်ပြခြင်းများကို တအံ့တဩတွေ့ရတော့
ဒီကောင်ငညီ မွေးကတည်းက ပါလာတဲ့ဒီအချောင်းနဲ့သူတို့လိုဘယ်လိုမှ လိုက်မလုပ်နိုင်တာကို

တွေးမိပြီး ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်သိမ်ငယ်မိသည်။ ဟုတ်တယ်လေ ...ငညီရှိတဲ့ဟာနဲ့ ကိုကာကိုလာ အအေးပုလင်းကို ဘယ်လိုဖွင့်လို့ရမလဲ၊စီးကရက်မီးညှိတာကျတော့ရော ပိုတောင်မဖြစ်နိုင်သေး၊ ပူဖောင်းကို အဝေးမှမြှားနှင့်ပစ်ဖို့မပြောနဲ့ဘောင်းဘီချွတ်ပြီးအနီးကပ်သွားထိုးတာတောင် ပူဖောင်းပေါက်သွားအောင်မနဲ့ထိုးယူရမယ်။အဲ ဓါးနဲ့ဒါမှမဟုတ် ချွန်စက်နဲ့ချွန်ထားရင်တော့ မပြောတတ်...အဟီး...

ဒီလိုနဲ့ပဲနောက်ညတွေကျတော့ဆူကွန်ဗစ်ဘက်လဲရောက်ဖြစ်ပြီး၊ နာမည်ကြီးတဲ့ မာဘွန်ခရောင်းတို့၊ ဝေါလ်ထရိတ်စင်တာ(ဗန်ကောက်)တို့၊ ခေါက်ဆန်လမ်းတို့ကို လျှောက်ဖြစ်တယ်၊ ညပိုင်းဒီကောင်အိပ်သွားပြီး၊ကိုယ်ကအိပ်မပျော်သေးရင်တော့ ဒီကောင့်ဆိုင်ကယ်တက်ခွပြီးဟိုနားဒီနားလျှောက်မောင်းဖြစ်သည်။ လိုလိုမယ်မယ်ယူလာတဲ့နှိုင်းငံတကာလိုင်စင်ရီပေမဲ့ဒီကောင်ပြောထားလို့ညဘက်ထွက်ရင် သူ့လိုင်စင်နဲ့ သူ့သေနတ်အတုတစ်လက်ကိုယူထဲသွားဖြစ်သည်။ သေနတ်ကကော်ကျည်ဆန်ထည့်ရသည့် အတုပေမဲ့တော်တော်တူသည်။ ဒီကောင်ဘယ်ကဝယ်ထားတာလဲမသိ။ ပရော်ဖက်ရှင်နယ်သေနတ်သမားများက လွယ်လွယ်သိနိုင်သော်လည်း တော်ရုံလူကတကယ်သေနတ်ပဲထင်လိမ့်မည်။ မြေပုံလမ်းညွှန်ကိုစိတ်ထဲက မှတ်မှတ်ထားရင်းသွားလေ့ရှိတော့ ဂျီပီအက်စ်တော့မလိုပေ။

မိုးတိမ်တွေ...
ရေငွေတွေမသယ်ဆောင်နိုင်တော့ရင်
မိုးအဖြစ်နဲ့ငိုကြွေးတယ်.....

ကဗျာတွေ...
ငါ့ရင်ထဲကခံစားမှုတွေမသယ်ဆောင်နိုင်တော့ရင်
စာသားအဖြစ်နဲ့ဖြန့်ကြဲတယ်.....

မင်းကိုလွမ်းဆွတ်မှုတွေ...
နာကျင်ကြေကွဲမှုတွေမသယ်ဆောင်နိုင်တော့ရင်
မျက်ရည်အဖြစ်နဲ့ရွာချရမလား..... ငါ့စဉ်းစားနေတယ်.....

အောင်မယ်၊ ဟေ့ကောင်ငညီ၊ခေါင်းအုံးကြီးဖက်ပြီးတကုန်းကုန်းနဲ့ ဘာတွေရေးနေတာတုန်း...

သောကြာနေ့နေ့လယ်ကြီး တစ်ယောက်တည်းပျင်းလို့ ကဗျာတစ်ပုဒ်ချရေးနေတုန်း
ဒီကောင်ကျော်စွာ ရုံးမတက်ပဲဘယ်လိုလစ်လာပါလိမ့်။

ငါ့ရဲ့မဆုံဖြစ်တော့တဲ့ကောင်မလေးကိုသတိရရင်းနဲ့ပါကွာ...ဟေ့ကောင် ကျော်စွာ နေ့လယ်ကြီး
ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ...

မနက်ဖြန် ပတ္တယားဘက်ကိုရုံးကစမ်းမနာတက်ရမယ်၊ နှစ်ရက်ကြာမယ်...
အဲဒါမင်းကိုဗန်ကောက်ရဲ့မြဘုရားလိုက်မပို့ရသေးလို့ နောက်လဲကြိုချင်မှကြိုမှာမို့လို့
ငါ့မန်နေဂျာကိုပြောပြီးလစ်လာတာ

ဟာကွာ...အားနာစရာကြီး၊ရပါတယ်ကွ၊ငါမြေပုံကြည့်ပြီး မင်းဆိုင်ကယ်နဲ့ဖြစ်ဖြစ်
တက္ကဆီနဲ့ဖြစ်ဖြစ် သွားရင်ရပါတယ်

ငါ မင်းကိုစိတ်မချလို့ကွ၊မင်းထမင်းစားပြီးပြီလား၊ငါတော့မစားရသေးဘူး...

အေးငါလဲမစားရသေးဘူး၊ထွက်ရင်းနဲ့စားကြတာပေါ့ ...

အပြင်ထွက်ရင်းနဲ့ထမင်းစားပြီးပြည်သူ့ရင်ပြင်လိုကွင်းပြင်ကျယ်ကြီးဖြစ်တဲ့ စနန်းလွမ်ကိုဖြတ်ရင်း
ကျောက်ဖုရားမြစ်ဘေးရှိ နန်းတော်နဲ့ကပ်လျှက်ရှိတဲ့မြဘုရားကိုဝင်ဖူးကြပါတယ်။
ပိုက်ဆံမပေးရတဲ့ ယပက်လက်ဝင်ပေါက်တွေကဝင်လို့ရပေမဲ့လူတဲသဘောနဲ့ပဲ ပိုက်ဆံပေးပြီး
ဝင်ခဲ့ကြတယ်။ အပြန်ကျတော့ အေးချမ်းတဲ့စနန်းလွမ်နားကထိုင်ခုံတွေမှာ ထိုင်စကားပြောရင်း

ယပက်လက်မလေးတွေကိုမျက်စိစားပွဲထိုင်ကြပါတယ်။

ကျော်စွာ ဒီကွင်းပြင်ကအေးချမ်းတယ်နော်...

အေး...မနက်ပိုင်းနဲ့ညနေပိုင်းတော့အေးချမ်းတယ်...ညပိုင်းတော့ရှုပ်တယ်ကွ

ဪ...အဲလိုလား...

နောက်နေ့မနက်ကျတော့ရုံးကကားလာကြိုပြီးကျော်စွာတစ်ယောက် ပတ္တယားဘက်
ထွက်သွား၍ကျနော်တစ်ယောက်တည်း ငေါင်စင်းစင်းဖြစ်နေသည်။ဒါနဲ့ပဲညနေကျတော့
ကျော်စွာဆိုင်ကယ်တက်ခွပြီး ထမင်းစားထွက်လာခဲ့သည်။လမ်းများကဗမာပြည်နဲ့
ဘယ်မောင်းညာမောင်းတာသာကွာသည်။ မောင်းတာယူတာကျွမ်းကျင်လျှင်စိုးရိမ်စရာမရှိပေ။
ခပ်ပျင်းပျင်းနဲ့ မြေပုံထဲကသိထားသည့်လမ်းများကိုလျှောက်မောင်းရင်း မနေ့ကရောက်ခဲ့သည့်
စနန်းလွမ်ကွင်းပြင်ဘက်ကိုရောက်လာသည်။ အချိန်ကညရနာရီခန့်၊ သိပ်တော့မိုးမချုပ်သေး။

ဒီတစ်ပတ်ပတ်ရင်းပြန်မှဟုစိတ်ကူးရင်း ဆိုင်ကယ်ကိုအရှိန်လျှော့မောင်းနေတုန်းရှေ့နားမှာ ဆော်လေးတစ်ပွဲနဲ့ဘဲနှစ်ကောင် နံနဲရုန်းရင်းဆန်ခတ်ဖြစ်နေတာကို တွေ့လိုက်ရသည်။ လူကလဲနဲနဲပြတ်သည်။တကယ်ဆို သူများနိုင်ငံမှာ သူများကိစ္စဝင်မပါသင့်မှန်းသိသော်လည်း ဟိုနေ့ကကျော်စွာပြောထားသည့် ရှုပ်တယ်ဆိုခြင်းကိုစပ်စုချင်စိတ်ကမထိန်းနိုင်တော့၍ မယောင်မလည်နဲ့ သူတို့ရှေ့ခပ်လှမ်းလှမ်းမှာ ဆိုင်ကယ်ကိုရပ်ရင်းထိုင်ခုံတစ်ခုမှာထိုင်ပြီး သူတို့ဇာတ်လမ်းကိုကြည့်နေလိုက်သည်။

ဘဲနှစ်ကောင်ကဆော်လေးလက်နှစ်ဘက်ကိုဆွဲပြီးခေါ်နေသည်။ ဆော်လေးကလဲရုန်းကန်ပြီး တစ်ခါတစ်ခါအော်ပြောနေသည်။သူတို့ဈေးများမတဲကြလို့လားဟုကိုယ်ဘာသာကိုယ် စဉ်းစားရင်းဘာများဆက်ဖြစ်ကြမလဲလို့ထိုင်ကြည့်နေဖြစ်သည်။ဆော်လေးကြည့်ရတာ ဆံပင်ကုပ်ဝဲလေးနဲ့ အကျီအဖြူစကတ်အမဲနဲ့ ကျောင်းသူဖြစ်ပုံရသည်။ အသက်က (၂၀)ဝန်းကျင်ခန့်ဆိုတော့ (ကန်တော့ပါရဲ့)မရှိလို့လုပ်စားတာလား၊ကြိုက်ကုန်းလေးလားမသိ၊ ငယ်တော့ငယ်ပုံရသည်။(အသက်ပြောတာပါ။တော်ကြာမှသူများတွေပြောသလို... အသက်ကတော့ငယ်ပါရဲ့ ဟိုဟာကဘိုးဘွားရိပ်သာရောက်နေပြီဆိုရင်တော့ ကျနော် မပြောတတ်ပါ။)

ကြည့်နေရင်းမှာစကားအခြေအတင်ဖြစ်ကြပြီး ဘဲနှစ်ကောင်လက်မှ ဆော်လေးလွတ်ထွက်ပြီးချိန်မှာ ကျနော်ကိုတွေ့ပြီးကောင်မလေးကအကူအညီတောင်းသည့်ပုံစံဖြင့်အော်ပြီးပြေးလာသည်။

ဟာဒုက္ခပဲ...ဟုစိတ်ထဲမှာတွေးရင်းသူယပက်လက်လို အော်ပြောနေတာတွေကို သိပ်နားမလည်သော်လည်း အော်ပြီးအကူအညီတောင်းနေတာကတော့သေချာသည်။ တော်ကြာမှ ဒီဆော်လေးကဟိုနှစ်ကောင်နဲ့ဇာတ်တိုက်ထားပြီးငါ့ကိုခါးထောက်ပြီးလုနေမလား စိတ်ထဲမှာဒွိဟတွေးရင်းစဉ်းစားနေတုန်းကောင်မလေးက(အင်္ဂလိပ်လို)သူ့ကို ကူညီပါ လို့လှမ်းပြောနေသည်။ ဘဲနှစ်ကောင်ကဆေးမူးနေသည့်ပုံနဲ့ကျနော်ကိုတွေ့သွားပြီး ခါးမြှောင်တစ်ယောက်တစ်ချောင်းစီ ထုတ်ကိုင်ပြီးလာတော့ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် အေးဆေးထိုင်နေတာကိုရန်လာစသလိုဒေါသထောင်းခနဲထွက်သွားသည်။ထရပ်ပြီးခြေခွဲကာအသင့် ပြင်လိုက်ချိန်မှာရှေ့က တစ်ကောင်ကဝူးဝူးဝါးအော်ရင်းခါးမြှောင်နဲ့ဝင်လာတော့ ဘယ်လက်နဲ့ ခါးမြှောင်ကိုင်လက်ကိုရိုက်ချရင်း အချိန်မဆွဲပဲညာခြေနဲ့မျက်နှာကိုပင့်ကန်လိုက်သည်။ ခွပ်ကနဲတိုးတိုးမြည်သံကိုကြားရင်း ညာခြေပြန်ချပြီး နောက်ကတစ်ကောင်ရဲ့ ခါးမြှောင်ကိုင်လက်ကို ဘယ်ခြေနဲ့ပတ်ကန်လိုက်သည်။ ဘယ်ခြေပြန်ချပြီးတော့ညာခြေနဲ့ ရင်ဝကိုခုန်ကန်ပြီးချိန်မှာ နှစ်ကောင်လုံးမထနိုင်တော့။ လယ်သာဂျက်ကက်ထဲမှာ ကျော်စွာထည့်ခိုင်းသလို လူမမြင်အောင်ထည့်ထားသည့် သေနတ်အတုကို ဆွဲထုတ်ပြီးနှစ်ကောင်လုံးကို ဘာမှမပြောပဲချိန်ထားတော့ လက်အုပ်လေးတွေချိပြီးပြေးတော့သည်။

ဇာတ်လမ်းလာရာတဲ့ဆော်လေးကိုကြည့်ပြီးပြီးပြတော့ကျေးဇူးတင်ပါတယ်လို့ သူကချစ်စဖွယ်မျက်နှာလေးနဲ့လှမ်းပြောသည်။ ကိစ္စမရှိပါဘူးလို့ပြန်ပြောရင်း ကောင်မလေးအနားမှထွက်လာခဲ့တော့သည်။

ရုပ်ထားတဲ့ဆိုင်ကယ်နားရောက်ချိန်မှာကောင်မလေးလိုက်လာပြီး အင်္ဂလိပ်လိုကြိုးစားပြီး ကျေးဇူးတင်သည့်အတွက်တစ်နေရာရာမှာ၊ ဆိုင်တစ်ဆိုင်ဆိုင်မှာ ကော်ဖီ သို့မဟုတ် ဘီယာတိုက်ချင်ပါသည်လို့ပြောလာသည်။ အိုကေလေဟုလက်ခံရင်း ဒီလောက်နဲ့တော့ ဘာမှမဖြစ်သွားဟုဆင်ခြင်မိသည်။ ဆော်လေးကိုဆိုင်ကယ်နောက်မှာတင်လာတော့ မရဲတရဲနဲ့ရှိန်ပြီးလက်တစ်ဘက်ကခါးကိုလာလာကိုင်ထားသည်။ သူရပ်ခိုင်းသည့်ဆိုင်ကို မကြားချင်ယောင်ဆောင်ပြီးမရပ်ပဲ ကျော်စွာနဲ့ဟိုတစ်ခေါက်ကဒီနားမှာ စားဖူးခဲ့သည့်ဆိုင်ရှေ့မှာရပ်ပြီးလှမ်းဝင်လိုက်သည်။ တော်ကြာမှ ဆိုင်နဲ့ပင်းပြီး ဆေးတွေဘာတွေခတ်ပြီးတပြားမကျန်အောင်ယူပြီး ပတ်စ်စပို့ပါနိုက်ထားလိုက်မှ ငညီတို့ကွဲနေမည်။ သတိသတိ...။ ဟန်နီကယ်ဘူးဘီယာ(ကင်န်ဘီယာ)တစ်လုံးမှာရင်း သူမှာသည့် ဝက်သားပြားကြော်၊ သရက်သီးစိပ်သေးလေးများနှင့်ငါးအမွှေကြော်ချဉ်စပ်၊ ငါးကောင်လုံးဟင်းချိုတို့မှာလိုက်ဖက်လှသည်။ သူကတော့ သူ့ သူငယ်ချင်းဆီချိန်းထားတာ သွားတွေ့ရင်း ပြန်လာချိန်မှာ အခုလိုဖြစ်ပြီးထမင်းမစားရသေး၍မှာစားသည်။ ဗန်ကောက်ယူနီမှ ကျောင်းသူလေးတစ်ယောက်ဟုပြောသည်။ ဘာပဲပြောပြော၊ ဟုတ်တာမဟုတ်တာအပထား ဈေးလဲသိပ်မကြီးသော ငွေအရေအတွက်အားဖြင့်ဘတ်တစ်ထောင်မရှိသောကျသင့်ဘီလ်ကို ကျနော်ပဲရှင်းပေးလိုက်သည်။ သူ့ရဲ့ကျေးဇူးတင်အကြည့်တွေ၊ အကြင်နာမျက်လုံးတွေ၊ လေးစားတဲ့အပြုံးတွေ၊ သိပ်မပြင်ဆင်ထားတဲ့မျက်နှာလေးတွေက အခုမီးရောင်အောက်မှာ ရာခိုင်နှုန်းအပြည့်မဟုတ်တောင် အနည်းနဲ့အများကျနော်ရင်ကိုလှုပ်ခတ်စေသည်။ ကျနော်မငြင်းချင်တော့ ...။

သူကသူ့နာမည် ‘မေ’ဟုသူ့ကိုယ်သူမိတ်ဆက်ရင်း၊ နယ်မှကျောင်းလာတက်တာဟုပြောသည်။ သူ့သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်နဲ့အဆောင်မှာ အတူနေသည်ဟုဆိုသည်။ ကျနော်ကလာလည်လို့ရမလားလို့သွေးတိုးစမ်းတော့ သူလက်ခံသည်။ ကျနော်ကဘန်ကပိဘက်မှာ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်နဲ့နေကြောင်း၊ လိုက်လည်မလားဟု ထပ်မေးကြည့်တော့ ငြင်းရမှာအားနာသည့်မျက်နှာလေးနဲ့သူ့ကိုအပေါ်စားထင်သွားမှာစိုးသည့် ပုံစံလေးကအထင်းသား။ ကျနော်ဆီခဏလိုက်လည်ပြီးတော့ သူ့အခန်းပြန်လိုက်ပို့မည်ဆိုတော့မှ သူလိုက်ဖို့လက်ခံသည်။ သူ့ကိုခေါ်လာခဲ့ရင်းနဲ့လမ်းများ မေးလာခဲ့ရသည်။ ညဆိုတော့မကျွမ်းသည့်လမ်းများက သေချာမမှတ်မိချင်။

ကျော်စွာအခန်းရောက်တော့ ၁၁နာရီခွဲပြီးတော်တော်မိုးချုပ်နေပြီ။ လူကလဲနဲ့နဲ့ပင်ပန်းနေတာနဲ့ ကျော်စွာဝယ်ထားသည့်ပိုင်ပုလင်းကိုဖောက်ရင်းနောက်တော့မှပြန်ဝယ်ပေးမည်ဟုစဉ်းစားရင်းရေခဲ

ထည့်ပြီး ကျနော်တို့နှစ်ယောက်ပိုင် သောက်ဖြစ်ကြသည်။ သိပ်မသောက်ရသေးပဲနဲ့နဲ့မူးနေသည့် သူပုံစံကရယ်စရာဖြစ်နေသဖြင့်အသင့်ရှိနေသည့် အာလူးကြော်ထုတ်များ ဖောက်ပြီးဝိုင်များကို ထပ်ထည့်ပေးလိုက်သည်။ တီဗီမှာလာနေသည့် ရုပ်ရှင်ကိုကြည့်ရင်းသူ့အနားသွား တိုးထိုင်လိုက်တော့ သူ့ကိုယ်လေးကကျနော့်ဘက်ကိုနဲ့နဲ့ငိုက်ချင်ချင်။ သူ့မှာရည်းစားရှိလား မေးတော့ လွန်ခဲ့တဲ့၁ နှစ်လောက်ကပြတ်သွားပြီးထဲကရည်းစားထပ်မထားတော့ပဲ ကျောင်းစာပ လုပ်ဖြစ်သည်ဟုပြောသည်။ သူ့ရေမွှေးနံ့သင်းသင်းလေးတွေက ကျနော့်နှာခေါင်းများက နမ်းစေရန်မြှူဆွယ်နေသည်။မနေနိုင်တော့ပဲသူ့ခါးလေးကို ဖက်ပြီးပါးနဲ့လည်တိုင်လေးတွေကို နမ်းလိုက်ချိန်မှာတော့သူ့ရဲ့ညည်းသံလိုလို၊ မြူသံလိုလိုတိုးညှင်းတဲ့အသံလေးက ကျနော့်ကိုဖိတ်ခေါ်နေသည်။ ကျနော့်လက်တွေကသူ့ခါးလေးကိုပွတ်သတ်ရင်း အကျီအောက်က ပေါ်နေတဲ့ သူ့ရဲ့ဗိုက်သားနုလေးတွေကိုပွတ်သတ်ပေးရင်းသူ ယားလာအောင်ဆွပေးနေလိုက်သည်။ ဟင့်...ကနဲဖြစ်သွားပြီးတဲ့နောက်မှာပိုင်သောက်ပြီးစသူ့နှုတ်ခမ်းနီထွေးထွေး ကိုဖမ်းစုပ်လိုက်ရင်ပဲ အာ...ကနဲအသံလေးကကျနော့်စိတ်တွေကိုဆွပေးနေသည်။ သူ့တို့မိန်းကလေးတွေ ဒီလိုစိတ်ထ စေသည့် အသံမျိုးကိုထွက်ပဲထွက်တတ်သည်။ကျနော့်လက်များက သူ့ဗိုက်သားနုလေးတွေမှာ ရပ်မနေပဲ အပေါ်ပိုင်းရင်သားများကို အကျီပေါ်ကနေမထိတထိပွတ်သတ်နေမိသည်။ သူ့လဲနဲ့နဲ့ရိပ်မိသည်။ ကျနော့်နှုတ်ခမ်းတွေကိုပြန်လည်စုပ်ယူရင်း ကျနော့်လက်မောင်းတွေကို ခပ်ဖွဖွလေးကိုင်ထားသည်။ကျနော့်နဲ့နဲ့အတင်ရဲ့လိုက်ပြီး သူ့နှုတ်ခမ်းတွေစုပ်နမ်းနေရင်းမှ အကျီကြယ်သီးတွေကို ဖြည်းဖြည်းချင်းဖြုတ်လိုက်သည်။သူ့နားသယ်စပ်လေးများကိုနမ်းရှုံ့ရင်း မင်းကိုချစ်တယ်... လို့ပြောလိုက်ပြီး သူ့လည်တိုင်လေးတွေဆင်းနမ်းလိုက်သည်။ ဂုတ်သားလေးတွေကို ကျနော့် နှုတ်ခမ်းတွေနဲ့ပွတ်ဆွဲရင်း နောက်ကနေသူ့ရဲ့ပန်းရောင် ဘရာချိတ်တွေကိုဖြုတ်ပြီး ပွင့်အန်ထွက်လာတဲ့ရင်သားအစုံကို ဆုပ်နယ်ပေးမိသည်။ တင်းအိပြီးလုံးဝန်းနူးညံ့တဲ့ ရင်အစုံရဲ့ထိပ်ဖျားက မာန်ဖီသလိုမာမာတင်းတင်းလေး ဖြစ်နေတဲ့ထိပ်သီးခေါင်းလေးကို ပွတ်ချေလိုက်ရင်ပဲ တဟင်းဟင်းနဲ့ဖြစ်လာတဲ့ သူ့ကို မနေနိုင်စွာကြည့်ရင်း သူ့လက်မောင်းအောက်က ခေါင်းလျှိုငုံ့ဝင်ကာထိပ်ခေါင်းလေးများကို နှုတ်ခမ်းတွေနဲ့ဖိနမ်းရင်းလျှာလေးနဲ့ လျှက်ပေးနေလိုက်သည်။ လက်တွေကတော့ ကျနော့်အလိုကို သိနေသည့်နှယ် သူ့စကတ်အတိုလေးအောက်မှပေါင်သားဖြူဖြူလေးများကိုပွတ်သပ်ပြီး အောက်ခံဘောင်းဘီလေးကို စမ်းသပ်နေရင်းဘေးလေးမှလက်ခလယ်လေးလျှိုဝင်သွားမိသည်။ ပူနွေးစိုရွဲနေသည့် အကွဲကြောင်းလေးတစ်လျှောက်အထက်အောက်ပွတ်တိုက်နေရင်း လက်ခလယ်လေးကိုဖြည်းဖြည်းချင်း ထိုးသွင်းလိုက်တာနဲ့ပဲ သူ့ပေါင်လေးများကတစ်ဖက်စီ ကားသွားရင်း ခပ်ချွဲချွဲအရည်ကြည်လေးတွေထပ်ထွက်လာချိန်မှာကျနော့်စိတ်တွေ ထိန်းမရတော့။သူ့စကတ်တိုလေးကိုအပေါ်ပင့်တင်ရင်း အောက်ခံဘောင်းဘီလေးကို အောက်ဆွဲချပြီးချွတ်လိုက်သည်။မထူမပါးလွန်းသည့်အမွှေးလေးများ အောက်ဘက်ရှိ ပန်းရောင်အောက်နှုတ်ခမ်းသားလေးများကအရည်များရွဲစိုကာနူးအိနေသည်။ အရည်များကိုလက်ကိုင်ပုဝါနှင့်သုတ်ရင်းသူ့ပေါင်လေးများကိုနဲ့နဲ့ထပ်ဖြုတ်လိုက်ပြီး

ပန်းရောင်အောက်နှုတ်ခမ်းသားလေးများနှင့်အကွဲကြောင်းလေးကို လျှာဖျားလေးနဲ့
ထိုးကော်ကာနမ်းလိုက်ရင်း စိမ်းရွှေရွှေအနံ့ကလေးရမိသည်။ ခဏကြာတော့ တအင်းအင်းနဲ့
ဖြစ်လာပြီး ကျနော်ဆံပင်တွေကိုသူ့လက်ချောင်းများနဲ့ ပွတ်သတ်ရင်းသူ့အချက်ပေးလာသည်။
ခဏရပ်ပြီးသူ့နှုတ်ခမ်းလေးများကို နမ်းနေချိန်မှာကျနော်အကျီဘောင်းဘီများကို လျှင်မြန်စွာ
သူ့ချွတ်ပေးနေရင်း ကျနော်ကိုပြန်နမ်းနေသည်။ ကျနော် အောက်ခံဘောင်းဘီကို သူ့ချွတ်ပေးပြီး
ကျနော်ဟာကိုတွေ့လိုက်တာနဲ့ကျေနပ်အားရစွာပြုံး၍ သူ့ပါးစပ်နဲ့ငုံ့ကာ ထိပ်ဖျားကိုစုပ်လိုက်ရင်ပဲ
ကျနော်တအင်းအင်း... ဖြစ်သွားမိသည်။ သူ့အမူအရာက အောင်နိုင်သူစစ်သူကြီးတစ်ယောက်လို
ဒါမှမဟုတ် ရေခဲချောင်းမုန့်ရသွားတဲ့ ခလေးတစ်ယောက်လိုကျနော်တစ်ချောင်းလုံးကို ပယ်ပယ်
နယ်နယ်အထက်အောက် စုပ်နေရင်းလျှာနဲ့လျှက်နေခြင်းက တစ်ချောင်းလုံး တဖျင်းဖျင်း
ဖြစ်လာရင်း ကြာလာတော့မခံမရပ်နိုင်ပဲပြီးချင်လာလို့ သူ့ပါးစပ်ထဲကဆွဲထုတ်တာကိုအထုတ်မခံပဲ
ပါးစပ်ထဲမှာပဲပြီးစေရင်းဖွဖွလေးထပ်ငုံ့ပေးထားသည်။ သူ့စကတ်လေးကိုချွတ်ပြီး ကျနော်ကလဲ
အားကျမခံဆစ်စတီနိုင်ပုံစံ နေရာယူလိုက်ကာ သူ့အောက်နှုတ်ခမ်းသားလေးများနဲ့အတူ
အကွဲကြောင်းလေးထိပ်မှအစေ့လေးကို လျှာဖျားနဲ့ပွတ်ရင်းလျှက်ပေးနေလိုက်သည်။ နောက်
ဆယ်မိနစ်လောက်ကြာတော့ သူ့ရောကျနော်ပါမနေနိုင်ကြတော့။ ကျော်စွာ ထားခဲ့သည့်
အစွပ်ထုတ်ထဲမှ အသစ်တစ်ထုတ်ဖောက်ရင်းစွပ်လိုက်သည်။ နှစ်ယောက်ထိုင်ဆက်တီ
ဆိုဖာရှည်ပေါ်မှာ သူ့ကိုပေါင်လေးကားစေပြီးဖြည်းဖြည်းချင်း ကျနော်ဟာကိုထည့်လိုက်သည်။
အတွင်းသားနုများနဲ့ သူ့ဟာလေးလမ်းကြောင်းတစ်လျှောက်လုံးကအရည်များရွဲစိုနေသည့်အတွက်
ထည့်ရတာရှောရှောရှူရှူဖြစ်သော်လည်းလုံးဝချောင်ချိမနေပါ။ စလုပ်ခါစမို့သနား၍ တစ်ခါတည်း
အဆုံးရောက်အောင် မထည့်လိုက်ခြင်းကကျနော်ဝသီဖြစ်သည်။ ခံရတဲ့သူ မချိမဆန့်
ဖြစ်သွားမှာစိုးတာလည်းပါသည်။ သူ့နဖူးလေးကိုငုံ့နမ်းရင်းသူ့နှုတ်ခမ်းလေးများက
ကျနော်အနမ်းတွေကိုငုံ့လင့်နေသည်မို့ခါးလေးကုန်းပြီးနမ်းရင်း နဲနဲလေးပိုဆောင်လိုက်ရင်ပဲ
သူတအင်းအင်းဖြစ်သွားကာအဆုံးဆောင်လိုက်စေရန် သူ့လက်များကကျနော်ခါးကို
တအားလာဆွဲဖက်လိုက်သလို၊ ကျနော်နှုတ်ခမ်းများကိုလည်း သူ့သွားလေးများဖြင့်
မနာအောင်ဖိကိုက်ထားရင်းလွှတ်မပေးချင်သလို။ ကျနော်မနေနိုင်တော့ပဲတစ်ချောင်းလုံးဝင်အောင်
အဆုံးဆောင်လိုက်ချိန်မှာ သူ့ရဲ့ကျေနပ်အားရစွာအိုးကနဲအော်သံနဲ့အတူ
ပိုပြီးဆောင်ချက်ပြင်းအောင် အောက်ကနေစည်းချက်ညီညီဖြည်းဖြည်းချင်းပြန်ဆောင်ပေးနေသည်။
ခဏကြာတော့သူမနေနိုင်တော့ပဲပေါင်လေးတွေကိုအစွမ်းကုန်ဖြုတ်ပေးထားရင်း ပိုကြမ်းကြမ်း
ဆောင့်စေရန် ပါးစပ်ကတတ်တတ်ပြောရင်း အောက်ကနေခပ်ပြင်းပြင်းပြန်ဆောင်နေသည်မှာ
ကျနော်တစ်ချောင်းလုံး အဆုံးဝင်သွားရုံသာမကဥများပါ ဝင်သွားမလားအောက်မေ့ရသည်။
သူ့ရင်သားများကိုဆုပ်နယ်ပြီး တကိုယ်လုံးအားပါစေရန် ဒိုက်ထိုး သည့်ပုံစံနှင့်အနေအထား
ပြောင်းပြီး လုပ်ချိန်မှာတော့သူ့အကြိုက်ပုံစံမျိုးဖြစ်သွားပြီး၊ သူ့အသက်ရှူသံများပြင်းထန်လာကာ
သူ့နှုတ်ခမ်းများနဲ့ကျနော်ကိုမမှီမကန်းလိုက်နမ်းနေရင်း လက်လေးတွေနဲ့ဆွဲထားရင်း

သူ့ဟာလေးထဲမှအရည်များရွဲထွက်လာကာ ပြီးသွားစဉ်မှာတော့ကျနော်လဲ နောက်ဆုံးအချက်ကို ခပ်ပြင်းပြင်းဆောင်ရင်း သူ့ဟာလေးထဲမှာပဲ အစွပ်တပ်ထားလျက်နဲ့ပြီးလိုက်ပါတော့တယ်။

ဒီညတော့ ဒီယပက်လက်မလေး 'မေ' တစ်ယောက်
သူ့အခန်းပြန်ချင်မလား၊ကျနော်ရင်ခွင်ထဲမှာပဲနားနေဦးမလား ကျနော်စဉ်းစားစရာမလိုတော့ပါ...

စာဖတ်သူများကိုအထူးပဲကျေးဇူးတင်၊ခင်မင်၊ဂါရဝပြုလျက်။

မသိတဲ့ကျနော်

(မသိဘူး)

မရည်ရွယ်သောအဖြစ်အပျက်များ (၃)

တစ်နေ့တော့ညနေဘက်ကြီးပျင်းပျင်းရှိတာနဲ့ကြွက်နီစာအုပ်စင်မှာ အပျင်းပြေဖတ်စရာစာအုပ် တစ်အုပ်တစ်လေများတွေ့မလားလို့လိုက်ရှာရင်း နွမ်ဂျာသိုင်းရဲ့ ဝတ္ထုတစ်အုပ်တွေ့လို့ ကောက်ဖတ်ကြည့်မိတော့ဝတ္ထု စာအုပ်နောက်ဆုံးစာရွက်ကြားထဲမှာညှပ်ထားတဲ့ ဘယ်သူ ရေးထားမှန်း မသိတဲ့လက်ရေးဝိုင်းဝိုင်းနဲ့စာရွက်ပေါ်ကကဗျာတစ်ပုဒ်ကို ဖတ်လိုက်မိတယ်။ ကဗျာခေါင်းစဉ်လေးက 19July လွမ်းချင်းတဲ့။

“19July လွမ်းချင်း”

ဗိုလ်ချုပ်ရေး...
ဗိုလ်ချုပ်တို့လွတ်လပ်ရေးခေါင်းဆောင်တွေ
ကျဆုံးသွားခဲ့တာ
နှစ်ပတ်လည်နေ့ပေါ့...

အားလုံးကိုဦးညွှတ်ရင်း
အခမ်းအနားတွေကျင်းပခွင့်မရကြတဲ့
ဗမာပြည်ဘက်ကိုလှမ်းငေးကြည့်ရင်း
အမှောင်ထဲမှာမျက်ရည်ကျမိတယ်...

ဗိုလ်ချုပ်တို့ကြောင့်ကမ္ဘာ့အလယ်မှာ
မျက်နှာမငယ်ခဲ့ရတဲ့
ဟိုတခေတ်ကဗမာနိုင်ငံသားတွေဘဝကို
တမ်းတမိပါရဲ့...

ခုချိန်မှာတော့လူမဆန်တဲ့
လက်တစ်ဆုပ်စာစစ်လူစုတွေကြောင့်
သူများနိုင်ငံမှာမျက်နှာငယ်စွာနဲ့
လာအလုပ်လုပ်နေရပြီလေ...

ကိုယ်နှိုင်းသားတွေရဲ့ မျက်နှာကိုမှမထောက်
ကမ္ဘာကိုရင်ဆိုင်
အရှက်မရှိလိမ့်လိုလိမ့်
နှိုင်းရေးသမားတွေကိုထောင်ထဲထည့်လိုထည့်
ကိုယ်စိတ်ညှင်းပန်းနှိပ်စက်
သေသူသေစိတ္တဖြစ်သူဖြစ်နဲ့
ဘယ်နေ့သူတို့ဝဋ်လည်ကြမလဲ
လက်ချိုးကာရေလိုက်ကြပါတော့
လူမဆန်တဲ့လူမိစ္ဆာတွေ...

ကဗျာလေးကိုဖတ်ကြည့်ရင်း၊

ဧည့်...ဘာလိုလိုနဲ့ ဗမာပြည်မှာ မိုးဖွဲဖွဲတွေရော၊ မိုးသည်းသည်းတွေရောရွာတတ်တဲ့ ဧည့်လိုင်လ
ကိုရောက်ခဲ့ပြန်ပြီပေါ့လေ...။ ကဗျာလေးကိုဖတ်ပြီးတမ်းတခြင်းလည်း မမြည်၊ လွမ်းဆွတ်ခြင်းလဲ
မဟုတ်တဲ့ ဗမာပြည်ကကျနေတဲ့ရဲ့ရင်ခုန်ခဲ့ဖူးတဲ့ အတိတ်ကဖြစ်ရပ်တစ်ချို့ဟာ အာရုံထဲမှာ
တဖြည်းဖြည်းပေါ်လာပါတော့တယ်။

ဧည့်လိုင်လရဲ့မိုးသည်းသည်းတစ်နေ့မှာပဲဆုံခဲ့ဖူးတဲ့၊ တစ်နည်းအားဖြင့်ကျနေတဲ့ရဲ့ အချစ်ဦး
ဖြစ်ခဲ့ဖူးတဲ့မိုးပွင့်ဖြူတစ်ယောက်ကို တစ်ခါတစ်လေမှာ သတိရတတ်မိတဲ့အတွက် ကိုယ်ကိုယ်ကို
အပြစ်တင်ရမလားကျနော်မတွေးတတ်တော့ပါ။ အချစ်ဦး နဲ့လွဲခဲ့ဖူးတဲ့သူတွေထဲက တစ်ဦးဖြစ်တဲ့
ကျနော်ကတော့ သူနဲ့ပတ်သက်ခဲ့ဖူးတဲ့ အတိတ်တွေကို ချောင်ထိုးရင်း သူ့ကိုမတမ်းတမိပေမဲ့
တိုက်ဆိုင်မှုရှိတိုင်းတော့ သတိရမိတယ်။ ကိုညီကိုခွင့်လွှတ်ပါတော့ ချောငယ်ရယ်...

“ဟေ့ကောင်ညီ၊ မင်းပါလိုက်ခဲ့ ...”

“ဘာလဲကွဝေယံ၊မင်းဟာကအရင်းမရှိအဖျားမရှိနဲ့၊ အေး ... မင်းအဲဒီလိုအရင်းမရှိအဖျားမရှိနဲ့၊
မင်းဆော် သူများနောက်ပါသွားမယ် ...”

“ဟေ့ကောင်ညီ၊မင်းပြောတာငါနားမလည်ဘူး”

“အလကားနောက်တာပါကွာ၊ ... မင်းကစကားကိုအရင်းမရှိအဖျားမရှိနဲ့လာပြောတော့၊ငါက
မင်းဟာကအရင်းမရှိအဖျားမရှိနဲ့၊အမိပ္ပာယ်ကမင်းမှာအချောင်းမရှိရင်မင်းဆော်မင်းကိုပစ်သွားပြီး

နောက်ဘဲတစ်ပွဲနဲ့ညှပ်သွားမယ်လို့ပြောလိုက်တာ ရှင်းပြီလားလဒ်ရဲ့... အာပေါက်လိုက်တာ၊ ရေနှေးလဲကုန်ပြီ”

ဒီကောင်နဲ့လွှဲကံရည်ဆိုင်ခဏဆိုပြီးထိုင်လိုက်တာ ဟိုဟာဒီဟာပြောရင်းနာရီဝက်လောက် ကြာသွားသည်။ ဟိုဟာဒီဟာဆိုတာကလဲ ကျောင်းစာအကြောင်းမပါပါ။ စိတ်ချ။ သီချင်းများ၊ တခြားသူငယ်ချင်းများ၊ ဘယ်ကောင်မလေးက ဘယ်သူနဲ့ညှပ်သွားပြီ၊ ဘယ်မင်းသမီးတွေ၊ အဆိုတော်မလေးတွေ၊ မော်ဒယ်မလေးတွေ ဘယ်မင်းသား၊ ဘယ်သူတွေနဲ့သတင်းထွက်ပြီး ဘယ်လောက်ဈေးပေါက်နေသည်စသဖြင့် ဟုတ်တာမဟုတ်တာ အပထား၊ သတင်းလဲမက အတင်းလဲမကျတကျ ထိုင်ပြောဖြစ်ကြသည်။

“ငါ့လွှဲမုပဲ၊ ငါ့ဆော်ရည်မွန်မွေးနေ့မနက်ဖြန်ငါတို့နဲ့သူ့ခင်တဲ့သူငယ်ချင်းတွေကိုဖိတ်ထားတာ... ငါမင်းကိုပြောဖို့မေ့နေလို့၊ ကြာဇံချက်၊ အအေးနဲ့မုန့်တွေလုပ်ထားမယ်လို့ပြောတယ်”

“မင်းဆော်မွေးနေ့မင်းဘာသာသွားပေါ့ကွာ၊ ငါ့မှာမွေးနေ့လက်ဆောင်ဝယ်ပေးဖို့ ရေခန်းနေပြီ။ မင်းတို့တွေနှိပ်စက်လို့ငါ့မှာအိမ်ကကားကို ဓါတ်ဆီမလောက်တာနဲ့ အပြင်ကဝယ်ဝယ် ထည့်နေရတာဘိုးတော်သိမှာစိုးလို့။ ဆိုင်ကယ်သော့လဲ ဘိုးတော်သိမ်းထားပြီးပြီ။ ပါရမီဖြည့်ရတာ ငါ့ရှိတဲ့မုန့်ဖိုးတွေကမင်းတို့နှစ်ယောက်(ကန်တော့ပါရဲ့) အရည်ထွက်ဖို့ အတွက်လားထင်ရတယ်။ လှော်ကားဆိုလဲလှော်ကား၊ ပဲခူးဆိုလဲပဲခူးနဲ့တော်တော်ဝေးဝေးသွား လုပ်ချင်ကြတယ်၊ နီးနီးနားနားမှာဆိုဟုတ်သေး။ နောက်တစ်ခါ ရေဝေးဘက်သွားလုပ်ကြကွာ ...”

“ဟာ၊ ဟေ့ကောင်ငညီမင်းပါးစပ်ပုတ်ကြီးနဲ့...”

“အေး ...၊ မင်းတို့နှစ်ယောက်ယူလဲမယူရသေးပဲကြပ်ကြပ်လုပ်၊ တော်ကြာမှ ခလေးတွေ ဘာတွေရပြီး ပညာရေးတပိုင်းတစနဲ့ ...”

“ဟဲဟဲကောင်းတာကိုးကွ၊ ဒါမျိုးဆိုတာကသောက်လေသောက်လေငတ်မပြေ ဆိုတာမျိုးပေါ့ကွာ၊ စိတ်ချရအောင်အဖော်တော့သုံးတာပေါ့ကွာ...”

“အေးမင်းဟာကဆားငန်ရေမဟုတ်ပဲ၊ တွင်းဟောင်းရေကြည်ဆိုတော့ ကောင်းချင်လဲကောင်းမှာပေါ့ ...”

တကယ်ကကျနော်ရယ်၊ ဝေယံရယ်၊ ရည်မွန်တို့က ဟိုက်စကူးကျောင်းမှာထဲက ကလပ်စ်မိတ် အခန်းဖော် သူငယ်ချင်းများဖြစ်သည်။ အခုတက္ကသိုလ်ရောက်တော့သူတို့ကဓာတုဗေဒမေဂျာ၊ ကျနော်ကရူပဗေဒမေဂျာ၊ မေဂျာကွဲသွားသော်လည်းဒီကောင်အတန်းတွေ တစ်ခါတစ်လေ လိုက်ထိုင်ဖြစ်သည်။ ဆယ်တန်းတုန်းကတစ်ချို့ဘာသာကျူရှင်တူပြီး၊ တစ်ချို့ဘာသာ ကျူရှင်မတူကြ။ ကျောင်းပိတ်တဲ့တစ်နေ့ကျနော် ရည်မွန်အိမ်ကိုသူ့စာအုပ်ငှားထားတာ

သွားပြန်ပေးတုန်း၊ သူနဲ့ကျူရှင်တူတဲ့တခြားအခန်းက သူငယ်ချင်းတစ်ကောင်ကားနဲ့အတူ ပြန်လာတဲ့ ရည်မွန်ကိုတွေ့ဖူးသည်။ အဲဒီအကြောင်းကို ဒီကောင်ကိုပြောပြထားပြီး ရည်မွန်အပျိုမဟုတ်တော့ဟု အဲဒီထဲက ဒီကောင်ကိုနောက်ထားမိသည်။ ကျနော်ကလဲ ကျနော်ပါပဲ၊ ခင်တဲ့ သူငယ်ချင်းတွေကိုအဲဒီလောက် မစနောက်သင့်မှန်းသိသော်လည်း အခုထက်ထိ ဒီဆောက်ကျင့်ကြီးက မဖျောက်နိုင်သေး။ တကယ်ကအဲဒီနေ့ကရည်မွန်တို့ကားပျက်နေတာမို့ပါ။

ဒီကောင်ပထမနှစ်ကျောင်းတက်ပြီး သိပ်မကြာ၊ ကျနော်ပင့်ပေးတာရော၊ တခြားသူငယ်ချင်းတွေ အမြောက်ကောင်းတာနဲ့ရော ရည်မွန်ကိုလုံးပန်းရင်း (လုံးလဲလုံးရင်း၊ ပန်းလဲပန်းရင်းပေါ့ဗျာ) ရည်းစားဖြစ်သွားကြတယ်။ ရည်းစားဖြစ်ပြီးတော်တော်ကြာတော့ သင်္ကြန်အတက်နေ့ညကြီး ကျနော်အိမ်လာပြီး ပေါက်ကွဲပါတော့တယ်။ သင်္ကြန်အကြတ်နေ့ညနေကသင်္ကြန်အပြီးအင်း တစ်ခုမှာသူ့ဆော်ရည်မွန်နဲ့သွားကဲတာ၊ သူ့ဆော်ကပထမဆုံးအကြိမ်လုပ်တာပေမဲ့သွေးမထွက်လို့ အပျိုမစစ်ဘူးဆိုပြီး သေမလိုလို၊ ငိုမလိုလိုဖြစ်နေလို့ ဆယ်တန်းတုန်းကဖြစ်ခဲ့တာ ရည်မွန်တို့အိမ်က ကားပျက်နေတာ၊ ငါမင်းကိုနောက်မိတာ ဘာညာနဲ့မနည်းကိုချော့မော့ပြီး တော်တော်ကိုပြောယူရသည်။

သူတောင်းစားဝေယံ ...သူ့မှာနမ ရှိလို့ကတော့သွားလုပ်ပြီး သွေးမထွက်ဘူး၊ အပျိုမစစ်ဘူးဘဲအယောက်တစ်ရာလောက်နဲ့ အိပ်ထားပြီးသား ဘာဖြစ်သလေး ညာဖြစ်သလေးနဲ့ပြောလိုက်ရရင်မကောင်းပဲရှိတော့မည်။

အခုလဲကျနော်ကဟိုတုန်းကအဖြစ်ကိုပြန်နောက်လိုက်ရင်း

“မင်းကြီးတော်တွင်းဟောင်းရေကြည်လား၊ ဟေ့ကောင်တော်တော့ ...”

“အေး၊ မင်းလဲရည်မွန်နဲ့ပဲ တစ်ချိန်လုံးအလုပ်ရှုပ်နေတယ်၊ ကြားကငါကအဆစ်ပါသေးတယ်။ ကန့်လန့်ကန့်လန့်နဲ့ အရည်မရ၊ အဖုတ်မရနဲ့အဲလေယောင်လို့ အရည်မရ၊ အဖုတ်မရနဲ့ ...”

“ဟေ့ကောင်ငယ်၊ မင်းကမင်းဘာသာမင်းမကြီးစားပဲနဲ့ ... အေး၊ ဒီဗမာပြည်မှာ ဆော်လေးတွေကမင်းကိုချစ်ပါတယ်၊ ကြိုက်ပါတယ်ဆိုပြီးတော့ ချက်ချင်းရှေ့ကိုရောက်လာတဲ့ ခေတ်မဟုတ်သေးဘူးနော်၊ အဲလိုရောက်လာရင်ရောမင်းက ချစ်မှာကြိုက်မှာလား ...”

“အဟီး...ဟေ့ကောင်ဝေယံ...ချစ်မှာကြိုက်မှာနောက်ထား၊ အရင်ဆုံးတော့တစ်ခုခုလုပ်မိမယ်ထင်တယ်”

“အေးငယ်၊ မင်းလဲဆော်လေးတွေကိုဟိုချိန်ဒီချိန်နဲ့ပြီးတော့ဟုတ်တာလဲမဟုတ်ဘူး။ အချင်းချင်းမို့အဖြစ်မရှိဘူးလို့လဲငါမပြောချင်ဘူး။ ငါ့ဆော်ကျတော့ တွင်းဟောင်းရေကြည်လေး ဘာလေးနဲ့...အေးမင်းဘာသာမင်းလက်ယက်တွင်းထဲက ရေနောက်ပဲလိုက်ရှာသောက်တော့ ...”

ဟုတ်တော့လဲဟုတ်ပါသည်။ ဒီကောင်ပြောလဲပြောချင်စရာပါပဲ။
ကောင်မလေးချောချောမိုက်မိုက်လေးတွေမှမဟုတ်၊ ကျနော့်မျက်စိထဲရော၊
ရင်ဘတ်ထဲရောဝင်လာနိုင်မည့်မိန်းကလေးမျိုးများ ရှားပါးနေသလားမပြောတတ်။
တခါတလေစိတ်ထဲကြိုက်ချင်သလို၊ ချစ်ချင်သလိုဖြစ်ပြီး သူငယ်ချင်းများထဲကရော
သူငယ်ချင်းများရဲ့ သူငယ်ချင်းတွေထဲကရောမိန်းကလေးတစ်ချို့ကို လိုက်ကြည့်ဖူးသည်။
အိစီကလီလုပ်ကြည့်ဖူးသည်။ အစပိုင်းတစ်ပတ်နှစ်ပတ်လောက်ကတော့အဟုတ်။
သွေးယားတာပဲလားမသိ၊ သွေးကြွတာပဲလားမသိ။ အဲ...လိုက်ပြီးတစ်လနှစ်လလောက်လဲကြာတော့၊
ကောင်မလေးဘက်ကအိစီကလီလုပ်ပြီး ဖုံးတွေဘာတွေဆက်၊ ပြန်ပြီးညလဲလာရောစိတ်ထဲက
တစ်မျိုးတစ်မည်ဖြစ်လာ၊ ပြီးတော့သူမကြိုက်တဲ့အချက်တွေနဲ့ရင်ဖွင့်လာ၊ သူ့အကြိုက်
ကိုယ်အကြိုက်တွေ ဖွင့်ပြော၊ ခံစားချက်လေးတွေဝေငှ၊ အဲဒီမှာပဲသဘောထားလေးတွေစပြီး
မတိုက်ဆိုင်တော့တာပဲလေ။ ကျနော်ကလဲဝေယံလိုကောင်မလေးတွေကိုအီးညောင်အီးညောင်နဲ့
စကားပြောတတ်တာပဲပါမှာပေါ့လေ။ အိစီကလီလုပ်တာက အစ ရည်းစားစကား
ပြောပြီးနောက်ပိုင်း အဝတ်အစားတွေချွတ်ခိုင်းပြီးလုပ်ကြသည်အထိ အထက်စီးကလိုလို
အသံမာမာကြွတ်ဆတ်ဆတ်နဲ့သူငယ်ချင်းတွေလိုပြောဆိုဆက်ဆံနေလို့မှမရတာ။
ဒီသောက်ကျင့်တွေကိုပြင်အုံးမှ၊ ပြင်အုံးမှ။

ဒီကောင်ဝေယံဆီကတွေ့တိုင်းတော့ဆော်လိုက်နည်း၊ ဆော်ထားနည်း လက်ချာလေးတွေတော့
တတ်နိုင်သမျှ သင်ယူနေတာပေမဲ့သီအိုရီကြီးပဲလွှတ်လို့မရ၊ လက်တွေ့ကျတော့ အားနည်း
နေသေးတာ ကိုယ့်ဘာသာအသိ။ မတတ်နိုင်ပါဘူးလေ၊ ရည်းစားရဖို့များကံမစပ်သေးတာလား
မသိ။ အဟီး...ကိုထီးသီချင်းထဲကလိုနှလုံးလမ်းကြောင်းတွေ ဘာတွေများ ကျွန်းခံနေတာတို့
ဘာတို့ဆိုရင်လက္ခဏာတွေဗေဒင်တွေမေးပြီး ယတြာချေရမကောင်းပဲရှိတော့မယ်။
မိန်းကလေးမဟုတ်တော့အဲဒီဘက်မှာတော့ဝါသနာမပါ။ ဒါမှမဟုတ် သူငယ်ချင်းတွေ
ပြောပြောနေတဲ့ဆောင်ရင်လေး၊ ပစ်ရင်အဝေးရောက်၊ ရေစိမ်သောက် သေးပေါက်တဲ့ဖိုထိုးထားတဲ့
ဓာတ်လုံးတွေဘာတွေနဲ့ဆိုရင်ကော ရမလားမသိ။ ကျနော်ပေါက်ကရတွေတောင်တောင်အိအိ
လျှောက်စဉ်းစားနေမိတယ်...

မဖြစ်သေးပါဘူးလေ၊ သူငယ်ချင်းအရင်းခေါက်ခေါက်ကြီးတွေ။
အနည်းဆုံးအရုပ်တစ်ခုခုလောက်တော့ပေးမှဟုတ်စဉ်းစားရင်း

“အေးလေ၊ သွားတာပေါ့ကွာ၊ ဝေယံ...မင်းလာခေါ်မှာလားငါ့ကားနဲ့သွားမှာလား”

“ဟဲဟဲ...ဒီတစ်ခါတော့ငါ့ဆော်မွေးနေ့လေကွာ၊ မနက်ဖြန်မနက်ဘိုးတော်ကိုရုံးလိုက်ပို့ပြီးရင်တော့
ကားယူသုံးမယ်လို့တောင်းထားတယ်။

ပြီးတော့ရည်မွန်သွားချင်ရင်ဟိုနားဒီနားလိုက်ပို့မလားလို့”

“အေးပါဟုတ်ပါပြီ၊ ခွေးကောင်၊အဲဒါဆိုဘယ်အချိန်လောက်လစ်မလဲ”

“မနက်စနာရီလောက်အဆင်သင့်လုပ်ထားကွာ”

“ဟေ့ကောင်မင်းဘယ်တုန်းကများဒီအချိန်အိပ်ယာထဖူးလို့လဲ၊ဘုရား ဘုရား၊ စိတ်မှကောင်းသေးရဲ့လား အမောင်ဝေယံ၊ချစ်သား စိတ်ထိန်းတော်မူပါ။ မဘက်လိုက် မစိတ်မွန်ပြီး၊သမိန်ပေါသွပ်လိုသွပ်ချောင်ချောင်ဖြစ်သွားတာတော့မဟုတ်ပါဘူးနော်”

“မင်းကြီးဒေါ်ကြီး သွပ်ချောင်ချောင်လားကွ၊ မနက်ဘိုးတော်ကို ရုံးလိုက်ပို့ပြီးမှ အိမ်ကကားကိုယူလို့ရမှာပေါ့။ နို့မို့ဆိုဘိုးတော်က ကားကိုရုံးမောင်းပြီးယူသွားမှာပေါ့။ လဒရဲ့၊ပုဇွန်ခေါင်းရဲ့...”

“အေးပါ၊အေးပါ လုပ်ချင်တာလုပ်၊ လုပ်ကြပါရှင်တို့ကရဲတွေပဲ။မင်းစိတ်ချမ်းသာရင် ကမ္ဘာကြီးငြိမ်းချမ်းတယ်”

“မင်းလဲ စိတ်ချမ်းသာရစေမယ်၊ ဟိုမှာရည်မွန်သူငယ်ချင်းမိုက်မိုက်လေးတွေလဲလာမယ်လို့ ပြောတယ်၊ အဲဒီတော့မှငါ့ကိုကျေးဇူးမီလီယံလာတင်နေရမယ်”

“ဟုတ်ပါပြီ ကျေးဇူးရှင်ရယ်၊ မင်းကိုကြီးပဲငါလိုက်ကူညီနေရတာပါ”

“အဟီး ... စတာပါငညီရာ၊ ငါ့မှာညီမအစ်မရှိရင်မင်းကိုယောက်ဖတော်ပြီးသားငါ့ကောင်ကြီး”

“ဟေ့ကောင်အဲဒါဆိုလစ်ရအောင်၊ အရုပ်တစ်ခုနဲ့ဘတ်ဒေးကတ်တစ်ခုလောက် သွားဝယ်ရအောင်၊ မင်းရောဝယ်ပြီးပြီလား”

“ဟားဟား ငညီ၊မင်းကိုငါသင်ထားတဲ့ဟာကိုမှတ်မိရဲ့လား၊ ဒါမျိုးဆိုတာက အရေးကြီးအလျင်လိုတဲ့အကွက်ထဲကိုထည့်ရမယ်၊ အရင်လထဲကဝယ်ထားပြီးသား ဟဲဟဲ”

[တချို့လဲကြားဖူးပြီးကြမယ်လို့ထင်ပါတယ်၊ ဆရာဖေမြင့်ရေးတဲ့တက်ကျမ်းစာအုပ်တွေထဲကလား၊ ဘယ်တက်ကျမ်းစာအုပ်တွေထဲကလဲ ကျနော်သေသေချာချာမမှတ်မိတော့ပါ။
လောကမှာလုပ်စရာအလုပ်ကိစ္စများကို ငှက်ခွံပြီးလုပ်သင့်ကြောင်းရှင်းပြထားပါသည်။
ပထမအကွက်က အရေးကြီး အလျင်လို လုပ်ရန်ကိစ္စများဖြစ်သည်။ ဒုတိယအကွက်ကအရေးကြီး အလျင်မလိုလုပ်ရန်ကိစ္စများဖြစ်သည်။ တတိယအကွက်က အရေးမကြီးအလျင်လို လုပ်ရန် ကိစ္စများဖြစ်သည်။ စတုတ္ထ အကွက်က အရေးလဲမကြီး အလျင်လဲမလိုလုပ်ရန်ကိစ္စများဖြစ်သည်။
အဲ...

အရေးကြီးတကြီးအလျင်မလိုတလိုလုပ်ရန်ကိစ္စများကျတော့ရောဘယ်လိုလုပ်မလဲလို့ကပ်ပြောလာရင်တော့ ကျနော်လဲမသိတော့ပါ အဟီး ...။[ဖိကွက်ခွဲပြီးလုပ်ရမလားလို့...]

“အေးကွာ၊
ငါမင်းကိုအဲဒီဘက်ပိုင်းမှာတော့ဆရာတင်တယ်၊ငါကမိန်းကလေးတစ်ယောက်ကိုချစ်မိရင်ချစ်မိသွားလိမ့်မယ်အဲဒီလိုတွေတော့ဂရုစိုက်တတ်လိမ့်မယ် မထင်ဘူးကွာ”

“ဒီလိုပဲပေါ့ကွာ...မွေးကတည်းကဘယ်သူကတတ်မှာလဲ၊ အတွေ့အကြုံကဒီလိုပဲသင်သွားမှာပေါ့ ၊ မုဆိုးစိုင်းသင်ဆိုတာမင်းလဲကြားဖူးမှာပေါ့”

“အေးအဲဒါဆို မင်းရဲ့စိုင်းကြီး ရည်မွန်အတွက်အရုပ်သွားဝယ်ရအောင်လစ်ဖို့မုဆိုးကြီးရေ”

“မင်းဆော်ကိုပေးမဲ့မွေးနေ့လက်ဆောင်က ဗိုင်းဗရေတာတို့ဆက်စစ်တွိုင်းတို့တော့မဟုတ်ပါဘူးနော်”

“ဟီးဟီး ငါလဲအဲဒါဝယ်ပေးရင်ကောင်းမလားလို့စဉ်းစားမိသေးတယ်၊တော်ကြာရှက်ပြီးငါ့ကိုစိတ်ဆိုးသွားမှာစိုးလို့”

ပြောပြီးနှစ်ယောက်သားမြို့ထဲဘက်ကိုကားနဲ့ထွက်လာခဲ့ကြသည်။
လှည်းတန်းမီးပွိုင့်အလွန်လောက်မှာ ၁က စူပါဆလွန်းကားလေးက ရှေ့မှာနှေးတို့နှေးတို့နဲ့ ပိတ်မောင်းနေသလိုလိုဖြစ်နေ၍ ဟွန်းသံပေးပြီးဂီယာပြောင်းကာကျော်တက်လိုက်သည်။
ထင်သည့်အတိုင်းပါပဲ၊မောင်းသူကမိန်းကလေး၊ဆံပင်မတိုမရှည်လေးနဲ့ သူ့ကားကို ကျော်တက်တာကိုဒေါသဖြစ်နေတာလား၊ တစ်ခုခုကိုမကျေမနပ်ဖြစ်နေတာလားမသိ၊ နှုတ်ခမ်းကလဲစူထားလိုက်သေးသည်။ ဘေးကကြည့်ရတာထက်ထက်မိုးဦးပုံစံလေးနဲ့ တော်တော်လေးချစ်ဖို့ကောင်းပြီး ကျနော်ထက်ငယ်မဲ့ပုံပေါ်သည်။ အသက်၁၈နှစ်ပြည့်စအခုမှ ငွေ(စတီယာရင်၊ကားလက်ကိုင်)စကိုင်တတ်စ မိဘများကို သူ့ကားမောင်းတတ်ကြောင်း ကြားပြီးလိုက်ပို့ပေးနေပုံရသည်။ ကျနော်တုန်းကတော့၁၅နှစ်၁၆နှစ်သားလောက်ထဲက အိမ်ကကားကိုဦးလေးတွေအဖေ့တပည့်တွေကိုခိုးသင်ခိုင်းပြီးအိမ်ကမသိအောင်ခိုးမောင်း၊ ဟိုတိုက်ဒီတိုက် ဟိုချိတ်ဒီချိတ်၊ ဒီလိုနဲ့၁၈နှစ်သားရောက်ပြီး ကိုယ်ပိုင်လိုင်စင်ရတော့မှ အိမ်ကတရားဝင်ပေးမောင်းသည်။ ၁၈နှစ်မပြည့်ခင်ကသူများလိုင်စင်တွေနဲ့ ခိုးခိုးမောင်းတာ တစ်ခါမိဖူးလို့အဆဲခံရဖူးတာမှတ်မိရင်း လီဗာကိုဖိနင်းကာဦးဝိစာရလမ်းအတိုင်းမောင်းလာခဲ့တော့ နှုတ်ခမ်းစူမိန်းမချောလေးရဲ့ စူပါဆလွန်းကားလေးကဟိုးနောက်မှာကျန်ခဲ့သည်။

၁၈နှစ်မပြည့်ခင်ကသူများလိုင်စင်တွေနဲ့ခိုးခိုးမောင်းတာတစ်ခါမိဖူးလို့ အဆဲခံရဖူးတာမှတ်မိရင်း လီဗာကိုဖိနင်းကာဦးဝိစာရလမ်းအတိုင်းမောင်းလာခဲ့တော့ နှုတ်ခမ်းစူမိန်းမချောလေးရဲ့ စူပါဆလွန်းကားလေးကဟိုးနောက်မှာကျန်ခဲ့သည်။

ဒါနဲ့ပဲမြို့ထဲကစတိုးဆိုင်တစ်ဆိုင်မှာရှိသမျှကျန်သမျှရေလေးနဲ့ ဘတ်ဒေးကတ်တစ်ခု၊ တက်ဒီဘဲရ်အရုပ်လေးတစ်ရုပ်ဝယ်ရင်းပြန်လာခဲ့ကြသည်။

ညနေကျတော့သင်ခါစမတီးတတ်တီးတတ်နဲ့ဂစ်တာလေးကိုကောက်ကိုင်ပြီး “ချာတိတ်” သီချင်းကိုညည်းရင်းနဲ့မနက်ကတွေ့ခဲ့မိတဲ့နှုတ်ခမ်းစူမလေးကိုသတိရမိသည်။
ဪ...ပြန်ဆုံနိုင်ပါ့အုံးမလား မိန်းကလေးရယ် ...
မိနစ်ပိုင်းလောက်တောင်မကြာတဲ့အချိန်တိုလေးထဲမှာဒီရင်ဘတ်ထဲကငါ့နှလုံးသားထဲကို မင်းဘယ်လိုဝင်လာနိုင်ခဲ့သလဲ။ ငါမတွေးတတ်တော့ဘူးကွာ...

နောက်နေ့မနက်ကျတော့ဝေယံအတင်းလာနှိုး၍မထချင်ထချင်နဲ့ပဲ အိပ်ရာမှထပြီး မျက်နှာသစ်သွားတိုက်ရေချိုးကာကော်ဖီ၊မုန့်နဲ့နဲနဲပလုတ်ပလောင်းစားလိုက်သည်။တွေ့ရာရပ်တစ်ထည်ကောက်ဝတ်ကာ လီဗိုက်ဂျင်းအစုတ်တစ်ထည်ခါးမှာစွပ်လိုက်ရင်ပဲလုံလောက်ပါပြီလေ။ ကိုယ့်ဆော်မွေးနေ့မှမဟုတ်တာ ...

မနေ့ကဝယ်လာခဲ့တဲ့အရုပ်ယူပြီးမှန်ရှေ့ရပ်ဆံပင်တစ်ချက်သပ်ရင်းထွက်လာတော့

“ညီညီ...မင်းကလဲသိပ်မတောက်ပြောင်သလိုပဲကွာ”

“ဟေ့ကောင်ဝေယံ...မင်းဆော်မွေးနေ့လေကွာ။မင်းတောက်ပြောင်ရင်ပြီးပြီပေါ့”

“မဟုတ်ဘူးလေကွာ...တခြားကောင်မလေးတွေလဲလာမှာလေကွာ။တော်ကြာမင်းကိုအထင်သေးမှာပေါ့ကွ”

“ဒီမှာဝေယံ၊ တဒဂ်အထင်သေးတာတွေ၊အထင်ကြီးတာတွေကိုငါဂရုမစိုက်ဘူးကွ။ ငါ့အဝတ်အစားကိုကြည့်ပြီးဆုံးဖြတ်တတ်တဲ့ကောင်မလေးဆိုရင်လဲဘယ်တတ်နိုင်မလဲ။ နားပေါ့ကွာ ... ငါ့တိုက်ပုံမှမဟုတ်တာ...ငါ့ကံပဲ၊ အဓိကကတော့ အရည်အချင်းပဲ ဟုတ်တယ်ဟုတ်”

“အေးပါ...ငါကမင်းသူငယ်ချင်းဆိုတော့ မင်းအထာညက်ပြီးသား၊ မင်းကိုကောင်မလေးတွေမကြည့်မှာစိုးလို့”

“ရပါတယ်ကွာ...ဘယ်တတ်နိုင်မလဲ၊လာသွားရအောင်”

ဟုတ်တော့လည်းဟုတ်ပါသည်။ခုခေတ်ကြီးက ရှေးတုန်းကကျွန်တော့်အဖေအမေ အဘိုးအဘွားတို့ခေတ်ကလိုမဟုတ်တော့။ဒါတော့မင်းပြောမှလား ငညီရယ်လို့ ထဆဲကောင်းဆဲကြမည်။အဟဲ... ကျနော်ဆိုလိုတာက

ခုခေတ်ကောင်မလေးတော်တော်များကအဝတ်အစားဟော့ရှော့လေးများ၊ မိုက်မိုက်လေးများဝတ်ပြီးသားနားတောက်ပြောင်နေတတ်သည့် ဘဲလေးများကိုပိုပြီးကြွေတတ်ကြသည်။ တောင်းမှာအကွပ်လူမှာအဝတ်ဆိုပေမဲ့ ရွှေကွပ်ငွေကွပ်ကိုပိုကြိုက်ကြမှာပေါ့လေ ...

ရည်မွန်အိမ်ရောက်တော့လူမများသေး။ နှုတ်ဆက်ပြီးဘတ်ဒေးဝစ်ရှ်ပြော၊ အရုပ်ပေးကာ တခြားသူများကိုလိုက်ကြည့်ရင်းတချို့ သိတဲ့သူငယ်ချင်းများကိုစကားစမြည်ပြောနေမိသည်။

ခြံထဲကိုကားတစ်စီးဝင်လာတာကိုလှမ်းကြည့်ရင်း စူပါဆလွန်းအဖြူလေးကိုတွေ့လိုက်တော့ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်မနေ့ကကောင်မလေးကိုသတိရမိသည်။

“ဟယ်ဖြူလေး... လာလေအန်ကယ်တို့အန်တီတို့ကောမပါကြဘူးလား။”

“ဟင့်အင်းမမွန်၊ မမွန်တို့နဲ့အေးအေးဆေးဆေး နေရအောင်လို့ ဒီနေ့မမွန်မွေးနေ့စားသောက် ပြီးတာနဲ့ချက်ချင်းပြန်လာခဲ့ရမယ်လို့အမိန့်ထုတ်နေတာနဲ့မနေ့ကဆန္ဒပြလိုက်တာ အောင်မြင်သွားတယ်ဒီမှာ မမွန်အတွက်၊ ဟက်ပီးဘတ်ဒေးနော်”

ပြောလဲပြောအရုပ်လဲလှမ်းပေးရင်း အိမ်ထဲဝင်လာတဲ့ကောင်မလေးတစ်ယောက်ကို ဘေးတိုက်မြင်လိုက်ရရင်ပဲ ဟိုက်ရှာလပတ်ရည်အော်မိမတတ်ဝမ်းသာသွားသည်။

“ဟေ့ကောင်ဝေယံ... ဟိုနှုတ်ခမ်း၊ နှုတ်ခမ်း ...”

“ဘာလဲကွညီညီရ၊ ငါ့နှုတ်ခမ်းမှာဘာရှိလို့လဲ... ခုမှရောက်တာ၊ ဘာမှလဲမစားရသေးပဲနဲ့မင်းကလဲ”

ကျနော်တိုးတိုးလေးလှမ်းပြောလိုက်တာကိုအသံပြဲကြီးနဲ့လှမ်းပြောနေတဲ့ ဝေယံအနားကို ကပ်သွားရင်း

“ဟေ့ကောင်မနေ့ကငါတို့အရုပ်သွားဝယ်ရင်းငါကျော်တက်ခဲ့တဲ့ စူပါဆလွန်းကားလေးမောင်းတဲ့ နှုတ်ခမ်းစူကောင်မလေးကွ၊ မင်းဆော်နဲ့စကားပြောနေတဲ့ကောင်မလေးပဲ၊ အဲဒါ...”

“အဲဒီတော့...”

“အဲဒါရည်မွန်ကိုမိတ်ဆက်ခိုင်းမလားလို့”

“အဲဒီတော့...”

“မအေပေး ... လမ်းကြောင်းတွေသိရဲ့သားနဲ့၊ အထာကိုင်မနေနဲ့မင်းကြီးတော်ကြီးမှပဲ”

အစတည်းကငါမပြောဘူးလားဆိုတဲ့အထာနဲ့မိန့်မိန့်ကြီးပြီးတော်မူနေတဲ့ နားရင်းရိုက်ချင်စရာ ဒီကောင်ဝေယံကိုကျနော်ဘာများလုပ်နိုင်ဦးမှာလဲ။ အေးပေါ့ကွာမင်း ဝှင်ထဲရောက်နေပြီကိုး ...

ထုံးစံအတိုင်းရောင်းရင်းများကတာဝန်ကျေကြပါသည်။ဝေယံနဲ့ပြောဆိုပြီးနောက်မှာ

“ဟဲ့ညီညီ၊ ဒါကဖြူလေးလေငါ့ညီမလိုပဲငယ်ငယ်လေးထဲကခင်လာတာ၊ မနှစ်ကမှမန္တလေးကဆယ်တန်းအောင်ပြီးရန်ကုန်ပြန်ရောက်လာတာ...”

“ဖြူလေး၊ ဒါအစ်မတို့ရဲ့အခင်ဆုံးဘော်ဒါကြီးညီညီ”

“ဟုတ်ကဲ့တွေ့ရတာ ဝမ်းသာပါတယ်၊ ကျနော်ညီညီပါ၊ရည်မွန်ကိုခင်သလိုခင်နိုင်ပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ ဖြူလေးလဲတွေ့ရတာဝမ်းသာပါတယ်”

“အခုသူကနိုင်ငံခြားကျောင်းဝင်ခွင့်စာမေးပွဲတွေဖြေဖို့ကျူရှင်တက်နေတယ်လေ။သူ့ဖေဖေနဲ့မေမေ ကအရင်တစ်ပတ်ကမှ စင်ကာပူကပြန်လာတာ ဟိုမှာစီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွေရှိတယ်လေ”

ရည်မွန်မိတ်ဆက်စကားတွေနောက်မှာကျနော်နဲ့နဲ့ဖြူသွားသည်။ ကျနော်ဝတ်လာတဲ့စုတ်စုတ်ပြတ်ပြတ်ပုံစံကိုဖြူလေးအထင်သေးသွားမလားလို့ ကြည့်မိတော့ သူဘာမှမသိသလိုမျက်နှာပေးလေးက ဖျစ်ညှစ်ပစ်ချင်စရာကောင်းလှသည်။

ဒါပေမဲ့မကြာပါဘူး... ခွဲခြားဆက်ဆံမှုမရှိတဲ့သူ့အပြုအမူတွေနဲ့ ခင်မင်နှစ်လိုဖွယ် ကောင်းတဲ့သူ့အပြုံးတွေအောက်မှာကျနော်စိုးရိမ်မှုတွေ၊ မနေ့ညကအိပ်မပျော်ခဲ့တဲ့ခံစားမှုတွေ လွင့်ပျောက်သွားသည်...

ဒီလိုနဲ့ပဲမွေးနေ့ပွဲလေးကနေရင်ထဲမှာမမေ့နိုင်တဲ့တွေ့ဆုံပွဲလေးဖြစ်သွားပါတယ်။

ချကြွေးတဲ့မွေးနေ့အစားအသောက်တွေကိုအရမ်းမစားနိုင်လောက်အောင် ဒီရင်ဘတ်ကြီးထဲမှာအပျော်တွေနဲ့ပြည့်နှက်နေသည်။ နှုတ်ခမ်းစုမလေးရယ်မင်းကြောင့်ပေါ့။

အဲဒီနောက်မှာတော့ဆယ်တန်းကို သချာ်ရော၊ရူပဗေဒပါအမှတ်ကောင်းကောင်းနဲ့ အောင်ခဲ့သော ကျနော်ကသူ့အတွက် အဲဒီနှစ်ဘာသာရင်းပြပြီး နိုင်ငံခြားကျောင်းဝင်ခွင့် စာမေးပွဲများ ဖြေနိုင်ရန်ကူညီရင်းညှပ်သွားခဲ့ကြသည်။ ကိုယ့်ဂုဏ်ကိုယ်ဖော်နေခြင်းမဟုတ်သော်လည်း တခါတလေဤကဲ့သို့တစ်ကွက်ကောင်းလေးများက ကျနော်လိုအဖြစ်မရှိတဲ့ကောင်များအတွက် အခုလိုကံကောင်းစေတတ်သည်။

[အမျိုးကောင်းသားသမီးများတစ်ကွက်ကောင်းလေးများကိုအတုယူကြရန်လိုပါသည်။ ပွေးကွက်၊ညှင်းကွက်၊ဒက်ကွက်များကိုမဆိုလိုပါ။ကျောင်းစာကိုမှမဟုတ်ပါ။အသိပညာ အတတ်ပညာတိုင်းကိုဘယ်နေရာမှမဆိုဆည်းပူးရယူနိုင်ပါသည်။]

ရည်းစားမဖြစ်မီကအကြောင်းရယ်၊ရည်းစားဖြစ်ပြီးအကြောင်းများရယ်က ဝတ္ထုရှည်တစ်ပုဒ် ဖြစ်ကောင်းဖြစ်သွားနိုင်သည်။ထားလိုက်ပါတော့လေ...

ရည်းစားဖြစ်ပြီးသုံးလလောက်ကြာတော့လက်ကလေးကိုငံ ပါးကလေးနမ်းရာကနေ အဆင့်တက်ပြီးသူ့နှုတ်ခမ်းများကို တခါတရံအလစ်မှာဖျတ်ခနဲခိုးနမ်းဖြစ်သည်။ စိတ်ဆိုးချင်ယောင်ဆောင်ရင်း ပြန်လှန်အနမ်းတစ်ချို့ကိုမချင်မရဲဖြစ်မိသည်။ နှစ်ယောက်လုံးရည်းစားဦးများဖြစ်၍ တခါတလေမထိရက်မကိုင့်ရက်နဲ့စိတ်ဆိုးသွားမလား စိုးရိမ်ရင်းရင်ခုန်လှုပ်ရှားခဲ့ရသည့်နေ့ရက်များကအလီလီ။ သူ့အနမ်းများကို မွတ်သိပ်စွာ တမ်းတရင်းချိုးနှိမ်လွမ်းဆွတ်ရတဲ့ညများကို ရေးထားသောကဗျာများနဲ့ကျနော့်ကဗျာတွေကို ဖတ်ရသောဖြူလေးကသာ နားလည်ပေးကြသည်။

တစ်နေ့၊ထိုတစ်နေ့ကတော့ဘယ်တော့မှမေ့လို့ရမည်မဟုတ်တော့။ ညနေ၅နာရီလောက်ထဲက ဒင်နာဖိတ်ထားလို့ခဏဆိုပြီးအိမ်မှထွက်သွားသောဖြူလေး၏ အဒေါ်နဲ့အဘွားက ည၇နာရီထိုးသည်အထိပြန်မရောက်ကြသေး။ မိုးတွင်းကြီးမိုးများကသည်းထန်စွာရွာနေပြီး လေများလဲတိုက်နေသည်။ ဘယ်တော့မှမတည်မြဲတတ်သည့်သဘောရှိသောအနီလျှပ်စစ်မီးက စာရှင်းပြနေသောကျနော့်ကို ရပ်တန့်စေပြီး၊ အရေးပေါ်မီးအိမ်နှင့်ဖယောင်းတိုင်မီးကို ထွန်းစေသည်။ ထိုအချိန်က မီးစက်များသိပ်ခေတ်မစားသေးပါ။ လျှပ်စစ်မီးကို ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့သူများက ဗမာပြည်ကအဖြစ်အပျက်များကိုသာသိလျှင် ရင်ကျိုးပြီး ကြေကွဲနေမလားမသိပါ။

ဘာပဲပြောပြောမီးရောင်မှိန်မှိန်အောက်မှာ စာကြည့်စားပွဲကိုလက်ထောက်ပြီးရွန်းလဲနေသည့် သူ့အပြုံးများကလူကိုယစ်မူးစေသည်။ ရိုမန်းတစ်ဖြစ်နေသလားမပြောတတ်(ရိုမန်းကက်သလစ်မဟုတ်ပါ။) ကျနော်သူ့ကိုမြတ်နိုးစွာကြည့်ရင်း

“ဖြူလေးကအရမ်းချစ်ဖို့ကောင်းတယ်ကွာ...”

“ဘာလို့...”

“ဖြူလေးသာကို့ကိုမချစ်တော့ဘူးဆိုရင်ကိုသေသွားမလားမသိဘူး...”

“မယုံပါဘူး...”

“ယုံအောင်ဘယ်လိုသက်သေပြရမလဲဟင်...”

ထိုင်နေရာမှထလိုက်ကာမချင်မရဲနဲ့သူ့ကိုလှမ်းဆွဲရင်း ရင်ခွင်ထဲမှာဖက်ထားလိုက်မိသည်။

ရင်ခွင်ထဲမှာကျနေတဲ့ကိုရွန်းလဲ့စွာကြည့်ရင်းမေးလေးတစ်ခါခါဖြစ်နေတဲ့သူ့ကို အတင်းဆွဲညှစ်ပစ်မိသည်။

စာကြည့်စားပွဲလေးကိုနောက်မှီရင်းမော့ပြီးငေးကြည့်နေတဲ့သူ့နှုတ်ခမ်းလေးများကို မွတ်သိပ်စွာနမ်းမိသည်။ အိမ်နေရင်းနှုတ်ခမ်းနီမဆိုးထားသော ပန်းရောင်ဖျော့တော့သူ့နှုတ်ခမ်းများ၏ ချိုမြိန်မှုကခန္ဓာတစ်ကိုယ်လုံးရှိသွေးများကိုဆူပူကပ်သွားစေသည်။ အမည်မဖော်ပြနိုင်သော နွေးထွေးမှုနဲ့အတူကြည့်နူးခြင်းအနမ်းများက သူ့ပါးပြင်အနံ့ကို ကျရောက်စေသည်။ ထွက်သက်ဝင်သက်လေကိုရှုရှိုက်ရင်းသူ့လည်တိုင်ရနံ့များက ကျနေတဲ့နှုတ်ခမ်းများကိုဖိတ်ခေါ်နေသည်။ အတားအဆီးမဲ့စွာနမ်းရှိုက်ရင်း သူ့ရဲ့ကိုယ်လေးကိုတင်းကျပ်စွာဖက်ထားမိတော့နှစ်ယောက်လုံးအသက်ရှူမမှန်တော့။ ဆိုဖာထိုင်ခုံပေါ်လှဲချရင်း အနမ်းမိုးတွေဆက်ရွာချမိသည်။

“ဟင်အင်းကွာတော်ကြာအဘွားတို့ပြန်လာတော့မှာ...”

“ချစ်ကလဲကွာ...အိမ်ရှေ့ခြံတစ်ခါကိုဒီကလှမ်းမြင်နေရတယ်လေ၊ပြီးတော့ကားဟွန်းသံပေးမှသွားဖွင့်ပေးရမှာကို...”

ကျနေကချည်ပြီးတုပ်ပြီးပြောရင်းကအကြပ်ရိုက်သွားတဲ့သူ့ချစ်စဖွယ်မျက်နှာလေးကို ဆက်ပြီးအနမ်းကြမ်းတွေ ပေးပစ်လိုက်သည်။ဖြစ်ချင်တော့ပုံမှန်ဂျင်းဘောင်းဘီဝတ်လေ့ရှိတဲ့ ကျနေက အဒီနေ့ကလျှာရှည်ပြီးကချင်ပုဆိုးဝတ်သွားမိသည်။ အောက်ခံဘောင်းဘီအသားပျော့ကိုလဲဝတ်ထားမိတော့ တင်းမာလာသည့်ကျနေဟာက သူ့ဆီးခုံနဲ့အောက်ပိုင်းများကိုထောက်ထားမိနေသည်။ သူ့လက်ကလေးများနဲ့မတော်တဆထိလိုက်ရင်ပဲပိုမာသွားမလားအောက်မေ့ရသည်။ တုန်ရင်နေသည့်သူ့ပုံစံလေးကိုပိုချစ်သွားရင်းသူ့လက်လေးများကိုဖွဖလေးဆုပ်ကာကျနေဟာပေါ်ကို တင်ပေးရင်းအပေါ်မှထပ်ကာအုပ်ကိုင်ပေးလိုက်သည်။ မျက်စိလေးမှိတ်ပြီးရှက်ရွံ့နေတဲ့သူ့လည်တိုင်လေးများကိုဖိနမ်းရင်း သူ့ရဲ့ဖွံ့ထွားလှတဲ့ တင်ပါးအစုံကို ကျနေဟာလက်များနဲ့ပွတ်သတ်ဆုပ်နယ်မိချိန်မှာတော့ သူ့မော့ရှိုက်တဲ့ ညည်းသံလေးကိုကျနေကြားနေရသည်။

သူ့ရဲ့ရင်သားအစုံတောင်ပူစာလေးနှစ်လုံးပေါ်ကိုအိမ်နေတီရှပ်လေးပေါ်ကနေနမ်းရှို့ရင်း နူးညံ့သည့်အရသာကိုတပ်မက်မိသည်။

လက်များကသူ့ဗိုက်သားဖြူနုလေးတွေကိုပွတ်သတ်ပေးရင်း အပေါ်တက်ကာ သူ့ရင်သားတွေကို ဆုပ်နယ်လိုက်တော့အနေရခက်စွာ သူတအင်းအင်းညည်းညူနေသည်။ သူ့နို့ထိပ်ခေါင်းလေးများကိုလက်ညှိုးလက်မလေးများနဲ့ပွတ်ချေလိုက်ရင်းတွန့်ကနဲဖြစ်သွားတဲ့သူ့ကို မနေနိုင်စွာနှုတ်ခမ်းလေးများစုပ်နမ်းလိုက်တော့ကျေနပ်သွားသယောင်။ ကျနော်လက်တွေက သူ့ခါးကထမီကို လျှော့ချွတ်ပြီးအောက်ခံ ဘောင်းဘီအောက်ကိုဝင်သွားတော့ သူ့ဆီးခုံအစပ်က အမွှေးနုလေးများကိုပွတ်သတ်ပေးမိသည်။နယ်ကျော်ပြီးအောက်ကအကွဲကြောင်းလေးကို စမ်းမိတော့အာ့ကနဲဖြစ်သွားရင်းသူ့လက်များက ကျနော်ခါးကိုဖက်ထားသည်။ နွေးပြီးစိုရွဲနေတဲ့ အရည်ချွဲချွဲလေးတွေ အိုင်ထွန်းနေသောအောက် နှုတ်ခမ်းသားလေးများကိုလက်ခလယ်လေးဖြင့် အထက်အောက်ပွတ်သပ်ပေးလိုက်တော့သူ့ပေါင်လေးများကအနည်းငယ်ကားသွားပြီး တဟင်းဟင်းနဲ့မပီမသတိုးတိုးလေးညည်းနေသည်။သူ့ထမီလေးကိုအောက်ထိဆွဲချွတ်ပြီး အောက်ခံဘောင်းဘီလေးကိုလိပ်ကာဒူးအောက်ထိချွတ်ချမိတော့ မောပန်းနွမ်းလျှသံလေးနဲ့

“တော်ပြီကိုရယ်...”

“...”

“မလုပ်နဲ့ကိုရာ...လိမ္မာတယ်နော်...”

“...”

“ဖြူလေးမနေတတ်တော့ဘူး...”

“ခဏလေးနော်၊အရမ်းချစ်ဖို့ကောင်းတဲ့ဖြူဟာလေးကိုနည်းနည်းကြည့်ချင်လို့...”

မလင်းတဲ့မီးရောင်ထဲမှာသိပ်မမြင်ရပေမဲ့ကြည့်လို့တော့ကောင်းသည်။ ရင်ခုန်ချင်စရာလဲ ကောင်းလှသည်။ဒါပေမဲ့ကြည့်ရုံလောက်နဲ့ မတင်းတိမ်နိုင်တာ ကိုယ့်ဘာသာအသိ။ စိတ်ထဲကမနေနိုင်တော့။ သူ့တီရှပ်လေးအောက်မှအောက်ခံဘရာလေးကိုအပေါ်ပင့်တင်ရင်း တင်းရင်းပြီးဖွေးလုံးနေတဲ့ မပေါ်တပေါ်ရင်သားလေးကိုကုန်းနမ်းကာ ကျနော်ပုဆိုးရော အောက်ခံဘောင်းဘီပါချွတ်ချလိုက်သည်။

ထိပ်သီးခေါင်းနီဖျော့ဖျော့လေးကိုလျှာလေးနဲ့ပင့်သပ်ပြီးနှုတ်ခမ်းများနဲ့စုပ်ယူလိုက်ချိန်မှာ သူတုန်ခနဲတစ်ချက်ဖြစ်သွားကာ မောဟိုက်မိန်းမောတဲ့အသက်ရှူသံလေးများကိုကြားနေရသည်။ ဒီအသံလေးတွေကတစ်သက်မမေ့နိုင်အောင် ကျနော်ကိုစွဲလန်းသွားစေသည်။

“သိပ်ချစ်ဖို့ကောင်းတဲ့ဖြူလေးရယ်...”

လို့တိုးတိုးလေးညည်းရင်းသူ့နားသယ်စပ်ကဆံစလေးများကိုရော၊ဂုတ်သားနဲ့ကိုရောအနမ်း
ကြမ်းကြမ်းများနဲ့နမ်းမိသည်။ အောက်ပိုင်းကမာပြီးထောင်ထနေသောကျနော့်ဟာကြီးက
အလိုက်ကမ်းဆိုးမသိတတ်စွာ သူ့ပေါင်ရင်းခွကြားနေရာကိုတည့်တည့်ကြီးထောက်ထားရင်း
အထက်အောက် ပွတ်တိုက်ပေးမိနေသည်။ အရည်ကြည်လေးများစို့ရွဲကာ နူးညံ့နေသည့်
အောက်နှုတ်ခမ်းသားနှစ်လွှာက ပေါင်လေးများနဲ့နဲစီဟကာလမ်းကြောင်းပေးနေကြသည်။
အတွေ့အကြုံတစ်ခါမှမရှိသေး၍ ရင်ထဲမှာပူလောင်မောဟိုက်ကာ ဘာကိုမှထိန်းချုပ်
မထားချင်တော့။ ရေငတ်သလိုဖြစ်နေတဲ့စိတ်များကို မျိုသိပ်ရင်း သူ့ပေါင်လေးများကို
အနည်းငယ်ထပ်ဖြဲလိုက်ကာဖြစ်ချင်ရာဖြစ်ဆိုပြီး တရမ်းရမ်းဖြစ်နေတဲ့ကျနော့်ဟာကို
ကိုင်ရင်းသူ့ဟာလေးထဲကိုထိပ်ဖျားလေးဝင်အောင်ထည့်လိုက်တော့

“အ့...ကို”

“...”

“ဟင်အင်းနော်...”

“နည်းနည်းလေးပါကွာ...”

နည်းနည်းဆိုသော်လည်းဒီထက်မကအားများစွာနဲ့ထည့်လိုက်ချင်စိတ်ကသာ
ရင်ထဲမှာကြီးစိုးနေသည်။
သူ့တီရှပ်လေးကိုအပေါ်လှန်တင်ကာအောက်ခံဘရာလေးပါဆွဲချွတ်လိုက်ရင်း ကျနော့်အကျီတွေကို
ချွတ်ချလိုက်တော့သူ့ရဲ့ရှက်ရွံ့တဲ့မျက်လုံးတွေက ကျနော့်တစ်ကိုယ်လုံးကိုငေးကြည့်နေသလိုလို။
သူ့အပေါ်ကိုအသားချင်းဖိကပ်ရင်းနှုတ်ခမ်းလေးများငုံခဲကာ ကျနော့်ဟာကိုရေတိုးနောက်ငင်
ဖြည်းဖြည်းချင်းဆောင့်ပေးနေမိသည်။သူ့ဆီးခုံစပ်မှအမွှေးနုများနဲ့ကျနော့်ဆီးခုံစပ်မှ အမွှေးများက
အချင်းချင်းမိတ်ဆက်နေကြသည်။ခဏနေတော့ တဟင်းဟင်းနဲ့သူ့လဲမနေနိုင်တော့လို့လားမသိ
ပေါင်လေးတွေကိုနည်းနည်းထပ်ဖြဲပေးလာသည်။ သူ့ပေါင်လေးတွေကို နည်းနည်းထပ်ကားအောင်
ကျနော့်လက်တွေနဲ့ကိုင်တွယ်ပွတ်သတ်ရင်းသူ့ဒူးတွေကိုပါအပေါ်ဘက် အနည်းငယ်
ဆွဲထောင်လိုက်သည်။
ဒူးထောင်ပေါင်ကားဖြစ်နေပြီးမျက်စိလေးတွေမှေးစင်းနေတဲ့သူ့နှုတ်ခမ်းလေးတွေကိုဖိနမ်းရင်း
ကျန်နော့်တစ်ချောင်းလုံးဝင်အောင်ဆောင့်ရင်းထည့်လိုက်သည်။

“အိုး ...ကို...”

“ဟင်...”

“အား ... နာတယ်...ဟင်...ဟင်...”

အပျိုမှေးပေါက်သွားသလားဘာလားမသိပါ။ မိုးသံတွေကြားထဲမှာသူ့ရဲ့နာကျင်စွာ
ငြီးတွားသံလေးနဲ့အတူ သူ့လက်တွေကကျနေတဲ့ရင်ဘတ်ကိုတွန်းထားရင်း မျက်ဝန်းမှာ
မျက်ရည်စတွေဝိုင်းနေသည်။ ကျနေတဲ့ဟာကိုနောက်လဲမဆုတ်ရှေ့လဲဆက်မတိုးရဲတော့ပဲ
ဒီအတိုင်းထည့်ထားရင်း သူ့ကိုယ်ပေါ်ကိုအသာလေးဖက်ကပ်ထားပြီး

“နာသွားလားချစ်ရယ်...”

“ဟုတ်...”

“ကိုမနေနိုင်တော့လို့အဆုံးထိထည့်လိုက်မိတာ...”

“...”

“ကို့ကိုခွင့်လွှတ်နော်ချစ်...”

“...”

“ကို့ကိုစိတ်ဆိုးလားဟင်...ချစ်...”

“...”

“စိတ်မဆိုးနဲ့ကွာ...နော်”

ကျနော်တောင်းပန်စကားတွေဆိုရင်းသူ့နဖူးပြင်လေးကိုအနမ်းပန်းလေးတွေပေးလိုက်ရင်ပဲ

“စိတ်မဆိုးပါဘူးအရမ်းနာသွားလို့...”

“ခဏနေရင်သက်သာသွားလိမ့်မယ်ချစ်...ပထမဆုံးဆိုရင်တော့အဲလိုနာတယ်လို့ကြားဖူးတယ်”

တင်းကြပ်စွာတစ်ချောင်းလုံးဝင်နေတဲ့ကျနေတဲ့ဟာကိုလဲဆွဲမထုတ်ချင်။ ဖြေပြောလေးပြောရင်း
သူ့ရင်သား ထိပ်သီးခေါင်းချွန်ချွန်မာမာလေးတွေကို ခါးကုန်းပြီးလျှာလေးနဲ့ငုံရင်း
ပွတ်သတ်ကစားပေးလိုက်သည်။ မကြာပါသူ့ပေါင်လေးတွေက အနည်းငယ်ကားလာသလို
ခံစားရတော့ ရှေ့နောက်နဲ့နဲ့လေးလှုပ်ပေးရင်းရသလောက်နဲ့နဲ့ညှောင်ပေးလိုက်မိသည်။
သူနာသွားမလားသူ့မျက်နှာကိုလှမ်းကြည့်တော့အောက်နှုတ်ခမ်းလေးတွေကိုသွားလေးနဲ့
ဖွဖွကိုက်ရင်း တဟင်းဟင်းမိန်းမောသံလေးကို ကြားနေရသည်။

“ချစ်...နာသေးလားဟင်”

“နဲ့နဲ့...”

“ဖြေးဖြေးချင်းဆောင်ပေးမယ်နော်...”

“အင်း ...”

သူ့လက်လေးတွေကိုဆုပ်ကိုင်ရင်းကျနော့်ဟာကို နည်းနည်းဆွဲထုတ်ပြီး၊
ပြန်လည်ဆောင်ပေးနေမိသည်။

အချက်နှစ်ဆယ်၊ သုံးဆယ်လောက်ဖြေးဖြေးချင်းဆွဲထုတ်လိုက်ပြန်သွင်းလိုက်နဲ့ နာကျင်တာတွေ
ပျောက်ပြီးသူစိတ်ပါလာအောင်ချော့ပြီးဆောင်ပေးလိုက်သည်။ မိန်းကလေးများကအချော့
ကြိုက်သည်ဆိုသည့်အချက်ကိုမေ့ထားလို့မရ။

သူ့အသက်ရှူသံတွေပြင်းထန်လာပြီးပေါင်လေးတွေကိုပိုကားပေးထားသည်။
မျက်လုံးလေးတွေမှေးစင်းပြီးအလိုက်သင့်လေး သူ့အောက်မှပြန်လှန်ဆောင် ပေးနေတော့
ကျနော်မချင့်မရဲဖြစ်ကာ စိတ်တွေထန်လာပြီးခပ်ကြမ်းကြမ်းအဆုံးထိဆောင်ပစ်လိုက်မိသည်။

“ဟင်း ...ကိုရယ်...”

“နာလို့လားဟင်...”

“တအားထိတယ်ကွာ...”

“ကောင်းလားဟင်...”

“ဟင်း ဟင်း ...”

သူ့ရဲ့ငှက်ဖျားတက်သလိုလေးသံလေးနဲ့အတူသူ့လက်နှစ်ဘက်က ကျနော့်ခါးတွေကို
ဖက်ထားတော့ကျနော်ပိုပြီးကျေနပ်ကာအရိန်ပြင်းပြင်းလေးနဲ့ပိုဆောင်ပေးမိသည်။

“ကို...အား ...ကို...ရယ်...”

“ချစ်တယ်ကွာ...”

“ကို...ရယ်...ဆောင်ဆောင်...”

“အင်း ...”

“ကိုရယ်...ဟင်း...”

“ဟင်း ...”

“ဖြူမနေနိုင်တော့ဘူး ကို...မရတော့ဘူး...ဟင်း”

“နဲနဲလေးကွာ...”

“အား ...နာနာလေး ...ကို...”

“အို ...”

“ဆောင်လိုက်...ကို... ဆောင်...အင်း ...”

သူ့ရဲ့ညည်းတွားသံများနဲ့အတူပေါင်လေးများ အစွမ်းကုန်ဖြုတ်ပေးထားရင်း ကျနော်တို့ကိုအောက်မှ တန်ပြန်ဆောင်နေကာသူ့ဟာလေးထဲမှအရည်များက အိုင်ထွန်းစွာဆက်တီပေါ်က စီးကျလာပြီး သူ့ပြီးသွားလေသည်။ ကျနော်လဲနောက်လေးငါးဆယ်ချက်ခန့်မီးကုန်ယမ်းကုန်ဆောင်ပေးရင်း သူ့အပေါ်ထပ်ကာပြီးသွားပါတော့သည်။ သည်းထန်စွာရွာခဲ့သောမိုးကအခုတော့စဲသွားပေမဲ့ မီးကတော့ပျက်ဆဲ...ဆက်တီပေါ်မှာတော့ကျနော်တို့နှစ်ယောက်အရည်များကစိုရွဲ...

ပြီးပါပြီ။

မရည်ရွယ်သော အဖြစ်အပျက်များ (၄)

အလုပ်အားရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့တစ်နေ့ မနက်ဘက်တစ်ယောက်ထဲထပြေးရင်းပြန်ရောက်တော့ မောမောနဲ့အခန်းရှေ့အပြင်ဘက်မှာထိုင်နေမိသည်။ စာမေးပွဲတော်တော်လေးနီးကပ်လာပြီဖြစ်လို့ အခုမှဖင်ထောင်အောင် ညနက်ပြီးမိုးလင်းသည်အထိစာကြည့်လေ့ရှိသော သင်္ကာင့်သား ကြွက်နီကတော့အခုထက်ထိမထသေးပေ။

ခုခေတ်ကလေးတော်တော်များများက ဉာဏ်ကောင်းတယ်၊ ဉာဏ်ကောင်းတယ်နဲ့စာဆိုလျှင် စာမေးပွဲများအရမ်းနီးကပ်လာမှစာကြည့်ချင်ကြသည်။ တစ်ပွဲတိုးလုပ်ချင်ကြပြီး ဟိုးအရင်ထဲကစာကြည့်လာလျှင် မေ့သွားမည်ဟုရီဇင်(အကြောင်းပြချက်) လေးများနဲ့။ တကယ်တမ်း စာမေးပွဲနားကပ်မှနေထိုင်မကောင်းဖြစ်ပြီး အက်ဆီးဒင့်များဖြစ်တော့မှ ရီအိပ်ဇင်းတွေ၊ လိတ်အိပ်ဇင်းတွေ(တချို့ကျောင်းများတွင်ခွင့်ပြုချက်နဲ့နောက် တစ်ခေါက် ပြန်ဖြေရသောစာမေးပွဲများ) ဘာညာနဲ့တော်တော်ရှုပ်ရင်ရှုပ်၊ မရှုပ်ရင်ဂရိတ်(အဆင့်)တွေက မြောင်းထဲရောက်သလို တော်တော်ထိကြသည်။ ကိုယ်ကအချိန်တွေ၊ ငွေတွေအကြောင်း နားလည်ခဲ့ပေမဲ့ ခဏခဏသွားပြောလျှင် ဆရာကြီးလားဘာလား နဲ့ကြိုက်လားမသိ မကြိုက်လားမသိ သိပ်တော့မပြောချင်တော့။ ချက်တင်းလုပ်ချင်တာတို့၊ ယာဟူးတို့ ဂျီတော့ခ်တို့ဆိုရင်တော့ချက်ချင်းလုပ်ချင်ကြသည်။ အံမယ်ဟိုနိုင်ငံနဲ့ဒီနိုင်ငံနဲ့များပြောဖို့ချိန်းလျှင် နောက်မကျစေရ။ တော်တော်တိကျကြသည်။ ရုပ်ရှင်သစ်များတင်လျှင်လဲ တင်သည့်နေ့ချက်ချင်း ကြည့်ချင်ကြသည်။ နဲ့နဲ့လေးနောက်ကျသွားလျှင် ကျားကိုက်တော့မှာလားစိုးရိမ်ရသည်။

ရှိပါစေတော့လေ... ကျနော်ချောက ကျနော်စကားတွေကိုနားလည်ပေမဲ့တစ်ခြားသူတွေက နားလည်ချင်မှနားလည်မှာပေါ့။ အေးလေနားလည်ခဲ့လို့လဲအခုလို သမီးရည်းစားတွေ ဖြစ်ခဲ့ကြတာပေါ့။ အဟဲကြိုကြွားလေးမို့သည်ခံကြပါ။

စာမေးပွဲတွေနီးလာတော့ စနေ၊ တနင်္ဂနွေနေ့တွေမှာ ချောနဲ့နှစ်ယောက်အတူလုပ်ချင်စိတ်တွေကို (တခြားတွေးအုံးမလားမသိပါဘူး၊ ရော့ပင်းသွားခြင်း၊ ရုပ်ရှင်တစ်ချို့ကြည့်ခြင်း၊ အပြင်ထွက်လည်ခြင်းတွေကိုဆိုလိုတာပါ) အလိုက်သိတတ်စွာမျိုသိပ်ရင်း ချော ဆီဖုံးပဲဆက်ဖြစ်တော့သည်။ စိတ်တွေကဖုံးဆီကိုရောက်သွားပြီး အရင်တစ်ပတ်ကဖုံးဆက်လာတဲ့ ဘယ်ရီအကြောင်းကိုစဉ်းစားမိသည်။ သူ့လဲနိုင်ငံရပ်ခြားမှာကျောင်းတက်နေဆဲ။ ဘေးမှာကျလာတဲ့သစ်ရွက်ကြွေတစ်ရွက်ကိုကောက်ကိုင်လိုက်မိပြီးရေးထားခဲ့ဖူးတဲ့ကဗျာတစ်ပုဒ်ကို ပြန်သတိရရင်းစိတ်များကဟိုးအတိတ်ဆီသို့...

(ကဗျာကိုဖတ်ချင်လျှင်ဖော်ပြပေးပါမည်။ ဖတ်ပြီးလျှင်ပေါ့၊ ငကြောင်တစ်ကောင်လို့ထင်ပြီး မရယ်၊ မလှောင်ကြဖို့မေတ္တာရပ်ခံပါသည်။ ကိုယ်တိုင်ရေးအလွမ်းကဗျာတစ်ပုဒ်ဖြစ်သည့်အတွက် မကောင်းသော်လဲ မဆဲကြလောက်ဘူးဟုထင်ပါသည်။ ဆဲချင်ရင်လဲဆဲကြပါဗျာ။

ကောင်လေးများ ဝါသနာပါပြီးရည်းစားစာအတွက်ကဗျာကူးလိုလျှင်
တစ္ဆေပါတဲ့အပိုဒ်နဲ့ချဲ့ထီနံပါတ်ပါတဲ့အပိုဒ်ကိုဖြုတ်ပါ။နို့မို့ဆို
တစ္ဆေသရဲကြောက်တတ်တဲ့ကောင်မလေးများအတွက်ကီးမကိုက်ပါ။
ချဲ့ထီနံပါတ်ပါတဲ့အပိုဒ်ကိုဖြုတ်ခိုင်းရခြင်းမှာလဲကိုယ်ကခံစားချက်ကလေးနဲ့တင်စားပြီးရေးကာမှ
လောင်းကစားသမားလို့ထင်ပြီးရည်းစားဖြစ်ကြလို့ယူပြီးမှထမီပေါင်ကာချဲ့ထိုးမှာ
ကြောက်၍ရည်းစားစာပေးကထဲကငြင်းချင်လျှင်ငြင်းလိုက်နိုင်သည်။သတိချပ်လော့
အကယ်၍များ၍အပိုဒ်နှစ်ပိုဒ်လုံးကိုကူးချင်လွန်းအားကြီးရင်တော့ဖြစ်လာလျှင်
ကိုယ်ဘာသာခံကြပါ။တောင်းဆိုလာရင်တော့ကဗျာအရသာမပျက်စီးပဲ
အနည်းငယ်ပြောင်းလဲပေးနိုင်ပါသည်။)

မင်းအတွက်

ကြယ်တွေလင်းလက်တာကိုကြည့်ရင်းနဲ့
ဝိုးတဝါးအိပ်မက်များထဲမှာမင်းကိုရှာရင်း
ကုန်ဆုံးခဲ့တဲ့ငါ့ညတွေကို
ငါမရေတွက်ရဲတော့ဘူးကွာ...

အိပ်မရညတွေမှာ
တစ္ဆေမကြောက်တတ်တဲ့ငါက
သူတို့ခြောက်လှန့်တာကိုခံရင်း
ကော်ဖီတစ်ခွက်နဲ့မူးအောင်ရဲဆေးတင်တော့
သူတို့ဟားတိုက်ရယ်မောသံတွေအောက်မှာ
မင်းကိုပိုတမ်းတနေမိတတ်တာ
မင်းသိအောင်ငါမပြောရက်တော့ဘူး
မင်းစိတ်မကောင်းမှာစိုးလို့ပါ...

မင်းကိုမတွေ့ရမဲ့အတူ
သုညကမ္ဘာမှာလူဖြစ်ရစေတော့လို့ဆုတောင်းတော့
အာဂန္တုဘုန်းကြီးတစ်ပါးက
ဒကာလေးငယ်သေးအဟေးဟေးနဲ့
ချဲ့ထီနံပါတ်ပေးသလို
ငါ့ကိုရယ်သွမ်းသွေးနေပြီလေ...

ဘိုင်ဘယ်လ် Bibleတစ်အုပ်ကိုခေါင်းအုံး(အပ်)ရင်း
မင်းပြန်လာပါစေတော့ရယ်လို့
ထာဝရဘုရားသခင်ကို
ငါဆုမတောင်းတော့ပါဘူး
ငါ့ရင်နဲ့မဆန့်တဲ့မင်းကိုတမ်းတရခြင်းအလွမ်းတွေ(ကို)
သူသိပြီးသားမို့ပါ...

ရှည်လာပြီဖြစ်တဲ့ဆံပင်များကိုမှန်ထဲမှာကြည့်ပြီးတစ်ချက်သပ်ရင်းနက်ကတိုင်မစီးပဲလိုလိုမယ်မယ်
အိတ်ထဲထည့်လာမိသည်။ ဘောလုံးသမားဒေးဗစ်ဘက်ဟမ်းကို အားကျပြီး ဆံပင်ရှည်ထားတာ
မဟုတ်သော်လည်း ပရောဂျက်များကနေ့ရောညပါ ရှုပ်နေတာကတစ်ကြောင်း၊ သူများတွေက
ဆံပင်နဲ့နဲ့ပိုရှည်သွားသော်လည်း ကြည့်ရတာရုပ်မဆိုးပါဘူးဟု ပြောလေ့ရှိသည်က တစ်ကြောင်း၊
တခါတလေဆံပင်ညှပ်ဆိုင်ကိုသွားပြီးခုံပေါ်မှာထိုင်ရတာပျင်းတာလဲတစ်ကြောင်း၊အမျိုးမျိုးသော
အကြောင်းတရားများကြောင့် ဤအကောင်ငယ်သည် ဆံပင်နဲ့ရှည်သွားသလို၊ ဟိုဟာကလဲ
ရှည်ပါသည်။ (ကောင်မလေးများ လန့်မသွားပါနဲ့၊ ဟိုဟာဆိုတာ လျှာကိုဆိုလိုသည်။)

အမေ့စကားများကိုရိုရိုသေသေနားထောင်လေ့ရှိသော်လည်း တခါတရံဆံပင်နဲ့လေးရှည်လာတာနဲ့
အမြဲညှပ်ခိုင်းလေ့ရှိသော အမေ့စကားများနှင့် မမှားသော်လည်းမမှန်ကန်သော အမေ့စကား
တချို့ကို အချက်အလက်ကျနစွာ ပြန်လည်ငြင်းဆိုတာတွေကိုအမေ့မကြိုက်ချင်။
(မှားတာရှိရင်ဒီနေရာကပဲကန်တော့ပြီးရိုသေစွာတောင်းပန်ပါတယ် အမေ)
သားမိုက်တစ်ယောက်မဟုတ်သော်လဲ လိမ္မာသောသားတစ်ယောက်အဖြစ်မခံယူချင်ခဲ့ပေ။
ကျနော့်မှာအဘိဓမ္မာတွေထုံးတမ်းစဉ်လာတွေမရှိ။ ကျနော်ခံယူထားတာက မိဘကိုချစ်မြတ်နိုးပြီး
ဂရုစိုက်ကာရိုသေရမည်၊ သူတို့ကျေးဇူးများကမဆုံးနိုင်။ ဒါပေမဲ့မိဘစကားအခွန်းတိုင်းက
အချိန်ကာလများအပေါ်မူတည်ပြီး တချို့တလေကအမြဲတမ်းမမှန်ကန်နိုင်။ ဒီလိုမျိုးခံယူချက်
တွေက ကျနော့်အဘိဓမ္မာများလားမပြောတတ်။ ကျနော်ဆိုလိုတာက လူငယ်တွေမိဘစကားများကို
ပြန်လှန်ပုန်ကန်ငြင်းဆန်ရန်မဟုတ်ပါ။ ဒီလိုမျိုးကိုအားမပေးပါ။ ဒါပေမဲ့အသိဉာဏ်ရှိသလောက်
ဆည်းပူးလေ့လာပြီး လက်ထရယ်သင့်ကင်းပဲဆိုဆိုဘေးကိုဖြန့်ထွက်ဖြာထွက်တွေးရုံမကလို့
အောက်ကနေအမြစ်ကြီးပဲပေါက်အောင်တွေးချင်းပဲပြောပြော ရသလောက် စဉ်းစားဆုံးဖြတ်ပြီး
တွေးပါ၊ညှိနှိုင်းပါ။သားသမီးများကိုအမြဲတမ်းအလိုလိုက်၊ ပစား ပေးထားသည့်မိဘများနှင့်
အမြဲတမ်းဒါပဲလုပ်ရမည်ဆိုသည့်မိဘများကိုကျနော်မကြိုက်ပါ။ အစွန်းရောက်ခြင်းများသည်
မည်သူ့ကိုမှ ကောင်းကျိုးမပေးပါ။ မြန်မာပြည်ကြီးတိုးတက်သင့်သလောက် မတိုးတက်ခြင်းများ
ထဲတွင် အချက်တစ်ချက်သည် တချို့မိဘများနှင့်တချို့အာဏာပိုင်အဖွဲ့အစည်းအကြီးအကဲများ၏
မှားယွင်းသောအတွေးအခေါ်နှင့် လုပ်ရပ်များကြောင့်ဖြစ်သည်ဟုမပြောချင်သော်လည်း
ထိုကဲ့သို့ပင်ဖြစ်နေပါသည်ဟုပြောလျှင် ငည့်ကိုဒီကလေးကဝကောင်က ဘာချီးစကားတွေ
လာပြောနေတာလဲဟုဆဲကောင်းဆဲကြမည်။

ဝါသနာလဲမပါ။မတက်ချင်သောဆေးကျောင်းကိုမိဘများဆန္ဒကြောင့်တက်ရပြီးဆရာဝန်မဖြစ်မီ
ဂေါက်သူဂေါက်၊သေသူသေ များလဲရှိသည်။ အတန်းတွေတဖုံးဖုံးကျပြီးမှဖိုင်နယ်ရီးယားမှာ
မေဂျာပြောင်းသူတွေလဲရှိသည်။ ဆေးကျောင်းအမှတ်ကိုအမှတ်အမြင်ဆုံးထိတင်ထားပြီး
တကယ်ဝါသနာပါဆယ်တန်းမှာခြေချော်လက်ချော်အမှတ်နိမ့်သွားတဲ့ကလေးတွေ၊
ဝါသနာလဲပါအမှတ်လဲမြင်မြင်ရပြီးဆင်းရဲလို့ဆေးကျောင်းမတက်နိုင်တဲ့ကလေးတွေအတွက်
ဘယ်အကြီးအကဲတွေကစဉ်းစားပေးကြလဲ... သူတို့နေရာတည်မြဲဖို့နဲ့ အိတ်ကြီးဖောင်းဖို့
စဉ်းစားနေကြတာပဲရှိမည်။ ဒါကကျနော်သေသေချာချာသိတဲ့ဆေးကျောင်းနဲ့
ပတ်သက်တာလေးပါ။ တခြားလူတွေသိတဲ့တခြားကိစ္စများကလဲတပုံတပင်ရှိပါလိမ့်မည်။

တကယ်ကတော့ကျနော့်ကိုခင်မင်ရင်းဆွဲရှိနေတဲ့ဘော့စ်ကိုအားနာတာကတစ်ကြောင်း
သူများနိုင်ငံမှာ ဒီဗမာက ပျင်းတယ်ညံ့တယ်မတော်ဘူးအသုံးမကျဘူးစတာတွေနဲ့
အပြောမခံနိုင်ခြင်းများကြောင့် တစ်ကြောင်း တင်းမံဝပ်က်(အဖွဲ့နဲ့လုပ်ရတဲ့အလုပ်)ဖြစ်ပေမဲ့လို့
သူများတွေထက်ပိုအနစ်နာခံရင်းအလုပ်ထဲမှာတခါတလေပိုလုပ်နေမိသည်။ ဒါတွေကပဲ
သူများထက်စာလျှင် ဘော့စ်ကကျနော့်ကိုနောင်ကြာလာတော့မျက်နှာသာ ပေးလာတာများလား
မပြောတတ်။ပြီးတော့ကျနော်နေတဲ့နေရာနဲ့ဘော့စ်တို့အိမ်ကကားစီးလိုက်လျှင်မိနစ်နှစ်ဆယ်ခန့်
သာရှိသည်။

ကံကောင်းတာပဲလား၊ကံဆိုးချင်တာပဲလားတော့မသိ။ ဘော့စ်ရဲ့မျက်နှာသာပေးမှုများနဲ့ဒီလို
သူ့အိမ်နားနီးနေခြင်းများကပဲနောင်တွင်ရည်းစားဖြစ်လာမည့်ဘယ်ရီနှင့်ငြိသွားစေခြင်းများလား
မပြောတတ်။ ဘယ်လိုပဲပြောပြောမျက်နှာသာပေးတိုင်းအခွင့်အရေးမယူတတ်သည့်
ကျနော့်စိတ်ဓါတ်က ရင်ထဲမှာအမြဲရှိနေသည်။ အခုလဲ ဒေါ်လာသောင်းချီသိန်းချီပြီးရတဲ့
ပရောဂျက်ကြီးတစ်ခုပြီးဆုံးလို့ ကျနော်တို့အဖွဲ့နဲ့တစ်ခြားသူများကို ဘာဘီကျူးနဲ့အဖျော်ယမကာ
အရက်မျိုးစုံ ပါတီပွဲလေးအတွက်ဆက်ဆက်လာရန်ဘော့စ်ကဖိတ်ထားသည်။ စ လုံးမှာ
ဆေးလိပ်၊အရက်ရှားသည့်အတွက်တချို့အရက်ကြိုက်သူများအတွက်ဝတ်ရှယ်ပါ။
အရက်သိပ်မကြိုက်သည့်ကျနော့်အတွက်ကသိပ်မပြောပလှ။

ဒီမဖြစ်ညစ်ကျယ်ဆံပင်ရှည်လေးနဲ့ပဲနာရီကြည့်ရင်းဖိတ်ထားတဲ့ ပါတီပွဲရှိရာကိုထွက်ခဲ့သည်။

ကားစီးပြီးနာရီဝက်မကြာခင်မှာပင်ပါတီပွဲရှိရာဘော့စ်တို့အိမ်ကို ရောက်တော့ လူတွေက
အများကြီးမရှိသေး။စလုံးတွင်ကျနော်သိသလောက် ကိုယ်ပိုင်အိမ်နှင့်ခြံနှင့်နေနိုင်သူများ
ရှားလှသည်။သေးငယ်သောကျွန်းနိုင်ငံလေးဖြစ်၍ ဂျပန်နည်းတူ တိုက်မြင်များတွင်
အခန်းများနှင့်နေရသည်။ အရမ်းမကျယ်လွန်းလှတဲ့ဘော့စ်ရဲ့အိမ်လေးထဲကိုဝင်လာခဲ့ရင်း
အိမ်ရဲ့အပြင်အဆင်များကိုကြည့်ကာ ဘော့စ်ကိုနှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

အင်္ဂလိပ်လိုစကားပြောများကို ဗမာလိုပြောရရင်တော့

ဟိုင်း (ဘော့စ်)မစ္စတာဝမ်၊မင်္ဂလာညနေခင်းပါ

ဟိုင်း ညီ၊ လာလေ

မင်းရဲ့အိမ်လေးက တော်တော်လေးကောင်းပါတယ်။ သပ်ရပ်၊သန့်ရှင်းပြီး စိတ်ချမ်းမြေ့မဲ့ အိမ်လေးပါ

ကျေးဇူးကွာ...အဲဒါကငါ့ရဲ့တစ်ဦးတည်းသောသမီးလေးကြောင့်ပါ

ဪမင်းမှာသမီးတစ်ယောက်ထဲရှိတာလား၊ကျနော်ကသားတစ်ယောက်ရှိသေးတယ်ထင်လို့

သူ့အထက်မှာသားအကြီးတစ်ယောက်ရှိသေးတယ်၊ဒါပေမယ့်အမေရိကားမှာ ဘွဲ့လွန် သွားတက်ပြီး အဲဒီကနေပြန်မလာချင်တော့ဘူးလေ။

အဲဒီတော့ ...

ငါ့ရဲ့စီးပွားရေးလဲသိပ်စိတ်မဝင်စားတော့၊ ပြန်လာအောင်မနဲ့ပြောနေရတယ်

ကျနော်ကြားရတာစိတ်မကောင်းပါဘူး...

ဟုတ်တော့လဲဟုတ်ပါသည်။ တရုတ်သွေး ဆယ်ပြားဖိုးလောက်သာပါတဲ့ကျနော်က တရပ်များရဲ့သောက်ကျင့်ကိုသိသည်။ သားသမီးများထဲတွင်သမီးမိန်းကလေးများကို ဦးစားပေးလေ့မရှိပဲသားများ၊ အထူးသဖြင့်သားကြီးဩရသများကိုသာဦးစားပေး၊ အားကိုးကြသည်။ မိဘလက်ငုတ်စီးပွားရေးနဲ့အိမ်မှုကိစ္စများကိုသားကြီးများကသာ စီမံကြရသည်။ ဘော့စ်ရဲ့မိဘတစ်ယောက်၏ခံစားချက်ကို ကျနော် ပြက်ရယ်မပြုရက်။ သူ့သားအကြီးဘက်က ကြည့်တော့လဲ လူမှုရေးစီးပွားရေးပညာရေးနည်းပညာအဘက်ဘက်ကသာနေသည့် အမေရိကား လို နိုင်ငံမျိုးကဘယ်ပြန်လာချင်ပါ့မလဲလေ။

မက်တီရီယယ်လ်လစ်ဖြစ်ပြီးရုပ်ဝတ္ထုဆန်တယ်ပဲဆိုဆိုလူငယ်တစ်ယောက်၏စိတ်ကူးပုံရိပ်များက လူကြီးတစ်ယောက်၏အတွေးအမြင်များနဲ့ထပ်တူပုံသေချာလို့မရ။ လူငယ်များ၏နုပျိုလတ်ဆတ်သစ်လွင်သည့်အတွေးအခေါ်များကိုရှေးကကျောက်ခေတ်တွေကြားထဲ မှာချန်ထားခဲ့ဖို့မဖြစ်နိုင်။ လူကြီးများကထိန်းသိမ်းကာလမ်းညွှန်ပြီးရှင်းပြရမည်။ အထူးသဖြင့် ဗမာနိုင်ငံမှလူကြီးများ(အစိုးရအဖွဲ့အစည်းများမှ)ကတစ်ခုခုဖြစ်တိုင်းမှားတယ်ဟုဆိုကာ အဓိပ္ပာယ်မဲ့ထောင်ထဲဆွဲဆွဲထည့်ပြီးညှင်းပန်းနှိပ်စက်ခြင်းများသည်လူမျိုးရောတိုင်းပြည်ကိုပါ အညွန့်တုံးစေသည်!

ဘော့စ်ကသူခံစားချက်များကိုအနည်းငယ်ဖွင့်ဟရင်းခဏနေတော့ဘော့စ်ရဲ့အမျိုးသမီးမစွပ်စွဲဝမ်း
ရောက်လာသည်။

ညီ...ဒါကငါ့ရဲ့မိန်းမကွာ

ဟိုင်း မစွပ်စွဲဝမ်း မင်္ဂလာညနေခင်းပါ၊ တွေ့ရတာဝမ်းသာပါတယ်၊ကျနော်နာမည်ညီပါ

ဟုတ်ကဲ့ကျမလဲ တွေ့ရတာဝမ်းသာပါတယ်

ဪဒါနဲ့ပထမအသုတ် ဘာဘီကျူးတွေလာချခိုင်းလိုက်တော့မယ်၊ဟန်နီ

အိုကေ၊ ဟန်နီ

မစွပ်စွဲဝမ်းကမစွတာဝမ်းကိုလှမ်းပြောပြီးကျနော်ကိုနှုတ်ဆက်ရင်းထွက်သွားသည်။ အိမ်ရှေ့တွင်
လာသူများ စိတ်ကြိုက်ကင်စားနိုင်ရန် စီစဉ်ထားသလို နောက်ဘက်တွင်လဲစားသောက်တဲ့သူများ
အလျင်မီစေရန်အိမ်ရှိလူများနဲ့အိမ်အဖော်များကပါထပ်ပြီးလုပ်ပေးထားကြသည်။စားပွဲဝိုင်းကြီး
တစ်ခုမှာတော့လူတွေဝိုင်းနေကြသလိုမာတီနီ၊ရှန်ပိန်၊ချီးဗတ်စ်၊ဂျော်နီဝါကားအနီအနက်အပြင်
ဘလူးလေဗယ်အပြာပတ်စသဖြင့်ပုလင်းများကစုံလှသည်။ အရက်မကြိုက်သည့်ကျနော်က
မိန်းကလေးများအတွက်ထားရှိတဲ့ဝိုင်းနဲ့အသင့်ဖျော်ထားသည့်ပန်းချီဖျော်ရည်ကိုမျက်စပစ်ပြီး
ပန်းချီတစ်ခွက်လှမ်းမှာလိုက်တော့ ထည့်ပေးတဲ့သူကရယ်ကျဲကျဲနဲ့။ရောဒုက္ခပဲ...

ငါ့များအခြောက်အောက်မေ့နေသလားမသိဘူး။နီးရာအရက်တစ်ပုလင်းလောက်နဲ့ရိုက်ချလိုက်ရရင်
ဒီလိုရယ်နေနိုင်ဦးမလားမသိ။စိတ်ကညစ်တစ်တစ်နဲ့ ဖန်ခွက်လေးကိုငိုရင်းထွက်လာတော့
လင်းထိန်အောင်ထွန်းညှိမထားတဲ့ပါတီပွဲမီးရောင်လေးတွေအောက်မှာလှပတဲ့အပြုံးလေးနဲ့ဆံပင်
မတိုမရှည်လေးတွေစုစည်းထားရင်းဂါဝန်အရှည်ခူးမရောက်တရောက်ဝတ်ထားတဲ့မိန်းကလေး
တစ်ယောက် ဘာဘီကျူးဗန်းလေးကိုကိုင်းရင်းကျနော်နားကို လျှောက်လာနေသည်။

ရည်းစားဦးဖြူလေးအတွက်နဲ့ကွဲသွားခဲ့ဖူးတဲ့ နှလုံးသားတစ်ခုကို အနိုင်နိုင်ပြန်ဆက်ရင်း
ကျိုးကြေသွားခဲ့တဲ့ဘဝမှာ ဝေဒနာဒဏ်ရာတွေကိုလူသိသိပ်မခံပဲ သူ့ကိုမေ့ပစ်နိုင်အောင်
အလုပ်တွေနဲ့ပဲအချိန်တွေကိုစတေးပစ်ကာ ကုန်ဆုံးခဲ့ရတဲ့စင်္ကာပူညများကသွေးပျက်စေခဲ့သည်။
တခါတရံအိပ်ပျော်အောင်မနည်းကြိုးစားပြီး ခေါင်းအုံးထဲတိုးဝင်ကာအသက်ရှူကြပ်ရင်း
ဒီရင်ဘတ်ထဲမှာနာကျင်ခံစားချက်များနဲ့ အိပ်ပျော်သွားခဲ့ရတဲ့ညများကအလီလီ။
ကိုယ့်ဒုက္ခတွေကိုယ်သိရင်းသူငယ်ချင်းများနဲ့သာအားလပ်ချိန်များကိုကုန်လွန်စေခဲ့ပြီးမိန်းကလေး
များအတွက်ရင်မခန့်ဖြစ်အောင်ကြိုးစားကာ ဘဝလမ်းများကိုလျှောက်လှမ်းလာခဲ့ရပေမဲ့မချောမွေ့။
သေချာတာကတော့ဒီရင်ဘတ်ကြီးထဲမှာနောက်ထပ်ဒီလိုနာကျင်တဲ့ခံစားမှုတွေရှိမလာချင်တော့။
ကိုယ့်ကိုကိုယ်ပိုချစ်တာမဟုတ်ပေမဲ့နောက်ထပ်ဒီလိုခံစားချက်မျိုးတွေခံနိုင်ပါဦးမလား

မဝေခွဲတတ်ရင်းဒီချစ်စရာကောင်းလှတဲ့ကောင်မလေးကိုငေးကြည့်နေမိသည်။
သူ့အနားရောက်လာတော့လက်ထဲမှာဘာမှစားစရာ၊မြည်းစရာမရှိသေးတာကိုတွေးမိပြီး သူ့ကို
တစ်ချက်ပြုံးပြလိုက်ရင်းစကားစလိုက်တယ်။

ခွင့်ပြုပါဒီကညီမ၊ ကျနော် ဘာဘီကျူးတစ်ခုလောက်ယူလို့ရမလား...

အိုကေရပါတယ်၊ ကြိုက်သလောက်ယူပါ

ပွင့်လင်းရဲတင်းစွာနဲ့သူ့ကျနော့်ကိုပြုံးပြရင်းအံ့၊ဩသွားဟန်နဲ့ဖျော်ရည်ခွက်ကိုကြည့်ရင်းငေးနေ
သည့်မျက်နှာပေးလေးကရင်ထဲကိုအရမ်းမခိုက်သွားစေသော်လည်းအတိုင်းအတာတစ်ခုအထိစူးဝင်
သွားစေနိုင်ခဲ့တာကငြင်းမရ။

သတိသတိညီညီ၊မင်းနှလုံးသားကနောက်ဖြစ်လာမဲ့ဟာတွေကိုခံနိုင်အောင်အရင်ကြိုးစားအုံးဟု
စိတ်ထဲမှာသတိပေးနေမိသည်။တကယ်ဆိုဘာထူးဆန်းလဲ။

အရက်ကိုမကြိုက်တဲ့အတွက်မသောက်ခြင်းဖြစ်သည်။ဗမာပြည်မှာနေခဲ့တုန်းကသူငယ်ချင်းများနဲ့
အတူတူချိုငြင်းမရတဲ့ပွဲတွေမှာတော့သောက်ရသည်။ရှင်းရှင်းလေး။ အရက်သောက်
ဆေးလိပ်သောက် ဆေးချမှယောက်ျားလေး ပီသရမှာလား။မဆိုင်ဘူးလေကွာ...
ဒီမိန်းကလေးနဲ့တော့ခက်တော့နေပါပြီ။ ကျနော်ပင့်သက်တစ်ချက်ချရင်းသူ့ကို

ကျေးဇူးပဲကွာ...

ရပါတယ်...ဟိုလေအဲ...အရက်မယူဘူးလားဟင်...

ဟုတ်ကဲ့ ...ကျနော်သိပ်မကြိုက်လို့ပါ...ဒါနဲ့မင်းက

ကျမကမစွတာဝန်ရဲ့သမီးပါ၊ဘယ်ရီလို့ခေါ်နိုင်ပါတယ်...

ဪ မစွတာဝန်ရဲ့သမီးလား၊ ကျနော့်နာမည်ညီပါ၊တွေ့ရတာဝမ်းသာပါတယ် ဘယ်ရီ...

ကျမလဲ တွေ့ရတာဝမ်းသာပါတယ်

ဒီအိမ်လေးသပ်သပ်ရပ်ရပ်နဲ့နေချင့်စဖွယ်ဖြစ်နေတာရယ်၊အခုလိုစီမံတာတွေက ဘယ်ရီကြောင့်လို့
မင်းဖေဖေကပြောတယ်၊ ချီးကျူးပါတယ်ဘယ်ရီ

ကျေးဇူးတင်ပါတယ်၊ အဲဒါ ပါးပါးမြောက်ပြောတာပါ

ကျနော်ဒီလိုမထင်ဘူးကွာ၊သူ့ဆီမှာကျနော်အလုပ်လုပ်တာတစ်နှစ်မပြည့်သေးပေမဲ့
သူ့အကြောင်းကျနော်သိပါတယ်... မင်းတကယ်တော်လို့ပါ

...

ဘာဘီကျူးတွေလုပ်ရတာပင်ပန်းလား၊ကျနော်ဘာကူညီပေးရမလဲဗျာ...

သိပ်မပင်ပန်းပါဘူး၊ ရပါတယ် အိမ်မှာကုမဲ့သူတွေရှိတယ်လေ

ဟုတ်ကဲ့ကူညီဖို့လိုရင်ပြောပါ...

ဒီလိုနဲ့ပဲညတစ်ညရဲ့မီးရောင်အောက်မှာပဲဘယ်ရီနဲ့ကျနော်ဆုံတွေ့ခဲ့ကြသည်။
ပွဲပြီးတော့ပြန်လာရင်းမြင်ယောင်လာတဲ့ဘယ်ရီမျက်နှာလေးကလမ်းဘေးခါတ်တိုင်တွေရဲ့ဖြာကျ
လာတဲ့မီးရောင်အောက်မှာပေါ်လိုက်ပျောက်လိုက်။

ငါ့ကိုခွင့်လွှတ်ပါကွာ... ငါမင်းကိုသတိမရချင်တော့ဘူးဘယ်ရီ...
တိတိကျကျပြောရရင်တော့ငါမင်းကိုသတိမရရဲတာပါဘယ်ရီ...

ပါတီပွဲအပြီးတစ်ပတ်အတွင်းမှာပဲ ပရောဂျက်အသစ်တစ်ခုစလုပ်ကြရသည်။
ဒီလိုပါပဲ၊ဘဝဆိုတာရပ်တန့်နေလို့မရ။ အချိန်နှင့်အလုပ်များကလူတွေရဲ့ ဘဝများကို
တိုက်စားသွားကြသည်သာ။ ကိုယ်ကမလုပ်ပဲထိုင်နေလျှင်၊ ဘာမှဖြစ်လာမည်မဟုတ်။
သူများကသာကျော်တက်ပြီး ကြီးပွားချမ်းသာသွားမည်။ စက်ရုပ်တစ်ရပ်လိုလုပ်နေရမည်ဟု
မဆိုလိုသော်လည်းအချိန်ကိုကောင်းကောင်းအသုံးပြုလျှင် ဘဝတန်ဖိုးမြင့်တက်လာပေမည်။
ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးပြီးကထဲက နူးကလီးယားပုံးဒဏ်ခံရပြီးသော ဂျပန်သည်အခုထက်ထိဘာမှ
မလုပ်ပဲစစ်ရုံးပြီးပြာပုံထဲတွင်သာထိုင်နေခဲ့လျှင် ကျနော်တို့ဗမာတစ်ချို့ သိန်းလေးငါးဆယ်
အကုန်ခံကာပန်းကန်သွားဆေးဖြစ်ပါ့မလား။ (ပန်းကန်သွားဆေးသူများကို၊ အပစ်ပြော
ချိုးနှိမ်နေခြင်းမဟုတ်ပါ။) အကယ်၍သာ ဂျပန်နိုင်ငံ အခုလိုမတိုးတက်ပဲ ငတ်ပြတ်ပြီးနေပါက
သိန်းလေး၊ ငါးဆယ်မပြောနဲ့အလကားသွားပါဟု ပြောရင်တောင်သွားကြပါ့မလား။
ဘာပဲပြောပြော ဂျပန်တို့၏နယ်ချဲ့စိတ်ဓါတ်များမှလွဲ၍ တချို့စိတ်ဓါတ်များကို
ကျနော်အားကျခဲ့သည်။ ထို့အတူ ရလာခဲ့တဲ့ အချစ်ဒဏ်ရာတစ်ခုနဲ့ပဲကျနော်ဘဝကို
အရှုံးမပေးလိုက်ချင်။ ယောက်ျားလေးများ၏အသည်းက မိန်းကလေးများထက်အနဲငယ်
မာကျောသယောင်ပေမဲ့ကျောက်တုံး ကျောက်ခဲလောက်တော့မမာနိုင်ကြ။
ခံစားချက်တစ်ချို့ကိုအလုပ်နှင့်စာတွေထဲမြှုပ်နှံရင်း ဘယ်ရီကိုလဲသတိမရမိအောင်ကြိုးစားမိသည်။

ဖြစ်ချင်တော့ အခုမှစရသော ပရောဂျက်ကပြဿနာနဲ့နဲ့တက်သည်။ ပရောဂျက်အပ်ထားသော
ကပ်စတမ်မာ သို့မဟုတ်ကလိုင်ရဲနဲ့များ ဖြစ်စေချင်သည့်အချက်များက ကျနော်တို့
ချမှတ်ထားသည့် တစ်ချို့အချက်များနဲ့မကိုက်ညီ။ ဘော့စ်ကလဲပြန်သွားပြီ။

သူ့ဟဲန်းဖုံးကလဲဒီတစ်ခေါက်မှခေါ်လို့မရ။ ဗွိုက်စ်မေးလ် ဖြစ်ဖြစ် မက်ဆေ့ချ်ဖြစ်ဖြစ်
ထားခဲ့ရဖို့ကလဲအခုချက်ချင်းပြောပြပြီး ဘော့စ်ရဲ့အကြံဉာဏ်နဲ့ဆုံးဖြတ်ချက်တွေကို သိချင်သည်။

ဘော့စ်ကလဲအလုပ်နှင့်ပတ်သက်လာလျှင်အခက်အခဲရှိတိုင်းအိပ်ချိန်ကလွဲ၍ကျန်တဲ့အချိန်တွင်
ဖုံးဆက်ရန် ပြောထားပြီးသူ့ဟဲန်းဖုံးနံပါတ်နဲ့အိမ်ဖုံးနံပါတ်များကျနော့်ကို ပေးထားသလို
ကျနော့်ဟဲန်းဖုံးနံပါတ်နဲ့အိမ်ဖုံးနံပါတ်များကိုသူယူထားသည်။ သူတို့စလုံးတရပ်များက
ဂျပန်များနည်းတူ အလုပ်နှင့်ပတ်သက်လျှင်လောဘကြီးသည်။ ဒါ့ကြောင့်အောင်မြင်နေတာပဲ
ဖြစ်မည်။

ဘာလုပ်သင့်သလဲစဉ်းစားကာ ဘော့စ်တစ်ယောက်အိမ်ပြန်ရောက်မဲ့အချိန်ကိုခဏစောင့်ရှင်း
သူပေးထားတဲ့အိမ်ဖုံးနံပါတ်ကိုပဲ ဆက်လိုက်မိသည်။

ဟဲလို...မစ္စတာဝမ်ရှိပါသလားခင်ဗျာ...

ဟဲလို... မစ္စတာဝမ်မရှိပါဘူး ...

သူ့ဟဲန်းဖုံးကခေါ်မရလို့ပါ၊အိမ်ရောက်ပြီထင်လို့ဆက်ကြည့်မိတာပါ

ဟုတ်ကဲ့ ...ပါးပါးပြန်မရောက်သေးပါဘူး

ဟင်း... သတိမရချင်ပါဘူးဆိုမှဒီမိန်းကလေးရဲ့အသံလေးတွေက ဟိုတစ်ခေါက်ပါတီပွဲက
ပြန်ကထဲက ကျနော့်နားစည်ထဲမှာထူးထူးခြားခြားမှတ်မိနေမိသည်။ ဟိုဘက်ကဖုံးကိုင်ပြီး
စပြောထဲက ဘယ်ရီအသံဖြစ်မှန်းကျနော်သိနေသည်။ဒါပေမဲ့ပိုသေချာအောင်လို့

အခုပြောနေတာ ဘယ်ရီလားဟင်

ရှင်...ဘယ်ရီကိုသိတယ်၊ဟုတ်လားဘယ်သူပါလဲဟင်

ကျနော်ညီပါ... ဟိုတစ်ခါပါတီပွဲတုန်းကကျနော်ဘယ်ရီနဲ့စကားပြောခဲ့သေးတယ်၊မှတ်မိလား

အင်း... မှတ်မိပါတယ်

အခုပရောဂျက်အသစ်တစ်ခုစလုပ်နေတာ အခက်အခဲရှိနေလို့ကျနော်လှမ်းမေးတာပါ

ဟုတ်ကဲ့ ဘာမှာထားခဲ့မလဲဟင်...

ဘယ်ရီဖေဖေပြန်ရောက်လာရင်သာပရောဂျက်အသစ်အတွက် ညီဖုံးဆက်တယ်လို့ပြောပေးပါ

ဟုတ်ကဲ့ ...

ဘော့စ်ကအိမ်ပြန်မရောက်သေး၊ ဟဲန်းဖုံးကလဲဆက်လို့မရ။ ကျနော်ဘာများတတ်နိုင်အုံးမှာလဲ။
ဘော့စ်အိမ်ကိုဖုံးဆက်ပြီးရလာတဲ့အကျိုးဆက်ကတော့ ကျနော်ဒီရင်ဘတ်ကြီးထဲကို
ဘယ်ရီအသံလေးများကရထားတစ်စင်းဖြတ်သွားခံရတဲ့ ဇလီဖာတုံးများအလား
ခုန်သွားစေခဲ့သည်။

ဘော့စ်ကဖုံးပြန်ဆက်ပြီးတဲ့နောက်မှာ အဆင်ပြေသွားပြီဖြစ်တဲ့ပရောဂျက်အသစ်ကိုဆက်လုပ်ရင်း
ဒီတစ်ပတ်တနင်္ဂနွေရုံးပိတ်တော့ stress တွေလျော့ရအောင်လို့ကူးနေကျရေကူးကန်ဘက်ကို
ခြေဦးလှည့်ဖြစ်သည်။ ရန်ကုန်မှာတုန်းကတက္ကသိုလ်ရေကူးကန်နဲ့ အမျိုးသားရေကူးကန်တွေမှာ
သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ ရေကူးခဲ့တာတွေကိုသတိရရင်းဒီစလုံးမှာတစ်လတစ်ခါလောက်တော့
ကျနော်နေတဲ့နေရာနဲ့သိပ်မဝေးတဲ့ရေကူးကန်တစ်ခုမှာရေသွားကူးဖြစ်သည်။ အခုလဲ
နေ့လယ်မွန်းလွဲပြီးညနေမရောက်မှီမှာ ရေကူးမျက်မှန်၊ ရေကူးဘောင်းဘီနဲ့လိုအပ်တာတွေကို
ထည့်ရင်း ကျောပိုးအိတ်ဆွဲပြီးထွက်လာခဲ့သည်။

ရေကူးကန်ရောက်တော့ ဝင်ကြေးပေးပြီးချိန်မှာရှေ့ကဝင်သွားတဲ့ ဂျင်းစကတ်အပြာနဲ့မိန်းကလေး
တစ်ယောက်ကိုကြည့်ရင်းဘယ်ရီများလားဟုစိတ်ထဲမှာထင်မိသည်။ လှမ်းခေါ်လိုက်ရင်
ကောင်းပါ့မလားစဉ်းစားရင်းသူ့နောက်ပြန်လှည့်ကြည့်ချိန်မှာတော့ ထင်တဲ့အတိုင်းပါပဲ၊
ဘယ်ရီမှာဘယ်ရီပါ။ ကိုယ့်ကိုမှတ်မိပါ့မလားဇေဝေဝါဖြစ်ရင်း သူ့ကိုလှမ်းနှုတ်ဆက်တော့
အံ့ဩနွေးထွေးတဲ့သူ့အပြုံးတွေနဲ့ ကျနော့်ကိုပြန်နှုတ်ဆက်ရင်းနှစ်ယောက်လုံး
အဝတ်အစားလဲဖို့ကိုယ်အခန်းကိုယ်ထွက်လာကြသည်။

ရေပန်းအောက်ရေချိုးပြီးရေကူးကန်ထဲရောက်ချိန်ထိ ဘယ်ရီကိုမမြင်မိသေး။ ခဏနေတော့မှ
ရေကူးဝတ်စုံလေးဝတ်ထားတဲ့ဘယ်ရီ ရေကူးကန်ဘေးမှလျှောက်လာတာကိုတွေ့ရသည်။
မစ်ဇိုင်းတားဂက်တစ်ခုကိုလော့ခံလုပ်ထားသလို ရေကန်ထဲမှာအသာစိမ်ရင်း ကျနော့်မျက်လုံးများနဲ့
ဘယ်ရီကိုငေးကြည့်နေလိုက်မိသည်။ မရမ်းရောင်ဘီကီနီလေးအောက်မှာတင်းရင်းဝင်ကြွားတဲ့
ရင်သားတစ်စုံကကျနော့်မျက်လုံးများမလွှဲဖွယ်နိုင်အောင် ညှို့ထားသည်။ သေးသွယ်လှတဲ့ခါးနဲ့
အတူဖြူဖွေးကာ ချပ်နေတဲ့ဝမ်းဖိုက်သားလေးတွေက မထိရက်စရာကောင်းလောက်အောင်
နေညိုညိုအောက်မှာကြည့်လို့မဝတော့။ ဆီးခုံလေးအောက်ဘက်က ဘီကီနီဘောင်းဘီလေးရဲ့
မို့မောက်တဲ့ပေါင်ခွကြားနေရာလေးမှ အောက်ဆင်းလာတော့ဆင်စွယ်လိုသူ့ပေါင်နှစ်ချောင်းက
ဝင်းမွတ်ကာ အသက်ရှူမှားစေသည်။ ရေမကူးသေးပဲရေထဲမှတက်ကာဘောင်နားမှာခဏ
ထိုင်နေမိတော့ သူ့ကကျနော့်နားလာထိုင်ပြီး ခြေထောက်လေးတွေရေထဲစိမ်ထားသည်။

ကျနော့်ရဲ့အဝတ်အစားမဲ့တဲ့အပေါ်ပိုင်းခန္ဓာကိုယ်ကိုကြည့်နေတဲ့သူ့ရဲ့မျက်လုံးများကိုမသိချင်
ယောင်ဆောင်ရင်းက ဘာစပြောရရင်ကောင်းမလဲစဉ်းစားနေမိသည်။ ဘော်ဒီဘစ်လ်ဒီးလုပ်သော၊

ဝိတ်မသောအားကစားသမားများလောက်မကြီးမားပေမဲ့ ငယ်ငယ်က အားကစားလိုက်စားခဲ့သော အကျိုးကျေးဇူးများကြောင့် ကျစ်လစ်ကာပုံမှန်ထက်အနည်းငယ်ပိုပြီး ဖုထစ်နေသော ကျနော်ရင်ဘတ်ကြွက်သားများ၊ လက်မောင်းသားများကမဖြူသောကျနော်အသားအရေနဲ့အတူ သူ့ကိုဆွဲဆောင်နေသလားမပြောတတ်။ ရေစိုနေတဲ့ဆံပင်တွေကိုနဖူးပေါ်ပင့်သပ်ရင်းကျနော်ကို ငေးနေတဲ့သူ့ကိုစကားစလိုက်သည်။

ဘယ်ရီ၊ ဒီကိုခဏခဏရေလာကူးလားဟင် ...

ဟုတ်ကဲ့၊ တစ်ပတ်တစ်ခါလာကူးပါတယ်...

ညီရော...

ကျနော်ကတစ်လတစ်ခါလောက်မှလာကူးဖြစ်ပါတယ်...အလုပ်တွေသိပ်မအားလို့ပါ

ဟုတ်လား...

ဟုတ်တယ်အလုပ်ထဲမှာတချို့အပိုင်းတွေက တစ်ခါတစ်လေခက်တယ်

ကြော်...

ဟိုတစ်ခါကလဲ အလုပ်နဲ့ပတ်သက်ပြီးဘယ်ရီတို့အိမ်ကိုဖုံးလှမ်းဆက်ရသေးတယ်လေ...

ဟုတ်တယ်...ပါးပါးလဲပြောတယ်၊ညီကကြိုးစားတယ်လို့ ...

ကျေးဇူးပဲ...အခုလဲ stress တွေလျော့ချင်လို့ရေလာကူးတာပါ

“ကောင်းပါတယ်..”

ဟုတ်သော်ရှိမဟုတ်သော်ရှိဘယ်ရီ၊ အပြောချိုတွေကိုကျေနပ်ရင်းသူနဲ့စကားတွေဖေါင်ဖွဲ့ရင်းရေကူး ဖို့မေ့နေလေပြီ။ နူးညံ့ပြီးသာယာတဲ့စကားသံတွေကိုဆက်ပြီးကြားချင်နေသေး၍ စကားစတွေ မဖြတ်ချင်ပဲဆက်ပြောနေချင်သေးသည်။ ဒီလိုညနေချမ်းအချိန်မျိုးကိုပြန်ရနိုင်ပါအုံးမလား။ ကျနော် စိတ်တွေကိုချုပ်ထိန်းကာ ရေကန်ထဲဆင်းလိုက်ရင်းသူ့ကိုပြောလိုက်သည်။

“ဘယ်ရီကခဏခဏရေလာကူးတယ်ဆိုတော့ ရေကူးတာအရမ်းကျွမ်းမှာပေါ့...”

“နဲ့နဲ့ပါးပါးပါ...”

“ကျနော်ကရေကူးတာသိပ်မကျွမ်းကျင်ဘူး ...”

“...”

“သူငယ်ချင်းတွေနဲ့သွားကူးရင်းသူတို့သင်ပေးတာလေ...ဆရာတွေနဲ့မသင်ခဲ့ဘူး...”

“...”

“ကျနော်ကကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင် ရေကူးတတ်ချင်လို့ ...”

“ဟုတ်ကဲ့ ...”

“အကယ်၍ စိတ်မရှိရင် ရေကူးပုံကူးနည်းလေးတွေ ပြပေးလို့ရမလားဟင် ...”

“ရပါတယ် ကူးပုံကူးနည်းတွေကိုဘယ်ရီနဲ့ပြပေးမယ်လေ...”

ဒီလိုနဲ့ပဲရေကူးနဲ့သင်ပြပေးရင်းသူနဲ့အနည်းငယ်ခင်မင်သွားမိသည်။ ထို့အတူ ကာမတပ်မက်မှုပဲ မဟုတ်သော်လည်း ပန်းပုရုပ်တစ်ရုပ်နယ်အချိုးအဆစ်ကျနလှသည့်ရေဆေးငါးဘယ်ရီလေးကို ရေကူးအမောဖြေပြီးတိုင်းခဏခဏ ငေးကြည့်မိတတ်တာကိုကျနော်မငြင်းချင်။

သက်ပြင်းမောတွေနဲ့အတူ ရင်ထဲမှာဟာတာတာနဲ့တစ်ခုခုလိုအပ်နေသလိုလို။

ရေကူးသွားပြီးတော့ ကျေးဇူးတင်ကြောင်းပြောပြီးမိတ်ဖြစ်ဆွေဖြစ် ရေကူးကန်နားမှာရှိတဲ့ မက်ဒေါ်နယ်ဆိုင်တစ်ဆိုင်မှာသူ့ကို ဘာကာ၊ အာလူးကြော်နဲ့ အအေးများလိုက်ကျွေး ဖြစ်သည်။ အားရင်တစ်ခါတစ်လေ စကားပြောရအောင်ကိုယ်ဖုန်းနံပါတ်ပေးပြီး သူ့ဖုန်းနံပါတ် တောင်းရသည်။ ဒီလိုနဲ့ပဲ ရင်းနှီးသွားကြပြီးညဘက်ပိုင်းများတွင်အကြောင်းမရှိ အကြောင်းရှာပြီး တစ်ခါတစ်ရံဖုန်းဆက်ဖြစ်သည်။ သူကလဲသူ့အကြောင်းနှင့်သူပါ။ မနှစ်က အရင်ရည်းစား တစ်ယောက်ရှိပေမဲ့ အဲဒီကောင်လေးကတခြားကောင်မလေး တစ်ယောက်နဲ့ပါ ထပ်ရှုပ်နေလို့လမ်းခွဲကြရင်း ယောက်ျားလေးများကိုအမြင်မကြည်လင်ချင်။ ကျနော့်ကိုတော့ ခင်ပါသည်။ ကျနော်ကလဲ အတည်အတန့်ဆိုတော့ခင်သွားလားမသိ။ တစ်ခါတစ်ရံမှာ ဘယ်ရီဆီဖုန်းဆက်ရင်း အရမ်းကောင်းပြီးနာမည်ကြီးသည့် ရုပ်ရှင်ကားသစ်များကိုတော့ ကြည့်ချင်စိတ်ရှိသည့်အလျောက်ဘယ်ရီကို ပြောဖြစ်သည်။ သူလဲမကြည့်ရသေးသည့် ရုပ်ရှင်ကားသစ် တစ်ချို့ကိုတော့အလုပ်အားရက်များတွင် သူ့သူငယ်ချင်း တစ်ယောက်နှစ်ယောက် အပါအဝင်အတူတူသွားကြည့်ဖြစ်သည်။ နောက်ပိုင်း အလုပ်အားရက်များတွင်တော့ ဘယ်ရီကိုတွေ့ချင်စိတ်များကြောင့်ပဲ ဖုန်းကြိုဆက်ကာရေကူးရန်ချိန်းမိဖြစ်သည်။

ဒါနဲ့ပဲတစ်နေ့ထက် တစ်နေ့ပိုရင်းနှီးလာကာတစ်တစ်သို့ကိုစိတ်ဝင်စားပြီး ဖွင့်ပြောမိရင်း ချစ်သူရည်းစားများ ဖြစ်ခဲ့ကြသည်။

အဲဒီတုန်းက ကျနော်က အလုပ်လုပ်နေတဲ့ သူကြီးလင်မယားနဲ့အတူနေရသည်။ ဒီစလုံးမှာ ကြွက်နီတို့ကမရောက်သေး။ ဖြစ်ချင်တော့ သူကြီးလင်မယားက ဒီနှစ်သင်္ကြန်နားနီး ရန်ကုန်မှအမျိုးများနှင့် အတူ မွေးဌာနီအညာရပ်ဆီသို့ဘုရားဖူးပြန်ဖို့ချိန်းရင်း ဒီတစ်ပတ်ခွင့်ယူပြီး မနေ့ကဗမာပြည်ပြန်သွားသည်။ ဒီစနေ၊ တနင်္ဂနွေအိုတီ မဆင်းပဲဘယ်ရီနဲ့ နှစ်ယောက်ထဲ ရုပ်ရှင်ကြည့်၊ ရေကူးဖို့ ချိန်းထားသည်။ မနက်စောစော ပေါင်မုန့် နဲ့စားရန်ကြက်ဥများ၊ ရန်ကုန်လူကြိုက်အချောင်းများကိုအများကြီးကြော်ရင်း ပျော်ရွှင်နေမိသည်။ ကျနော်အကျင့်က တစ်ခါတစ်ရံချက်စရာ၊ ကြော်စရာများကို နှစ်ရက်ခန့်လုပ်ထားပြီး၊ ရေခဲသေတ္တာထဲမှပြန်ထုတ်ကာ မိုက်ကရိုဝေ့ဖ်နှင့်နွေးစားလေ့ရှိသည်။ အပျင်းကြီးတာ တော့မဟုတ်။ ယောက်ျားလေးဖြစ်၍ ကြော်တာ၊ ချက်တာကို သိပ်မလုပ်ချင်။ ဗမာဝက်အူချောင်းကြော်များကို ဘယ်ရီများ ကြိုက်မလားတွေးမိရင်းဖိတ်ကျွေးရကောင်းမလား စဉ်းစားမိသေးသည်။ ဘယ်ရီကိုညနေ တစ်ခါထဲရေကူးမှာဆိုလျှင် ရေကူးဝတ်စုံယူလာခဲ့ရန် ဖုန်းဆက်ပြောရင်းမနက်စာစားပြီး ဘယ်ရီနဲ့ရုပ်ရှင်ကြည့်ရန် ထွက်ခဲ့သည်။ ရုပ်ရှင်က မိန်းကလေးများအကြိုက် အချစ်ကား ဖြစ်သော်လည်း ရယ်စရာဟာသလေးများပါ၍ မပျင်းရ။ တိုက်ဆိုင်စွာ ရုပ်ရှင်ထဲက အစားအသောက်အခန်းမှာ ဆော့ဆော့ချီ(သို့) နိုင်ငံခြားဝက်အူချောင်းလို့ ခေါ်ရမလားမသိ စားသောက်တာတွေပါတော့ ဒီမနက်ပဲ ဗမာဝက်အူချောင်း (တချို့ကတရုတ်ဝက်အူချောင်းဟု ခေါ်သည်)ကြော်စားခဲ့ရင်း ဘယ်ရီကိုသတိရကြောင်း ပြောတော့သူကျေနပ်စွာပြုံးနေသည်။ ဘယ်ရီကြိုက်တတ်လျှင် ကျွေးချင်ကြောင်းပြောတော့ (ဝက်အူချောင်းပြောပါတယ်) သူရက်ရွံ့အားနာစွာ ဘာမှမပြော၊ မငြင်းသေးခင်မှာပဲ၊ ကျနော်ကိုယ်တိုင် ဘယ်ရီအတွက် ပါလာစားချင်ရင် စားရအောင်အများကြီး ကြော်ထားပြီး တစ်ယောက်ထဲစားမည့်သူရှိကြောင်း လိုက်စားမယ်ဆိုလျှင် ဝမ်းသာမည့်အကြောင်းများကိုသူ့လက်ကလေးတွေကိုင်ထားရင်း ဆက်ပြောတော့ သူမငြင်းတော့။ ရုပ်ရှင်ကြည့်ပြီးဈေးလျှောက်ဝယ်တော့ သူကြိုက်တတ်သည့် ဟဲလိုကစ်တီ အရုပ်တစ်ရုပ် လက်ဆောင်ဝယ်ပေးရင်းသူ့ပျော်ရွှင်မှုတွေက ကျနော်ဆီကို ကူးစက်နေသည်။ ပီဇာ ကို အိမ်ယူသွား၊ အိမ်မှာစားမလား၊ ဆိုင်မှာပဲ ထိုင်စားမလား မဲခွဲဆုံးဖြတ်တော့ သူ့အလိုလိုက်ကာ ဆိုင်ထိုင်စားဖြစ်သည်။ ရေခဲမုန့် မှာစားရင်းလဲ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ခွဲကျွေးဖြစ်ကြသည်။ နေ့လယ်စာစားပြီးအပျင်းပြေဈေးနဲ့နံ့ ထပ်လျှောက်ရင်း စာအုပ်ဆိုင်ဘက်တန်း ရောက်တော့ငါ့ဒိန်ခဲကို ဘယ်သူနေရာ ရွှေ့ထားခဲ့သလဲ ဘာသာပြန်စာအုပ်ရဲ့ original စာအုပ်ဖြစ်တဲ့ who moved my cheese စာအုပ်ကို သူ့ဘဝမှာကြိုးစားချင်စိတ်များရှိပြီး ခွန်အားဖြစ်စေဖို့ ဝယ်ပေးခဲ့သည်။ ခဏနေတော့နှစ်ယောက်သား အရုပ်တွေ၊ စာအုပ်တွေနဲ့ ကျနော်အခန်းကို ပြန်လာခဲ့ကြသည်။

အခန်းပြန်ရောက်တော့ ၂နာရီရှိပြီ။ ရေကူးဖို့ကလဲနဲ့နဲ့စောသေးသည်။ နဲ့နဲ့အမောဖြေပြီး၊ မနက်က
ဝက်အူချောင်းကြော်များကိုမိုက်ကရီဝေဖ်နှင့် ပြန်နွေး၍ ဆီများကို တစ်ရှူးများနဲ့အနံ့ငယ်
သုတ်ကာပန်းကန်ထဲထည့်သည်။ သူထိုင်နေတဲ့ ဆိုဖာထိုင်ခုံဆီ ပန်းကန်ယူသွားရင်း
သူ့အနားတိုးကပ်ပြီးထိုင်ကာ သူ့ကိုခွဲကျွေးမိတော့သူစိတ်လှုပ်ရှားရင်း ကျေနပ်နေလား
မပြောတတ်။ ရွန်းလဲ့တဲ့ မျက်လုံးလေးတွေမှာကျေနပ်နှစ်သက်မှုတွေနဲ့အတူ ကြည်နူးတဲ့
အရိပ်အယောင်တွေက သိသာစွာပေါ်လွင်နေသည်။

ဪ ချစ်ဖို့ကောင်းလှတဲ့ ဘယ်ရီရယ်။

ခွဲကျွေးနေရင်းမှ နှုတ်ခမ်းနီ ဖျော့ဖျော့ဆိုးထားသည့် သူ့နှုတ်ခမ်းများကို ငေးကြည့်မိရင်းက
စိတ်များကမတည်ငြိမ်ချင်။ စားသောက်ပြီးတော့ကွန်ပျူတာဖွင့်ရင်း ကာရာအိုကေ အင်္ဂလိပ်
အချစ်သီချင်းဟောင်းတချို့ ကိုနှစ်ယောက်အတူ လိုက်ဆိုဖြစ်ကြသည်။
လှပတဲ့သူ့မျက်နှာလေးမှာနှုတ်ခမ်းလေးများရဲ့ ဆွဲဆောင်အားက ကြီးမားလွန်းလှသည်။
သီချင်းတော်တော်ဆိုပြီးသွားချိန်မှာ ကျနော်ပေါင်ပေါ် တင်ထားတဲ့သူ့လက်လေးတွေ
ဆုပ်ကိုင်ရင်း သူ့ကိုကြည့်ကာခွင့်တောင်းသလိုလိုနဲ့

မင်းကို ကိုနမ်းပါရစေ

ဆိုပြီးသူ့အဖြေကို မစောင့်ပဲသူ့ နှုတ်ခမ်းတွေကိုမွတ်သိပ်စွာတရှိုက်မက်မက် နမ်းလိုက်မိသည်။
သူ့လက်လေးတွေကို ဆုပ်ကိုင်ထားရာကနေ သူ့လက်မောင်းသားလေးများကို
ပွတ်သပ်ပေးနေတော့ ကျေနပ်သလိုလိုနဲ့ ကျနော်အနမ်းတွေကို တုန့်ပြန်ရင်း သူပြန်နမ်းနေသည်။
သူ့လက်လေးတွေကတွယ်ရာမဲ့နေရာကနေ ခဏနေတော့ ကျနော်ကျောပြင်ကို ဖက်ထားနေသည်။
ဆိုဖာဆက်တီနောက်မှီလေးပေါ်မှာ မော့မော့လေးဖြစ်နေတဲ့ သူ့ရဲ့ဂုတ်သားနုလေးတွေကို
ပွတ်သပ်ပေးရင်း ကျနော် အနမ်းကြမ်းကြမ်းတွေက သူ့နှုတ်ခမ်းတွေပေါ်မှာ တရစပ်
ကျရောက်နေသည်။ သူ့ဆံပင်သားပျော့လေးတွေကို ကျနော်လက်ချောင်းတွေနဲ့ဖွဖွသပ်ရင်း
လည်တိုင်လေးဆီ လျှောဆင်းသွားတဲ့အနမ်းများအောက်မှာ ဘယ်ရီမိုင်တက်နေသလား
မပြောတတ်။ အောက်ကိုထပ်လျှောဆင်းပြီး သူ့ရဲ့ဖောင်းတင်းနေတဲ့ ရင်သားအစုံကို
တီရှပ်အသားပျော့လေးပေါ်ကနေမထိတထိ နမ်းနေမိသည်။ ဘယ်ရီရဲ့လက်လေးတွေက
မချင်မရဲဖြစ်ပြီး ကျနော်ကျောပြင်ကိုပွတ်သပ်ပေးနေချိန်မှာ သူ့ပါးလေးတွေကို ပြန်နမ်းရင်း

“ ကို အဲဒီနေရာလေးတွေကို နမ်းလို့ရမလား ”

“ ဘာလို့လဲဟင် ”

“ ချစ်စရာကောင်းလွန်းလို့ နမ်းချင်လို့ပါ ”

“ ... ”

သူ့နှုတ်ဖျားတွေ ဆွံ့အနေချိန်မှာ ကျနော်က သူ့ကျောဘက်တီရှပ်လေးအောက်က အောက်ခံဘရာစီယာ ချိတ်လေးကို မဖြုတ်တတ်၊ ဖြုတ်တတ်နဲ့ဖြေးညှင်းစွာဖြုတ်လိုက်သည်။ သူ့နှုတ်ခမ်းလေးတွေကို နမ်းနေရင်း ပေါ်လာတဲ့ရင်သားတွေကိုလက်နဲ့ ဖွဖွလေး ပွတ်သပ်ပေးလိုက်တော့ အာ့ကနဲ ဖြစ်သွားရင်း ဘယ်ရီ ကြက်သီးလေးတွေထသွားသည်။ ဘရာလေးကို အပေါ်ပင်တင်လိုက်ရင်း ထိပ်သီးခေါင်းလေးတွေကိုလက်ညှိုးလက်မတွေနဲ့ ပွတ်ချေလိုက်တော့ ဒူးပေါ်ရုံမျှ ဝတ်ထားတဲ့ စကပ်လေးအောက်က ဖြူဝင်းနေတဲ့ပေါင်လေးတွေက အနည်းငယ် ကားသွားသလို။ သူ့နှုတ်ခမ်းသားလေးတွေကို အငမ်းမရ နမ်းပြီးချိန်မှာတော့ ချွန်ပြီးမာလာတဲ့ ထိပ်သီးခေါင်းလေးတွေက ကျနော့်ကို လာနမ်းလှည့်ပါတော့ ဖိတ်ခေါ်နေသယောင်ဖြစ်နေသည်။ မနေနိုင်လောက်အောင် ဖြစ်လာတော့ ခေါင်းလေးငုံ့ပြီး ကျနော့်လျှာလေးတွေနဲ့သူ့ရင်သား ထိပ်သီးခေါင်းလေးတွေကို ဖိနမ်းရင်း လျက်ပေးလိုက်မိသည်။ သူ့လက်လေးတွေက ကျနော့်ပခုံးတွေမှတစ်ဆင့် ခေါင်းကိုပွတ်သပ်ပေးနေသည်။ ကျနော့်လက်ဖဝါးတွေနဲ့သူ့ရဲ့လစ်ဟာနေတဲ့ ဗိုက်သားလေးတွေ၊ ဆီးခုံးလေးတွေကိုတစ်စုစု ပွတ်သပ်ပေးလိုက်ရင်း ကျနော့်လက်တွေက အောက်ဘက်ကို လျှောဆင်းနေမိသည်။ ကျနော့်ညာဘက်လက်က သူ့ပေါင်လေးတွေက တဆင့်ဝတ်ထားတဲ့ စကတ်အောက်ကို အတားအဆီးမဲ့စွာဝင်သွားရင်း ပေါင်ကြားနေရာရဲ့ စိုရွဲနေတဲ့ အောက်ခံဘောင်းဘီအသားပျော့ လေးကို စမ်းမိသည်။ ဩော် ... လူကြီးတွေ ပြောကြလေ့ရှိတဲ့လူပျိုလက်ဝက်မြီးဆိုတာ ဒါကိုဆိုလိုတာလားမသိ။ ဟိုရောက်ဒီရောက်နဲ့မို့မို့ပြောတာထင်သည်။ ချွဲကျိတ် အရည်ကြည်လေးတွေထွက်ပြီး ဖောင်းဖောင်းမို့မို့နေရာလေးကို ကျေနပ်စွာ လက်ညှိုး လက်ခလယ်လေးတွေနဲ့ အထက်အောက်ဘေး ပွတ်သပ်ပေးစဉ်မှာသူ့ရဲ့အက်ကွဲရှုတ်တဲ့ ရှိုက်သံလေးတွေက ကျနော့်ကိုပိုရင်ခုန်စေသည်။ ဘယ်ရီရဲ့ မျက်လုံးလေးတွေ မှေးစင်းနေပြီး ကျနော့်ကိုဖက်ထားပုံက မြင်မားတဲ့ချောက်ကမ်းပါးထက်ကနေ လေထီးမပါပဲ ခုန်ဆင်းရသူလို အသံတအေးအေး ဖြစ်နေလားမသိတော့။ အောက်ခံဘောင်းဘီလေးကို လိပ်ပြီးအောက်ကို ဖြေးဖြေးဆွဲချွတ်လိုက်ရင်ပဲသူ့ရဲ့လုံးအိတ် တင်ပါးလေးတွေက အလိုတူအလိုပါ ကြွပေးထားကြသည်။ ပြီးတော့သူ့ပေါင်တံရှည်လေးတွေကို လက်ဖဝါးတွေ နဲ့ပွတ်သပ်ရင်း ကျနော့်လက်ညှိုး လက်ခလယ်တွေကအလိုက်သိတတ်စွာ ဒီဘူတာပဲဆိုက် ဆိုသလို သူ့ပေါင်ကြားလေးတွေထဲကိုနေရာဝင်ယူကြသည်။ အရည်လေးတွေ စိုပြီးအိနေတဲ့ အောက်နှုတ်ခမ်းသားလေးတွေကို ထိရင်းအထက်နားက အမွှေးနုလေးများနဲ့အတူ မာစပြုနေတဲ့ အစိနေရာလေးကို ဆွဲပွတ်မိလိုက်တာနဲ့ဘယ်ရီရဲ့ အို...ကနဲ ထိတ်လန့်သံနဲ့အတူ ပေါင်လေးတွေက တစ်ဖက်တစ်ချက်စီကိုပိုကားသွားသည်။ ချစ်စရာကောင်းလှတဲ့ အစိလေးကိုစိတ်ကြိုက်ပွတ်သပ်ချော့မြူပြီးချိန်မှာ သူ့စကတ်လေးကို ဖော်ဖြုတ်အပေါ် ပင်တင်လိုက်ပြီးပိုချစ်စရာကောင်းတဲ့ အကွဲကြောင်း ကျဉ်းကျဉ်းလေးကို လက်ခလယ်နဲ့နှိုက်ရင်းရှေ့တိုးနောက်ငင် ဆော့ပေးနေမိတယ်။

ဘယ်ရီလက်လေးတွေက ဆက်တီနောက်မှီကိုကိုင်လိုက်၊ တခါတလေ ကျနော်ခေါင်းတွေကို ဖွဖလေးကိုင်လိုက်နဲ့ အနားမနေ ဖြစ်ပြီးတဲ့နောက်မှာသူလဲမနေနိုင်တော့လို့လားမသိ ကျနော်အကျီကြယ်သီးတွေကိုဆွဲဖြတ်ရင်းကျနော်ရင်ဘတ်ကြွက်သားတွေကို အားမလို အားမရနဲ့ လာရောက်ပွတ်သပ် ပေးနေလေသည်။

သူ့ ခန္ဓာကိုယ်လေးကို ဆိုဖာဆက်တီ လက်တန်းတွေပေါ် ဖြေးဖြေးလေး ဆွဲလှဲလိုက်ပြီး ကျနော်ခေါင်းက သူ့ရဲ့လစ်ဟာနေတဲ့ အောက်ပိုင်းကို ရောက်ရှိသွားသည်။ ကျနော်စူးရှတဲ့ အကြည့်တွေအောက်မှာ သူ့ရဲ့ ချစ်စရာကောင်းတဲ့ မဟတဟ နီညိုရောင် အောက်နှုတ်ခမ်းသား တွေနဲ့အတူပန်းရဲရောင် အတွင်းသားလေးတွေက အရည်ပျော်သွားမတတ်။ ပေါင်သွယ်သွယ်လေး နှစ်ချောင်းကိုကျနော်လက်တွေနဲ့ ပွတ်ဆွဲကာ ဖျစ်ညှစ်ပစ်လိုက်ရင်း ကျနော်နှုတ်ခမ်းတွေရဲ့ ဆန္ဒတွေကို မလွန်ဆန်နိုင်တော့။ လျှာလေးတွေကပါ အလိုတူ အလိုပါလိုက်ရင်းအရည်လေးတွေ စိုစွတ်နေတဲ့ သူ့အောက်နှုတ်ခမ်းသားလေးတွေနဲ့ အဝလေးကို အထက်အောက် ယက်ပေး လိုက်မိသည်။ ဟင်း ... ကနဲ မိန်းမောသံလေးနဲ့ အတူ သူ့ရဲ့အင်အားမဲ့ လက်တစ်စုံက ကျနော်ခေါင်းကို ခပ်ဖွဖ ပွတ်သပ်ရင်း ကျေနပ်နှစ်သက်ကြောင်း သတင်းပို့နေကြသည်။ ခဏကြာတော့ အထက်နားက အစိနေရာလေးကို လျှာထိပ်လေးနဲ့ ပင့်ယက်လိုက်ရင်းကျနော်ရဲ့ လက်ခလယ်က ကျဉ်းမြောင်းတဲ့အဝ ထဲကို ရောက်သွားချိန်မှာသူ့ရဲ့ ဖွဖလေး ရှိုက်သံနဲ့အတူ ခူးလေးတွေ နဲ့နံ့ပိုကွေးသွားရင်း ပေါင်လေးတွေကပိုဖြူပေးလာသည်။ ကျနော် သိလိုက်ပါပြီ။ သူတော်တော်လေး မခံမရပ်နိုင်အောင်ကောင်းလာနေပြီ ဆိုတာ။ ကျနော် ကိုယ်တိုင်လဲ ပူလောင်ပြီး လည်ချောင်းတွေပါ ခြောက်လာကာအကျီချွတ်ထားသော်လဲ ချွေးထွက်စ ပြုလာပါပြီ။ ဪ ... အချစ်ဆိုတဲ့ အရာကပူလောင်တတ်သလို အခုတော့ သူ့ရော၊ ကျနော်ရော တရှိန်းရှိန်းနဲ့ ဖြစ်လာကြပြီ။ ဆယ်တန်းကျောင်းသားလောက်က သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ ခိုးဖတ်ခဲဖူးတဲ့ အပြာစာအုပ်တွေထဲကလို ဘယ်ရီနဲ့ရေအတူတူ ချိုးချင်စိတ်များ ဖြစ်ပေါ်လာမိသည်။ သူ့ဟာလေး နမ်းနေတာကိုခဏရပ်ပြီး သူ့မျက်နှာလေးနား တိုးကပ်ကာ နားရွက်ဖျားလေးတွေကိုခိုးနမ်းရင်း

ချစ် ...ကို အရမ်းအိုက်လာပြီ၊ မင်းနဲ့ရေအတူတူ ချိုးချင်လို့

တကယ်လား ...

ဟုတ်တယ်၊ ရမလားဟင်

...

စဉ်းစားသလို ပုံစံလေးနဲ့ လူကြီးလေးလို သူ့အမူအရာကချစ်ဖို့ပင် ကောင်းနေသေးသည်။ ဖျတ်ခနဲ ခုန်ထရင်း အောက်ပိုင်းပတ်တဲ့ တဘက်ကို အခန်းထဲမှပြေးယူကာ ဝတ်ထားတဲ့ ဘောင်းဘီကော၊ အတွင်းခံပါ ချွတ်ချပြီး သူ့ကိုမနိုင်တနိုင် ဆွဲခေါ်ရင်းပွေ့ချီလိုက်သည်။

အလိုက်သင့် ပါလာရင်း သူ့ရဲ့လက်လေးက တဘက်အောက်ကထောင်ထနေတဲ့ ကျနော့်အချောင်းကို မထိတထိဖြစ်သွားရင်း ကျနော့်ဟာက ပိုလို့သာမာလာတော့တယ်။ ရေချိုးခန်း အဝန်းမှာပဲ သူ့ကိုတစ်ချက်နမ်းရင်း သူ့စကတ်လေးကိုချွတ်ချလိုက်သည်။ သူ့ရှက်နေမှာစိုးလို့ သူ့ကိုယ်လုံးလေးကို ရင်ခွင်ထဲဆွဲဖက်လိုက်ရင်းကျနော့် အောက်ပိုင်း တစ်ဘက်ကိုဖြည့်ကာ သူ့အောက်ပိုင်းလေးကိုပါ ဆွဲကပ်လိုက်တော့သည်။နှစ်ယောက်လုံး အသားချင်းအကုန်ထိကပ် သွားကြပြီး မသိသား ဆိုးရွားလှသည့် ကျနော့်ဟာရဲ့ထိပ်ဖျားတွေက သူ့ပေါင်ကြားတွေကို ထောက်မိနေသည်။ ကျနော့် အနမ်းတွေနဲ့ ထောက်မိထားတဲ့ ကျနော့်ဟာအောက်မှာ သူ့အသက်ရှုမှားနေမလား မပြောတတ်။ အောက်ဘက်မှာ ပတ်ထားတဲ့ တဘက်ကိုချွတ်ရင်းရေပန်းကထွက်လာတဲ့ ရေအေးအေးတွေအောက်မှာ သူ့ကိုအနမ်းကြမ်းတွေ ပေးမိသည်။ကျနော့်လက်တွေက သူ့တင်ပါးအိအိကို ဆုပ်နယ်ပေးရင်းက ရေကူးကန်မှာ တပ်မက်ခဲ့ရသည့်သူ့ရဲ့ရေဆေးငါး ကိုယ်လုံးကို သတိရရင်း ကျေနပ်နေမိသည်။ သူ့ခေါင်းနဲ့ပခုံးတွေပေါ်က ကျလာတဲ့ ရေစက်တွေက အရည်ချွဲလေးတွေနဲ့ စိုစိနေတဲ့ သူ့ပေါင်ကြားလေးတွေထဲကို စီးဆင်းသွားကြရင်း သူ့အောက်နှုတ်ခမ်း သားလေးတွေနဲ့ ကျနော့်အချောင်းကပွတ်သပ်ပေးနေမိသည်။ သူ့ပေါင်လေးတွေ ကားထားပေးလိုက်ရင်ပဲ ကျနော့်ဟာ ထိပ်ဖျားလေးတွေကသူ့အဝလေးထဲကို နှစ်ဝင်သွားချင်ချင်။ ကျနော့် မခံမရပ်နိုင်အောင်ဖြစ်လာပြီး ရေချိုးခန်းနံရံကိုကပ်ရင်း သူ့ပေါင်လေးတစ်ဖက်ကို ညာဘက်လက်နဲ့ ဆွဲမကာ ကျနော့်ဟာကိုသွင်းလိုက်မိသည်။ ဘယ်ရီအဝလေးက ရေတွေစိုရွဲပြီး ချွဲနေသည်။ ဒါပေမဲ့ စည်းစည်းပိုင်ပိုင်နဲ့သွင်းလိုက်ချိန်မှာ ကျနော့် ဟာကိုတော့ အဆုံးထိ ဝင်ခွင့်မပြုပဲ တဝက်လောက်မှာ နဲနဲလေးတင်းခံနေသည်။ သူ့ရင်သား လုံးလုံးအိအိလေးတွေရဲ့ ထောင်ထနေတဲ့ထိပ်သီးခေါင်းလေးတွေက ကျနော့်ရင်ဘတ်အောက်နားကို ပွတ်တိုက်မိရင်း သူ့လက်ကလေးတွေက ကျနော့်ခါးနဲ့ကျောပြင်ကို တွယ်ဖက်ထားနေသလို ကျနော့်ဟာကို အဆုံးထိ ထည့်လိုက်ပါတော့ဟုဖိတ်ခေါ်နေ သလိုလို။ တဝက်လောက်ထည့်ပြီး ဖြေးဖြေး ဆောင်နေရာက ဘယ်လယ်နဲ့သူ့ခါးကို တင်းတင်းကြပ်ကြပ် ဖက်လိုက်ရင်း ကျနော့်ဟာ တစ်ချောင်းလုံးဝင်အောင်ဆောင်သွင်းလိုက်မိသည်။ အား ... ကနဲအော်သံနဲ့ အတူ သူ့ပေါင်လေးတွေပိုဖြိုလိုက်ရင်း နာကျင်သွားလားမသိ။ မတတ်နိုင်တော့။ အချောင်း လုံးပတ်ကလဲတုတ်ထိပ်ဖျားကလဲ ကွမ်းသီးစိမ်းလုံးခန့် နှင့်အရှည် ၇လက်မ နီးပါးလောက် ဆိုတော့အဆုံးထိဝင်အောင် စသွင်းစမှာ နည်းနည်းတော့ သူ့နာသွားနိုင်သည်ဟုတွေးရင်း

နာသွားလား ...ဟင်

အင်း ...

ခဏနေရင် မနာတော့ပါဘူး

...

စိတ်ဆိုးသွားလား

ဟင်အင်း ...

ခေါင်းလေးခါပြီး ပြောလိုက်တဲ့သူ့ကို နှုတ်ခမ်းလေးတွေဖမ်းထိန်းနမ်းရင်း တစ်ချက်ချင်း
 ဖြေးဖြေးလေး ဆောင့်ပေးနေမိတယ်။ သူ့ပေါင်လေးတွေကပိုကားလာပြီး ရေပန်းက ကျနေတဲ့
 ရေတွေအောက်မှာ သူ့ဟာလေးက အရည်များနဲ့ပိုရွဲနေသလို။ ခဏနေတော့ အတွေ့အကြုံ
 ရှိဖူးလို့ပဲလား၊ ဒါမှမဟုတ် မင်းသမီး Penélope Cruz ရဲ့ Woman on Top ကားကိုပဲ
 ကြည့်ဖူးလို့ပဲလားမသိ။ ကျနော်ကို ရေချိုးခန်း ကြမ်းပြင်မှာ ထိုင်ခိုင်းရင်း ကျနော်
 ပေါင်လေးတွေကားခိုင်းကာ သူ့လဲမျက်နှာချင်းဆိုင်ပြီး ကျနော်ဟာကို သူ့လက်လေးနဲ့
 ဆုပ်ကိုင်ရင်း သူ့ဟာလေးနဲ့တွေ့ကာ ထိုင်ချလိုက်သည်။ တဟင်းဟင်းနဲ့အသဲခိုက်သွားသလို
 သူခံစားရတာကို ကြည့်ပြီး ကျနော်လဲ ကျေနပ်မိသည်။ သူ ကျေကျေနပ်နပ်နဲ့ထိထိမိမိ
 အပေါ်ကနေ ဆောင့်ပေးနိုင်အောင် ကျနော်ပေါင်တွေကို ပိုဖြုတ်ပေးရင်းသူ့ပေါင်လုံးလေးတွေကို
 ကျနော်လက်တွေနဲ့ သူ့ဒူးနေရာလောက်က ပင့်ပေးထားနေမိသည်။ ဆီးခုံအောက်က
 သူ့အမွှေးနုလေးများနဲ့ ကျနော် အမွှေးများက အချင်းချင်း မိတ်ဆက်နေကြသည်။ မကြာပါ။
 သူပိုပြီး စိတ်ထလာတော့ ကျနော်အပေါ်ပိုင်းကို ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာထပ်လှဲခိုင်းပြီး သူ့ရင်သားတွေနဲ့
 ကျနော် ကိုယ်ပေါ်ကို ဖိကပ်ပြီး လာနမ်းနေသည်။ ရေစိုနေတဲ့ သူ့ဆံပင်လေးတွေကို
 ပင့်သပ်ပေးရင်း တာဝေးပစ်ခုံးကျည်လို ကိုးဆယ်ဒီဂရီနီးပါးထောင်မတ်နေသည့် ကျနော်ဟာကို
 ပိုပြီးကော့ထားပေးမိတော့သူ့ပိုကျေနပ်သွားရင်း နှုတ်ခမ်းလေးတွေကို လျှာနဲ့သပ်ကာ အပေါ်က
 သူ့ဆောင့်ချက်တွေပိုကြမ်းလာသည်။ မမှီမကမ်းနဲ့ သူ့ရင်သားလုံးလုံး အိအိလေး တွေကိုရော
 ထိပ်သီးခေါင်းလေးတွေကိုရော ခလေးတစ်ယောက်လို အငမ်းမရ နမ်းစုပ်မိတော့ သူ့အရမ်း
 ကျေနပ်နေသလိုလို။ ခဏနေတော့ ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာ သူ့ခြေထောက်လေးတွေ ချပြီး
 ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ကာ မြင်းစီးသလိုနဲ့ တက်ဆောင့်ပေးနေပါတယ်။ သူ့ပေါင်လေးတွေ
 ကားလိုက်ရင်း အရှိန်နဲ့ဆောင့်ဆောင်ပြီး ထိုင်ချနေတဲ့အတွက် ကျနော်ဟာ တစ်ချောင်းလုံးက
 သူ့အတွင်းသားနံရံတွေကို ပွတ်တိုက်ကာ အရင်းထိအောင် တစ်တစ်ရစ်ရစ်ကြီးတဆုံးဝင်
 နေပါတော့တယ်။ ကျနော် ဟာရဲ့ထိပ်ဖျားတွေက အထဲက သားအိမ်လား ဘာလားမသိတစ်ခုခုကို
 သွားထောက်မိတိုင်း သူ့ကြည့်ရတာ ခဏခဏ အောင့်သက်သက်ဖြစ်သွားပုံရသည်။ သူ
 ဆောင့်ချလိုက်တိုင်း အထက်အောက် အနည်းငယ် လှုပ်ရမ်းနေတဲ့ရင်သားတွေကို ကျနော်
 အားမလိုအားမရနဲ့ ဆုပ်နယ်ပေးရင်း ခါးတွေကိုကော့ထားပေးနေမိသည်။ ဟင်း ...ကနဲ အား
 ...ကနဲ သူ့အော်သံလေးတွေနဲ့ အတူ သူ့အသက်ရှူသံတွေပိုပြင်းထန်လာနေသည်။ သူ့ပိုဆောင့်လို့
 ကောင်းအောင် သူ့တင်သားအိအိတွေကိုဆုပ်နယ်ရင်း ကျနော်လက်တွေနဲ့ ပင့်ပေးထားတော့
 သူကလဲကျနော်ရင်ဘတ်ကြွက်သားတွေကို ပွတ်သပ်ဖိပြီး အားယူကာ အပေါ်ကြွရင်း

ဆောင်ဆောင်ချနေတော့ ကျနော် မနေနိုင်တော့ပဲ သူ့ကို ဆောင်ပစ်လိုက်ချင် လာတော့သည်။ သူ့ကို ကြည့်ရတာလဲ နဲ့နဲမောနေသလို ဖြစ်လာတော့ ကျနော်ဟာကို ဆွဲမထုတ်တော့ပဲ မျက်နှာချင်းဆိုင် အနေအထားအတိုင်း သူ့ကျောပြင်ကို ရေစိုနေတဲ့ ကြမ်းပြင်ပေါ် သာသာလေး ချပေးလိုက်မိသည်။ သူ့ပေါင်လုံးလေးတွေကို ပွတ်သပ်ပေးပြီး ခြေသလုံးလေးတွေကို နမ်းလိုက် ရင်းအပေါ်ဘက်ကို ဆွဲမြှောက်ထားလိုက်တော့ သူ့ခန္ဓာကိုယ် လေးကကွေးပြီး အောက်ပိုင်း တစ်ခုလုံးက အပေါ်ရောက်ကာ အပေါ်ပိုင်းက ကြမ်းပြင်မှာ။ သူ့နှုတ်ခမ်းလေးတွေကို နမ်းရင်းပေါင်လေးတွေကို လက်နဲ့ထိန်းပြီး ဖြိုကာ ဆောင်လိုက်မိတော့သည်။ ကျနော်အနမ်း ကြမ်းကြမ်းတွေ နဲ့ အဆောင်ကြမ်းကြမ်းတွေ အောက်မှာသူ အသက်ရှုမှားမတတ်ဖြစ်နေလေပြီ။ အရှိန်နှင့် ဆောင်ပေးနေရုံသာမက အပေါ်မှ ကျနော်ကိုယ် အလေးချိန်နဲ့ပါဖိထားသလို ဖြစ်နေ၍ သူ့ဟာမို့မို့ဖောင်းဖောင်းလေး က ဆောင်ချလိုက်တိုင်းခွက်ဝင်သွားသလို ခံစားနေရရင်း ရင်ထဲမှာစိမ့်ပြီးအရမ်းကောင်းနေသည်။ သူ့လက်ကလေးတွေက ကျနော်ခါးကို ဖက်ထားရာကနေ နေရာပြောင်းပြီးသူ့ပေါင်လေးတွေကို လှမ်းဆွဲကာ ဖြိုပေးထားရင်း

အိုး ...နာနာလေးဆောင် ...

ဒီလိုလေးလား ...ဟမ်

ဟင်း ...ဟင်း ... ခပ်ပြင်းပြင်းလေးကွာ ...

ဟင် ...ကောင်းလား ...ချစ်

အား ...ဟား ...အရမ်းဆောင်လိုက်ကွာ ...

အိုး ...ဟိုး ...

ဟင်း ...ဟင်း...အာ့ ...

အား ....ဟင်း ...

ကျနော် ဆောင်ချက်တွေက အရမ်းကို အားပါလွန်းပြီးခပ်ပြင်းပြင်းနဲ့ ဆောင်ပေးနေသလို သူကလဲ အောက်ကနေ၍ ကျနော် ဆောင်ချက်တိုင်းကိုစည်းချက်ညီညီ ပြန်ဆောင်ပေးနေသည်။ နှစ်ယောက်လုံး ရင်ထဲမှာမီးတောင်ပေါက်ကွဲရင်း ကြမ်းရမ်းနေမိကြသည်။ ရေပန်းကကျလာတဲ့ ရေမွှားလေးများက မငြိမ်းသတ်နိုင်ကြ။ ဒီလိုနဲ့ပဲ ခပ်မြန်မြန် နဲ့ ခပ်ကြမ်းကြမ်းအချက်ပေါင်း များစွာ ဆောင်ပြီးချိန်မှာတော့ သူ့လက်လေးတွေက ကျနော်လက်မောင်းတွေကိုဆွဲညှစ်ပြီး ပါးစပ်လေးဟကာ အသက်ပြင်းပြင်း ရှူရှိုက်ရင်း မပီမသနဲ့

ဟား ...ဆောင်လိုက်ပါ ပလိစ် ...

အိုး ...ဟင်း ...ဟင်း

မရတော့ဘူး ...ဟင်း

နာနာလေးဆောင် ... ပလိစ် ...

အိုး ...အဟင်းဟင်း ...

ဟား ...အင်း ...အင်း

တင်ပါးလေးတွေ ကြွကာကြွကာ ပြန်ဆောင်ပေးပြီး ကျနော်လည်ပင်းကိုမလွတ်တမ်း သိုင်းဖက်ထားရင်း သူ့ဟာလေးထဲမှပူနွေးတဲ့ အရည်တွေက အပြင်ဘက်ကို ရွှဲစိုကာ စီးကျလာ ပါတော့တယ်။သူ့ပြီးသွားပြီ ဆိုတာနဲ့ကျနော်လဲ ကျေနပ်အားရစွာ နောက်ထပ် ဆယ်ချက်ခန့် ခပ်ပြင်းပြင်းလေး ဆောင်လိုက်ရင်ပဲ ကျနော်ဟာကလဲ မနေနိုင်လောက်အောင် ယားယံပြီး ကျင်တက်လာကာ ပြီးသွားပါတော့တယ်။

ရေပန်းရဲ့ ကျလာတဲ့ရေမွှားအောက်မှာနှစ်ယောက်သားထပ်ပြီး ခဏလှဲနေမိတယ်။ ပြီးတော့မှ ရေဆက်ချိုးဖြစ်ကြတော့သည်။ရေချိုးနေရင်းမှ ဆပ်ပြာတိုက်ချိန်ရောက်တော့ ဘယ်ရီကပဲစပြီး သူ့ကိုကူကာဆပ်ပြာတိုက်ပေးဖို့ ပြောလာသည်။ နဂို ကထဲက အင်ဖြစ်နေပြီး တစ်ခါထဲနဲ့ မဝတဲ့အပြင် သူ့ရေစိုကိုယ်တုံးလုံးလေးကို ထပ်ပွတ်သပ်ပေးချင်နေတဲ့ ကျနော်ကမငြင်းမိ။ ကိုယ်တိုက် ဆပ်ပြာနဲ့ သူ့ကိုလည်ပင်းလောက်နားမှ အောက်ကိုပွတ်သပ်ကာပေးနေမိသည်။ ကျနော် လက်တွေက သူ့ကျောဖက်တွေကို အလျင်စလို ဆပ်ပြာတိုက်ပေးနေပေမဲ့ ရှေ့ဘက် ရောက်တော့ သူ့ရင်နှစ်ဖွားနားက မခွာဖြစ်တော့။ လိုတာထက်ပိုကာ ပွတ်သပ်ပေးမိပြီး သူ့ရင်သားလေးတွေကိုပါ ဆုပ်နယ်ကာ ကြာလာတော့ သူ့မျက်လုံးလေးတွေနဲ့ မျက်စောင်းထိုး လေသည်။ခါးနဲ့နံ့ကုန်းပြီး အရှက်မရှိပြီးဖြူဖြူနဲ့ ကျနော်မျက်နှာကိုသူ့ရင်ခွင်ထဲခေါင်းအပ်ကာ ပါးတွေနဲ့ချေးတွန်းပေးနေမိသည်။ တခါတလေရင်သားထိပ်တွေကို နှုတ်ခမ်းတွေနဲ့ နမ်းမိသလို ဖြစ်ဖြစ်သွားတော့ ပါးစပ်ထဲကိုဆပ်ပြာတွေဝင်လာ၍ ပြန်ဆေးရသည်။ ကျနော်လက်တွေက အောက်ဘက်ကိုရောက်သွားပြီးသူ့ပေါင်သွယ်သွယ် နှစ်ချောင်းကို ဆက်ပြီးဆပ်ပြာတိုက်ပေး နေမိသည်။ သူ့ရဲ့ တင်သားအိအိလေးတွေကိုဖျစ်ညှစ်ပြီး ပွတ်သပ်ပေးလိုက်၊ လက်တွေက ရှေ့ဘက်ရောက်ပြီး ပေါင်ကြားလေးတွေကိုပွတ်သပ်ပေးလိုက်နဲ့ ရေကိုသေချာမချိုးဖြစ်။ သူ့ရဲ့နှူးညှံတဲ့လက်လေးတွေကကျနော်ရင်ဘတ်တွေကို ဆပ်ပြာတိုက် ပွတ်သပ်ပေးနေပြီး ဖြည်းဖြည်းချင်းဖက်လိုက်ကာသူ့ရင်သားလုံးလုံးတွေနဲ့ massage လုပ်သလို အနည်းငယ် ပွတ်တိုက်ပေးနေသည်။သူ့လက်တွေက ကျနော်နောက်ကျောဘက်ကို ဆပ်ပြာတိုက်ပေးရင်း

ပွတ်သပ်နေတော့နှစ်ဦးသား ခန္ဓာကိုယ်ချင်းထိကပ်နေတဲ့ကြားက တစ်ခါပြီးထားတဲ့ အောက်ကကျနော့်ဟာကပြန်လည်နိုးကြားလာပါတော့တယ်။ သူ့လက်လေးတွေက နောက်ကျောကနေ အောက်ဘက်ဆင်းကာကျနော့်တင်ပါးတွေကို ဆပ်ပြာတိုက်ပေးပြီး ရှေ့ဘက်ကိုရောက်သွားတော့သည်။ ကျနော့်ဆီးခုံစပ်ကို ဆပ်ပြာဆက်တိုက်ရင်း အမွှေးတချို့ကို ဖွဖွဆွဲလိုက်ကာအောက်ကတစ်ချောင်းလုံးကို ဆပ်ပြာတွေနဲ့ ဖြည်းဖြည်းချင်း ပွတ်ပေးနေ လေသည်။ ခဏနေတော့မှမာလာစပြုတဲ့ ကျနော့်တစ်ချောင်းလုံးကို သူ့လက်လေးနဲ့ အပိုင်ကွက်ကိုအနိုင်ရရှိထားသူ တစ်ယောက်လိုပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ဆုပ်ကိုင်ဖျစ်ညှစ်ရင်း အကြောစမ်းသလိုရှေ့တိုးနောက်ငင်လေးလုပ်လာသည်။ ထိပ်ဖျားကနေအရင်းအထိ တစ်ချောင်းလုံးကဆပ်ပြာတွေနဲ့ ချောနေသလို သူ့ရဲ့နူးညံ့တဲ့ လက်ချောင်လေးတွေကြားမှာ ခံစားမှုအရသာကကောင်းလှသည်။ ကျနော့်လက်တွေကလဲ အနိုင်မခံအရှုံးမပေးပဲ သူ့ပေါင်ကြားတွေကို ပွတ်တိုက်ရင်းလက်ညှိုးလက်ခလယ်လေးတွေက သူ့အောက်နှုတ်ခမ်းသား တွေနဲ့ အစိမာမာလေးကိုပြန်လည်တိုက်စစ်ဆင်နေမိသည်။ သူ့ပေါင်လေးတွေ နဲ့နံကားသွားပြီး သူ့မျက်လုံးလေးတွေနဲ့နံမှေးစင်းလာကာ နှုတ်ခမ်းလေးတွေက ဟတတ ဖြစ်သွားသည်။ ရေစိုဆံပင်လေးတွေရေဆေးငါးလေးရဲ့ ကိုယ်တုံးလုံးအလှက ဆပ်ပြာမြုပ်လေးတွေနဲ့အတူ အသက်ရှုမှားမိမတတ်ပါ။ ခပ်ဟဟလေးဖြစ်နေတဲ့ သူ့အပေါ်နှုတ်ခမ်းတွေကို နမ်းလိုက်ပြီးကျနော့် လျှာဖျားတွေက သူ့ပါးစပ်ထဲကို အလိုလိုတိုးဝင်မိရင်းသူ့လျှာလေးတွေကိုမထိတထိ ကလိပေးလိုက်မိသည်။ သူ့လျှာလေးတွေက ကျနော့်ကို အညံ့မခံပဲပြန်ကလိပေးနေသလို သူ့လက်ချောင်းလေးတွေက ကျနော့်တစ်ချောင်းလုံးကိုအားမလိုအားမရပိုပြီး ဆုပ်ကိုင်လာကာ နောက်လက်တစ်ဖက်က အောက်ကဟာတွေကိုပါပယ်ပယ်နယ်နယ်ကြီး ပွတ်သပ်ပေးနေသည်။ ကျနော့်စိတ်တွေပြန်ထလာပြီး သူ့ကိုယ်လေးကိုဖိကပ်ကာ အနမ်းတွေကပိုကြမ်းလာသလို၊ သူ့လက်လေးရဲ့ရှေ့တိုးနောက်ဆုတ်တိုက်ပေးမှုကပိုသွက်လာသည်။ ကျနော့် မနေနိုင်တော့။ သူ့လက်လေးတွေကိုဖမ်းဆုပ်လိုက်ရင်း ဆပ်ပြာတွေပေးနေတဲ့ ကျနော့်ဟာကို သူ့ပေါင်ကြားထဲ ထိုးပေးလိုက်ကာ အောက်နှုတ်ခမ်းသားတွေနဲ့ မိတ်ဆက်ပေးမိသည်။ သူ့ဟာလေးက အရည်လေးတွေရွှဲနေလား၊ မရွှဲနေလား မသိသော်လည်း ဆပ်ပြာမြုပ်များနဲ့ အတူပွတ်တိုက်ထိတွေ့ သွားရသည့် အရသာများက မမေ့နိုင်စရာပါ။ သူ့ကိုယ်လေးကိုနောက်လှည့်ခိုင်းလိုက်ပြီး ရေပန်းကိုဖွင့်ချလိုက်တော့သည်။ ခါးလေးအနည်းငယ်ကုန်းကာဒူးနဲ့နံကွေးပြီး ရေချိုးခန်းနံရံဘက် လှည့်ကာရပ်နေသည့် ပုံစံလေးကကျနော့်စိတ်တွေကို ဗလောင်ဆူသွားစေသည်။ သူ့တင်သား အိအိလုံးလုံးတွေကိုပွတ်သပ်ပေးလိုက်ပြီး သေးကျဉ်တဲ့ခါးလေးကို ကျနော့်လက်တစ်ဖက်နဲ့ နံနံနံချလိုက်ပါတယ်။ ပြီးတော့ ကျနော့်ဟာကိုလက်နဲ့ကိုင်ကာရေစိုပြီးနူးအိနေတဲ့ သူ့အပေါက်ဝလေးထဲကို ထိုးထည့်လိုက်ပါတယ်။ တင်းပြီးမာထန်နေတဲ့ ကျနော့်ဟာက သူ့အတွင်းသားနံရံတွေကို ပွတ်တိုက်ပြီး အဆုံးရောက်လုနီးနီးဝင်သွားချိန်မှာတော့ သူ့ရဲ့ ဟင် ...ကနဲရှိုက်သံနဲ့ အတူ မှီတွယ်ရာမဲ့ လက်လေးတွေကနံရံကို တွန်းကန်လိုက်ပြီး အကြောင်းမဲ့ ကုပ်တွယ်နေသလိုလို။ ဖြည်းဖြည်းမှန်မှန်လေး ဆောင်ပေးလိုက်ပြီး၊ သူ့ခါးလေးတွေကိုကိုင်ရင်း

သူ့ရင်သားတွေကိုဆုပ်နယ်ပေးနေမိသည်။ မာထောင်လာတဲ့ ချစ်စရာထိပ်သီးခေါင်းလေးတွေကို လက်ညှိုး၊လက်မလေးတွေနဲ့ပွတ်ချေလိုက်တော့ သူ့တအင်းအင်းဖြစ်လာကာ ခါးလေးတွေနိမ့်ချရင်း တင်ပါးတွေကိုပိုကော့ပေးထားတော့ နောက်ကနေဆောင်ရတာ ပိုကောင်းလာသလို သူ့လဲ ပိုထိသွားလားမသိ။ သူ့ဒူးလေးတွေကတခါတခါကွေးညွတ်သွားသလို လက်တစ်ဖက်ကလဲ နီးရာ အဝတ်တန်းလေးကိုကိုင်ရင်းကျနေတဲ့ ဆောင်ချက်တွေကို ဖြည်းဖြည်းချင်းပြန်ဆောင်ပေးနေသည်။ သူ့လက်မောင်းလေးတွေကို ဆုပ်ကိုင်ရင်း ဂုတ်ပိုးသားလေးတွေကို နမ်းလိုက်တော့ကျနေစိတ်တွေ ပိုထန်လာသလို သူ့လဲ ပိုကျေနပ်သလို ခံစားရသည်။ ကျနေတဲ့လက်မောင်းကိုသူ့လက်တစ်ဖက်နဲ့ လှမ်းဆွဲလိုက်ရင်း သူ့အော်သံလေးတွေက တခန်းလုံးဆူညံလို့နေသည်။

အာ့ ...ဟင်း ...

အိုကေလားဟင် ...

ရာ့ ...ဆောင်ပါ..

...

အိုး ...

...

နာနာလေးကွာ ...အိုး

သူ့ဒူးလေးတွေက အနည်းငယ်ပိုကွေးလာသလို ပေါင်လေးတွေကလဲ ပိုကားပေးလာသည်။ သူ့ခါးလေးကို ကိုင်ထားရာကနေ သူ့ပုခုံးသားလေးကို လှမ်းဆွဲကာခပ်ကြမ်းကြမ်းဆောင်ပေး နေမိသည်။ သူ့တင်သားအိအိတွေက ကျနေတဲ့ပေါင်ရင်းနေရာကို တဖျတ်ဖျတ်ရိုက်ရင်း ကျနေတဲ့ဆောင်ချက်တွေက ပိုကြမ်းလာပြီးအားပါလာသည်။ သူ့အသက်ရှူသံတွေ ပိုပြင်းလာပြီး နောက်ဖက်တန်ပြန်ဆောင်ချက်တွေကြောင့်ကျနေတဲ့ဟာတစ်ချောင်းလုံးက ဟိုးအထဲထိအောင် တစ်ဆုံးဝင်နေသလို၊ ထိပ်ဖျားကတစ်ခုခုကို သွားထောက်မိသလိုခံစားရသည်။

အင်း ...အရမ်းဆောင်ကွာ...

ဒီလိုလား ...

ရာ့ ...နာနာလေး

...

အင်း ...ဆောင်ဆောင် ...

...

အိုး အိုး ကောင်းလိုက်တာ ...

...

ဟင်း ဟင်း ...

သူ့လက်လေးတွေက ကျနော်ပေါင်ရင်းတွေကိုမမှီမကမ်းလှမ်းကုတ်ဆွဲရင်း တဟင်းဟင်း ...
အော်ကာ အထဲကအရည်တွေ ထွက်လာရင်းပြီးသွားပါတယ်။ ကျနော်လဲ ဆက်ပြီးထိန်းမထား
နိုင်တော့ပဲ နောက်ကနေဆောင်ချက်ပြင်းပြင်းတွေကို ဆောင်ပေးရင်းခဏနေတော့ ပြီးသွား
ပါတော့တယ်။ ကျနော်တို့ နှစ်ယောက်ရဲ့ ပူဇွေးဇွေးအရည်တွေကရေပန်းကကျလာတဲ့
ရေအေးတွေနဲ့အတူ ရေချိုးခန်းကြမ်းပြင် ပေါ်ကိုစီးဆင်းရင်း ...။

ပြီးပါပြီ။